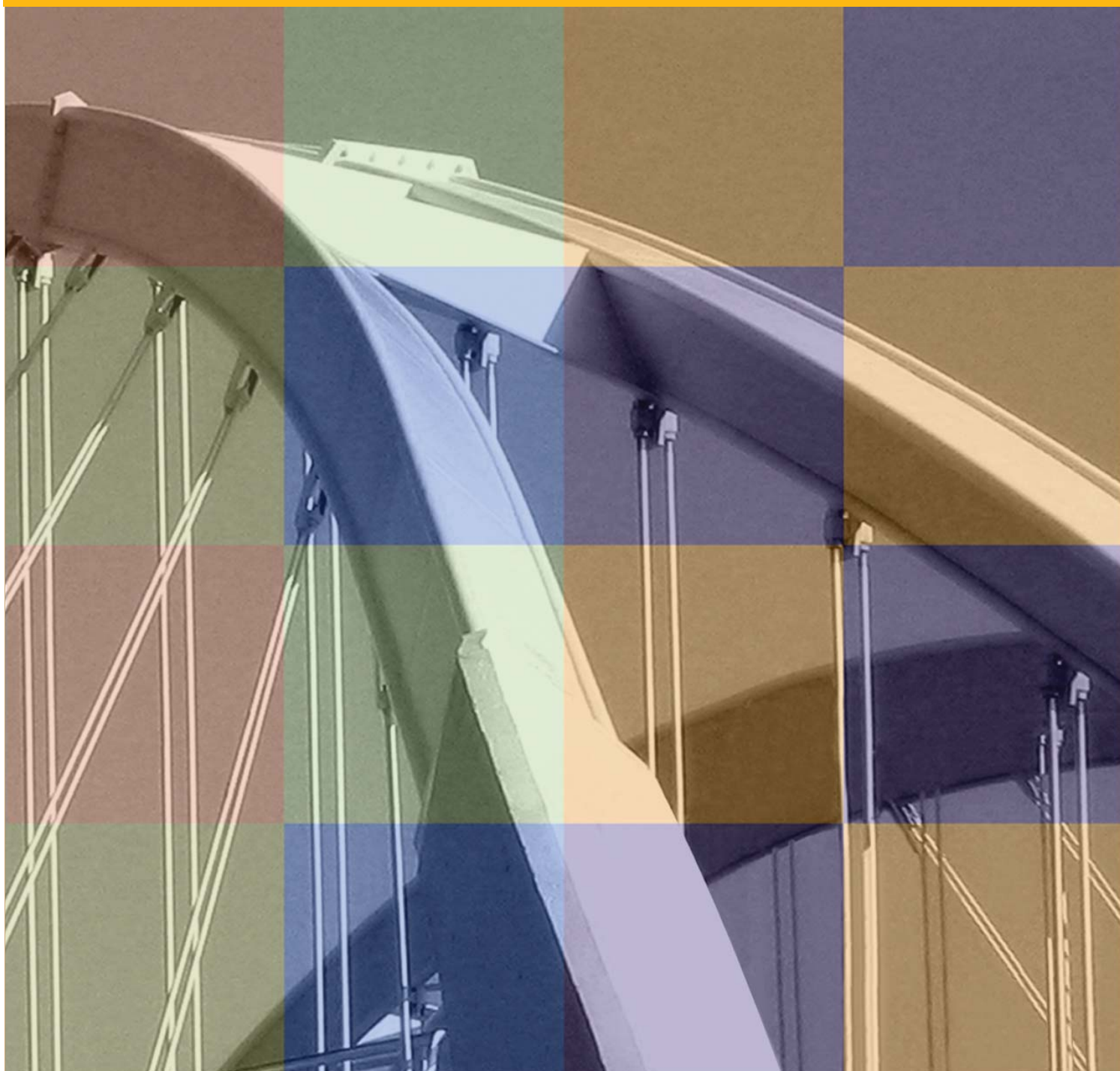

Dictamen 22.2010

sobre l'Avantprojecte de llei de
protecció civil de Catalunya.

Dictamen 22.2010

sobre l'Avantprojecte de Llei de protecció civil de Catalunya.

Índex

DICTAMEN 22/2010 sobre l'Avantprojecte de llei de protecció civil de Catalunya.....	2
--	---

DICTAMEN 22/2010 sobre l'Avantprojecte de llei de protecció civil de Catalunya.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei 7/2005, de 8 de juny, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió extraordinària del dia 26 d'abril de 2010, aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 7 d'abril de 2010 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès pel conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya en el qual sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de llei de protecció civil de Catalunya.

L'Avantprojecte de llei es va acompanyar d'una memòria de l'Avantprojecte, d'un informe de cost benefici d'aquesta norma, d'un informe sobre la Comissió de Coordinació de la Protecció Civil Local, d'un informe d'impacte regulatori, d'una llista de les disposicions afectades per l'Avantprojecte, d'una relació i valoració d'al·legacions en tràmit d'audiència i informació pública, d'un informe jurídic preliminar i d'una actualització d'aquest.

La Comissió de Treball d'Economia i Fiscalitat i Unió Europea es va reunir el dia 22 d'abril i va elaborar la Proposta de dictamen.

II. CONTINGUT

L'Avantprojecte de llei consta d'un preàmbul, cent trenta-nou articles englobats en sis títols, sis disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria, tres disposicions finals i dos annexos.

En el preàmbul s'exposen els antecedents en matèria de protecció civil i, en aquest sentit, es fa esment al sostre competencial determinat per la Constitució Espanyola i l'Estatut d'autonomia de 1979, així com a la Llei 4/1997, de protecció civil de Catalunya. D'altra banda, s'exposa la definició atorgada a la protecció civil per part del Tribunal Constitucional, així com la jurisprudència constitucional en relació amb el criteri per delimitar les competències autonòmiques i estatals en aquesta matèria. Es posa de manifest que, en virtut de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia de 2006, s'estableix per primera vegada el títol competencial en matèria de protecció civil a tot el territori de Catalunya. En aquest sentit, s'estableix que la Llei té per finalitat adaptar aquest nou marc estatutari al marc legal en matèria de protecció civil, afegint també l'experiència obtinguda des de l'aprovació de la Llei 4/1997, de protecció civil de Catalunya. Per últim, al preàmbul de la norma es fa un resum de la seva estructura i contingut.

El títol I, de disposicions generals, s'estructura en tres capítols. El capítol 1 inclou els articles de l'1 al 5 i regula l'objecte i les finalitats de la Llei, les definicions als efectes de la seva aplicació, els riscos que constitueixen l'objecte de la protecció civil, els elements vulnerables que cal protegir i les

finalitats i actuacions bàsiques del sistema de protecció civil de Catalunya. El capítol 2 engloba els articles del 6 al 15 i regula els principis generals en què s'inspira la protecció civil de Catalunya. El capítol 3 inclou els articles del 16 al 20 i regula l'àmbit d'aplicació de la Llei, tant el general, com en matèria de seguretat nuclear, salvament marítim, riscos d'emergències d'abast superior a Catalunya i emergències derivades d'actuacions criminals.

El títol II, de drets, deures i obligacions, s'estructura en dos capítols. El capítol 1 engloba els articles del 21 al 25 i regula els drets relatius a la protecció civil. El capítol 2 engloba els articles del 26 al 34 i regula els deures i obligacions relatius a la protecció civil.

El Títol III, del sistema de protecció civil a Catalunya, s'estructura en cinc capítols. El capítol 1 comprèn els articles 35 i 36 i defineix el concepte de sistema de protecció civil de Catalunya, així com els elements bàsics que l'integren. El capítol 2 engloba els articles del 37 al 40 i regula les competències en matèria de protecció civil de la Generalitat, les competències municipals, comarcals i les del Conselh Generau d'Aran. El capítol 3 inclou els articles del 41 al 56 i regula l'organització administrativa pel que fa a la protecció civil de Catalunya. En aquest sentit, es regulen les autoritats de protecció civil i els òrgans de protecció civil de Catalunya. El capítol 4 inclou els articles del 57 al 66 i regula els serveis que integren la protecció civil, els quals poden ser públics o privats. El capítol 5 engloba els articles del 67 al 80 i regula les relacions entre les administracions, les autoritats, els òrgans i els serveis de protecció civil. Pel que fa a la protecció civil dels ens locals, es crea la Comissió de Coordinació de la Protecció Civil Local.

El títol IV, d'instruments de protecció civil, s'estructura en quatre capítols. El capítol 1 inclou els articles del 81 al 89 i regula els instruments per prevenir els riscos, entre els quals destaca el Mapa de protecció civil. El capítol 2, que engloba els articles del 90 al 101, regula els plans de protecció civil i els classifica en territorials (Pla de protecció civil de Catalunya i plans bàsics municipals d'emergències) i especials o específics (plans especials de protecció civil de la Generalitat, plans d'actuació municipal i plans específics de protecció civil). D'altra banda, també inclou dins de la categoria de plans de protecció civil els plans directores de protecció civil de Catalunya, els plans comarcals d'assistència i suport als municipis en matèria de protecció civil, els protocols d'emergència de riscos per a àmbits territorials concrets i els plans d'autoprotecció. El capítol 3 inclou els articles del 102 al 105 i regula les infraestructures i recursos que les administracions, empreses o entitats han d'assignar als plans que aproven. El capítol 4 engloba els articles del 106 al 118 i regula les mesures d'intervenció, tant en situacions de risc com en els casos en què es produeixin accidents, incidents o emergències. Entre les mesures d'intervenció, s'inclouen l'activació dels plans d'autoprotecció, els criteris de prelación i relacions en l'activació dels plans, la declaració de la zona catastròfica i la gestió de la plataforma logística per a la protecció civil. També es regulen la gestió dels serveis d'atenció a les persones i les mesures destinades a la rehabilitació, restauració i recuperació. Per últim, es regula l'avaluació de la intervenció.

El Títol V, relatiu al finançament, inclou els articles del 119 al 125, i regula un gravamen sobre els elements patrimonials afectes a les activitats de les quals es pugui derivar l'activació de plans de protecció civil i que estiguin situats en el territori de Catalunya, amb la finalitat de contribuir a finançar les activitats de previsió, prevenció, planificació, intervenció, informació i formació previstes en aquesta Llei. També es crea el Fons de protecció civil que s'ha de nodrir del gravamen esmentat i d'altres aportacions públiques o privades. Aquest fons es distribueix entre la Generalitat i els ens locals,

d'acord amb els serveis prestats per aquestes entitats i les obligacions assumides derivades de l'aplicació de la Llei.

El títol VI, del règim d'inspeccions i sancionador, s'estructura en dos capítols. El capítol 1 inclou els articles del 126 al 129 i regula, d'una banda, els procediments i protocols de control i autocontrol periòdics que han de preveure els plans de protecció civil i, d'altra banda, la inspecció dels riscos que generen o poden generar les activitats, instal·lacions, establiments i centres generadors de risc. El capítol 2, que engloba els articles del 130 al 139, classifica les infraccions en molt greus, greus i lleus i determina les sancions corresponents. D'altra banda, regula els òrgans amb competències sancionadores, les mesures alternatives a les sancions i les mesures no sancionadores.

La disposició addicional primera preveu el traspàs dels serveis, mitjans humans i materials i recursos destinats per l'Administració general de l'Estat a activitats de protecció civil per a l'àmbit territorial de Catalunya, atès que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix per primera vegada la competència exclusiva a la Generalitat en matèria de protecció civil. En aquest traspàs també s'inclouen el salvament marítim i la seguretat nuclear.

La disposició addicional segona preveu que, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el conseller o consellera competent en matèria de protecció civil aprovi la Carta dels serveis de protecció civil.

La disposició addicional tercera preveu que, en el termini de 6 mesos des de l'aprovació de la Llei, el Govern de la Generalitat haurà de tramitar un Projecte de decret de desenvolupament dels llocs amb especialització de protecció civil, previstos a l'article 60 de la present Llei.

La disposició addicional quarta preveu el nomenament de personal especialitzat municipal o comarcal de protecció civil i n'estableix els requisits.

La disposició addicional cinquena estableix que el gravamen regulat a la Llei serà objecte d'actualització anualment.

La disposició addicional sisena estableix les bonificacions per als anys 2010 i 2011 del gravamen de protecció civil que han de satisfer els aeroports i aeròdroms.

La disposició transitòria primera permet el manteniment de les normes reglamentàries vigents i dels plans de protecció civil de la Generalitat mentre no es promulguin les normes i plans de desenvolupament de la nova Llei.

La disposició transitòria segona estableix un termini de cinc anys perquè els ajuntaments de més de 20.000 habitants i els consells comarcals disposin efectivament dels serveis tècnics de protecció civil en els termes establerts per l'annex 1 de la Llei.

La disposició derogatòria deroga la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya; la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil; el Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la norma bàsica de protecció civil i la resta de disposicions reglamentàries i de planificació dictades per al seu desenvolupament i aplicació per l'Administració general de l'Estat.

La disposició final primera autoritza el Govern per aprovar els decrets necessaris per al desenvolupament i aplicació d'aquesta Llei i per a

l'actualització del contingut establert a l'annex 2.

La disposició final segona faculta la persona titular del departament competent en matèria de protecció civil i la persona titular del departament competent en matèria d'economia i finances per dictar totes les ordres en desenvolupament d'aquells aspectes en relació als quals la Llei li atorga la potestat reglamentària.

La disposició final tercera estableix que la Llei entrarà en vigor als tres mesos de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

L'annex I estableix la dotació personal i tècnica mínima dels municipis de més de 20.000 habitants.

L'annex II estableix un llistat de les instal·lacions, les activitats i els centres d'interès per a la protecció civil, classificats en: activitats industrials i d'emmagatzematge, activitats d'investigació, activitats d'infraestructures de transport, activitats i infraestructures energètiques, activitats sanitàries, activitats docents, activitats residencials públiques, centres comercials amb una ocupació superior a 1000 persones, activitats subjectes a una sèrie de requisits, centres penitenciaris i altres activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. El CTEESC, si bé considera totalment legítima l'adaptació del marc reglamentari al nou Estatut d'autonomia de Catalunya i a les competències que, com a conseqüència, li són conferides a l'Administració catalana, no creu convenient que l'ús d'aquestes competències es tradueixi sistemàticament en normes que, més enllà de la pròpia adaptació, puguin generar noves obligacions, redundants, per als diferents agents.

Segona. El CTEESC constata que, en uns moments d'extrema crisi econòmica, l'increment de tipus impositius va més enllà del que s'estableix a la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, pel que fa al gravamen de protecció civil.

Tercera. El CTEESC entén que en algunes de les competències que fa seves l'Avantprojecte es poden produir solapaments de competències respecte al que ja està regulat sectorialment. El CTEESC entén que és imprescindible obtenir la màxima coordinació entre els diferents departaments competents en les matèries que puguin afectar-se mútuament, i també s'ha d'obtenir la màxima col·laboració per evitar duplicar les exigències als administrats.

Quarta. El CTEESC considera que l'Avantprojecte de llei hauria de ser més curós en el respecte de les competències territorials que la legislació vigent atribueix a d'altres administracions.

Cinquena. El CTEESC entén que la utilització de conceptes subjectivables o amb una càrrega important d'ambigüitat (per ex.: "desenvolupament normal", "riscos significatius") genera inseguretat jurídica. Caldria doncs, que tots els conceptes que comportin un grau d'incertesa fossin degudament definits.

Sisena. El CTEESC creu necessari que les definicions, la fixació de les metodologies i les eines de càlcul que s'hagin d'utilitzar (en especial les anàlisis de risc), no siguin contradictòries amb aquelles que ja es fan servir en aplicació de reglamentacions sectorials i/o derivades de normativa de la

Unió Europea i gaudeixen d'un extens reconeixement, a fi d'evitar resultats divergents o contradictoris derivats de l'aplicació de la normativa.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. El CTESC, tenint en compte l'observació general tercera d'aquest Dictamen, manifesta el seu acord amb l'article 1.4; tanmateix considera que, quan s'escaigui, no s'haurien de produir duplicitats en les obligacions dels operadors respecte a aquelles matèries que ja estan regulades per reglamentacions sectorials.
2. Pel que fa a l'article 2, el CTESC entén que, en general, les definicions no són prou clares (per exemple, risc o perill, element vulnerable). També considera que cal revisar acuradament els diferents conceptes per tal que no siguin contradictoris amb d'altres reglamentacions en vigor (de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball o les normes OHSAS o els reials decrets 254/1999 i 1196/2003), en especial en els àmbits en què intervenen matèries perilloses.
3. El CTESC considera que a l'article 4.e), i d'acord amb l'observació general cinquena, caldria definir que és entén per "desenvolupament normal de les activitats", evitant la incertesa que comporta el terme.
4. El CTESC recomana que en el capítol 2 del títol primer es facin coincidir els títols dels articles amb els principis generals de la protecció civil enumerats a l'article 6.
5. El CTESC considera que a l'article 15 caldria substituir l'expressió "objectius" per "finalitats i actuacions bàsiques", ja que aquesta s'ajusta al títol de l'article 5, al qual es remet.
6. El CTESC recomana que a l'article 18.1 es faci referència a l'article 132.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, el qual determina la competència executiva de la Generalitat de Catalunya en matèria de salvament marítim.
7. El CTESC considera que al darrer paràgraf de l'article 22 s'hauria d'aclarir l'expressió "de protecció civil" referida als ciutadans i les ciutadanes.
8. El CTESC considera que a l'article 28.1 s'hauria de substituir l'expressió "que es troben en alguna de les situacions previstes a l'article 82" per "titulars d'establiments, instal·lacions i centres, públics o privats previstos a l'article 82", als efectes de fer-lo més entenedor.
9. El CTESC proposa eliminar l'apartat c) de l'article 29.1 ja que considera que el que s'hi regula ja està regulat en els apartats anteriors.
10. A l'article 31.2 el CTESC entén que les ordres de requisita haurien de ser formalitzades per escrit, condició aquesta que permetria la reclamació posterior d'indemnitzacions, previstes en el mateix apartat.
11. En relació amb l'article 34, el CTESC considera convenient afegir al començament del paràgraf 1 l'expressió "Mitjançant protocol".
12. El CTESC constata que, pel que fa a l'homologació dels plans d'autoprotecció, en els articles 37.c) i 38.2.c) s'atorga la mateixa competència a l'Administració de la Generalitat i als municipis, per la

qual cosa considera que s'haurien d'acotar les competències.

13. En l'article 50.1.e) el CTEESC desaconsella la utilització del qualificatiu "significatiu" en referència als riscos, sempre que aquesta expressió no s'hagi definit en l'Avantprojecte de llei. En conseqüència, el CTEESC recomana definir en l'article 2 l'expressió "riscos significatius" com aquells riscos que poden derivar en una situació d'emergència.
14. El CTEESC considera que a l'article 65.2 s'hauria d'afegir l'expressió "de voluntariat" després de "del servei".
15. El CTEESC recomana que a l'article 77.1 es defineixin les sigles PENTA, atès que apareixen per primera vegada en aquest article.
16. Pel que fa a l'article 82.2 el CTEESC considera que cal evitar duplicitats de plans d'autoprotecció, i si les activitats, establiments, instal·lacions i centres ja en disposen d'un en virtut de la reglamentació sectorial, només caldria complementar-ho en la dimensió estrictament necessària derivada de l'Avantprojecte de llei de protecció civil.
17. El CTEESC proposa suprimir l'apartat d) de l'article 84.1 ja que considera que no ha de ser objecte de regulació per aquest Avantprojecte de llei.
18. Pel que fa a l'article 98.3 el CTEESC entén que l'eventual cessament de l'activitat o clausura hauria de ser una decisió reservada al Consell Executiu de la Generalitat, i l'article hauria de regular els recursos escaients que es poguessin interposar. Conseqüentment, es proposa la següent redacció del paràgraf segon: "Si un cop transcorregut el termini donat, l'incompliment de l'obligació persisteix, l'autoritat de Protecció Civil pot ordenar les mesures d'autoprotecció que consideri necessàries i estiguin justificades, a càrrec del subjecte obligat, podent arribar fins a proposar al Govern el cessament de l'activitat que generi el risc o bé la clausura del centre i de les instal·lacions afectades, fins que es compleixin les actuacions d'autoprotecció requerides."
19. El CTEESC proposa, en l'article 98.5, afegir l'expressió "i aprovats" després de la paraula "homologats".
20. El CTEESC aconsella que en l'article 98.6 es prevegi la possibilitat que els directors i directores puguin delegar en altres persones, sens perjudici de les seves responsabilitats, les competències i funcions establertes en aquest article.
21. El CTEESC proposa afegir un nou apartat a l'article 100 on es reculli que, per a les activitats sotmeses a legislació sectorial, el termini de revisió mínim dels plans d'autoprotecció es mantingui tal i com està regulat en la normativa sectorial.
22. L'article 120.1.Primer.c) de l'Avantprojecte estableix que: "El tipus aplicable s'ha de determinar per a cada substància dividint 2,195 per les quantitats, expressades en tones, que apareixen en la columna 3 de l'annex I, part 1 i 2, del Reial decret 1254/1999, de 15 de juliol".

El CTEESC considera que cal substituir la xifra de "2,195", tenint en compte les successives modificacions que han realitzat les lleis de mesures fiscals i les de pressupostos:

- Per "1,591" en el supòsit que no s'hagi complert amb la disposició addicional cinquena de la Llei 4/1997 de protecció civil o bé,
- Per "1,775" en el supòsit en que s'hagi aplicat aquesta disposició.

23. El CTESC considera que la redacció de l'article 120.2 hauria de mantenir l'esperit amb el qual va ser introduït, que era el de posar un topall màxim.
24. El CTESC considera que en l'article 125.1 es fa una referència incorrecta a "l'article anterior" ja que el Fons s'estableix a l'article 119.2 de l'Avantprojecte.
25. El CTESC constata que el contingut de l'article 129 no concorda amb la remissió que es fa des de l'article 127.1 b).
26. El CTESC considera convenient que a l'article 127 es defineixin els criteris per realitzar les anàlisis de riscos.
27. El CTESC considera que la redacció de l'article 127.2 pot generar controvèrsies pel que fa a l'expressió "efectivitat de les millores necessàries" i considera que s'hauria de substituir per "l'aplicació efectiva de les millores necessàries".
28. Pel que fa a l'article 129.2, el CTESC considera que no hauria d'existir discrecionalitat en la determinació de qui pot realitzar les funcions de control, per la qual cosa proposa suprimir l'expressió "o decideixi l'autoritat de protecció civil corresponent".
29. El CTESC proposa eliminar l'expressió "l'apartat 3 de" en l'article 129.3, ja que es considera que la inspecció, en tots els casos, ha de ser realitzada per funcionaris públics.
30. El CTESC entén que l'eventual cessament de l'activitat o clausura hauria de ser una decisió reservada al Consell Executiu de la Generalitat, previs els tràmits d'audiència i recursos escaients, i proposa la redacció següent per a l'article 137.2: "2. La clausura temporal del centre, l'establiment o la instal·lació i la suspensió temporal de l'activitat, seran ordenades pel Govern de la Generalitat, a proposta del conseller o consellera competent en matèria de protecció civil, o a instàncies de l'Ajuntament corresponent".
31. El CTESC proposa substituir la redacció de la disposició addicional cinquena per la següent: "Mitjançant la Llei de pressupostos es podrà modificar la definició de substàncies perilloses a efectes del gravamen, i també les normes que en determinen l'exigència o la quantia."

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha valorat l'Avantprojecte de llei de protecció civil de Catalunya i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present Dictamen.

Barcelona, 26 d'abril de 2010

El president
Josep Maria Rañé i Blasco

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

AVANTPROJECTE DE LLEI DE PROTECCIÓ CIVIL DE CATALUNYA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En data 29 de maig de 1997 es publicava al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, la Llei 4/1997, de 20 de maig de protecció civil de Catalunya. Aquesta Llei es va aprovar amb un sostre competencial molt concret, donada la manca de referència específica de la matèria de la protecció civil tant en la Constitució com en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 1978, tot i que tant l'Estat com la Generalitat tenien títols competencials sectorials que els han permès regular i intervenir en aquesta matèria, i establint-se els seus límits a través de la doctrina del Tribunal Constitucional.

Concretament aquesta matèria ha estat definida pel Tribunal Constitucional com un conjunt d'accions adreçades a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau, quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública. Accions que, per tal de dur-les a terme amb eficiència i eficàcia, és necessari que es regeixi pels principis de solidaritat en l'assumpció de risc i danys, la responsabilitat pública i l'autoprotecció, la proximitat i immediatesa de l'acció pública i la integració de plans i recursos.

La jurisprudència constitucional, davant la manca d'un títol competencial propi en matèria de protecció civil, va considerar que aquesta matèria havia de configurar-se com una submatèria dins de la matèria genèrica de l'article 149.1.29 de la Constitució, relatiu a la seguretat pública. En aquesta matèria, ha afirmat el Tribunal, que l'Estat no té una competència exclusiva, ja que alguns estatuts d'autonomia també han atribuït competències sobre seguretat pública, com és el cas de Catalunya, i davant això el Tribunal ha vingut considerant que el criteri per delimitar les competències en la matèria "protecció civil" és l'interès que entra en joc davant el sinistre, calamitat o emergència, de forma tal que es donen competències concurrents de la Comunitat Autònoma i de l'Estat. D'aquesta manera, corresponen a la Comunitat Autònoma la totalitat de les potestats, des de la legislativa fins a les executives, si l'emergència no comporta la declaració nacional. Per contra, si la emergència té una intensitat o dimensió supraautònoma, la competència esdevé estatal, amb subordinació de la resta de les comunitats.

Aquest marc competencial ha estat vigent fins a l'any 2006, moment en que amb l'aprovació del nou Estatut d'Autonomia s'estableixen nous títols competencials en la matèria, concretament, i per primera vegada, s'estableix el títol competencial en matèria de protecció civil, sense excepcions, a tot el territori de Catalunya. Així és que en l'article 132 del text estatutari atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en la matèria de protecció civil, que inclou en tot cas la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, que inclouen el servei de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels govern locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en l'exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública.

En aquesta mateixa línia, aquest precepte estatutari estableix que la Generalitat, en els casos relatius a emergències i protecció civil d'abast superior a Catalunya, ha de promoure mecanismes de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat, que li correspon la competència executiva en matèria de salvament marítim, en els termes que determini la legislació de l'Estat, així com la Generalitat participa en l'execució en matèria de seguretat nuclear, en els termes que siguin acordats en els convenis subscrits a aquest efecte i, si s'escau, en les lleis.

Junt amb aquestes competències estatutàries de la Generalitat de Catalunya cal tenir en compte també que l'article 84 de l'Estatut atribueix als governs locals de Catalunya la competència pròpia en protecció civil, en els termes que determinin les lleis.

El nou plantejament estatutari comporta una desvinculació de la submatèria "emergències protecció civil" de la seguretat pública i la configuració d'una nova competència específica, que s'atribueix en exclusiva a la Generalitat. D'aquesta manera, si bé la protecció civil té com a objectiu la protecció de persones i béns igual que la seguretat pública, en aquest cas la protecció civil s'ofereix front a situacions d'emergències, catàstrofes o calamitats públiques que poden comportar un risc col·lectiu i extraordinari i no pas davant activitats sempre delictives, i que implica la utilització d'uns altres mitjans, instruments i activitats pròpies per a fer front a aquestes situacions. En aquesta distribució competencial el criteri de "l'interès nacional" i les competències estatals derivades d'aquest interès han quedat substituïdes per l'abast territorial del risc, el qual, no determina de forma automàtica el desapoderament de la Generalitat, sinó que habilita a aquesta per instar formes de col·laboració amb altres Comunitats Autònomes i amb l'Estat.

D'altra banda, l'experiència que el departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció civil ha anat adquirint en la gestió dels riscos i especialment en la prevenció, planificació i coordinació de la intervenció en cas d'emergència, fa també necessària la revisió de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya. Alhora, la revisió de la Llei fins ara vigent respon en el seu contingut i fonament als canvis profunds que s'ha produït en la societat des de la seva aprovació, i que en tot cas suposen una major complexitat en la gestió dels riscos per motius diversos com ara l'increment del nombre d'activitats existents i dels riscos generats, la major complexitat dels grups socials i les seves interrelacions, la major tecnificació de la societat i l'increment del pes específic dels grups crítics o especialment vulnerables, que fa que aquesta societat sigui més vulnerable en general.

També és té en compte l'existència de més recursos quant a la gestió dels riscos, especialment pel que fa a la intervenció i l'assegurament de l'autoprotecció, per motiu de la major disponibilitat de tecnologies que en alguns casos s'han desenvolupat específicament per a la funció de protecció civil (detecció de transport de mercaderies perilloses, analitzadors de substàncies tòxiques, simuladors d'emergències, sistemes de difusió d'avisos i informació...).

Ara aquesta Llei, té per finalitat adaptar aquest nou marc estatutari al marc legal en matèria de la protecció civil, afegint també l'experiència obtinguda des de l'aprovació de la Llei 4/1997, de 20 de maig de protecció civil de Catalunya. Aquesta Llei ha d'impulsar i reforçar un sistema integral per a la prestació del servei de protecció civil en termes de planificació, eficiència, eficàcia i rendibilitat de mitjans. Però, a més, cal acollir de forma coordinada, les competències que el mateix Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix a l'Administració local així com també totes aquelles altres parcel·les dels demés òrgans i serveis de l'Administració Pública que, de forma indirecte, resulten parts implicades en un supòsit d'emergència.

Per a materialitzar els objectius projectats, aquesta norma s'estructura en 139 articles, 6 títols, 6 disposicions addicionals, 3 transitòries i 1 disposició derogatòria, 3 finals i dos annexos.

El capítol primer del Títol 1 està dedicat a determinar l'àmbit d'aplicació de la Llei, els conceptes que s'empren al llarg d'aquesta Llei i el seu significat, així com els principis inspiradors en la que s'ha de dur a terme la prestació del servei de protecció civil de Catalunya. Principis com ara la solidaritat en l'assumpció de riscos i danys; autoprotecció de les persones i responsabilitat pública, proporcionalitat, transparència, informació a la ciutadania i

multiculturalitat, universalitat, qualitat, eficàcia, celeritat i eficiència de l'acció pública, proximitat i integració, corresponsabilitat i complementarietat entre autoritats. Aquest és un capítol rellevant a l'hora d'entendre i interpretar correctament la resta dels preceptes d'aquesta norma.

El capítol segon del Títol 1 concreta també les matèries objecte d'aquesta Llei d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, perfilant ja el contingut de com es realitza aquesta execució en matèria de salvament marítim i participació en matèria de seguretat nuclear per part de la Generalitat de Catalunya.

El Títol 2 preveu els drets, deures i obligacions relatius a la protecció civil. Entre els drets trobem matèries, que inclouen una visió multicultural, tant importants com ara la informació i la col·laboració, temes cabdals en parlar de l'autoprotecció. A més inclou una sèrie de possibilitats d'intervenció, obligacions i prestacions que poden resultar útils en situacions d'activació de plans, respectant, evidentment, els drets constitucionals i estatutaris.

El Títol 3 dóna resposta al necessari encaix que ha d'existir entre les diferents administracions i òrgans administratius, per tal que el sistema de protecció civil formi un grup harmònic. S'estableix amb precisió la distribució de les responsabilitat públiques en aquesta matèria sense que hi hagi una ruptura amb les competències i responsabilitats que ja tenien fins aquest moment les administracions i els organismes administratius existents.

En aquesta línia el paper de la Generalitat de Catalunya es centra en tres funcions fonamentals: la intervenció en emergències d'àmbit supralocal, les funcions de previsió i prevenció dels riscos de protecció civil i la superior coordinació de la protecció civil. Per desenvolupar aquestes funcions es preveu el desenvolupament reglamentari de la Llei, l'existència d'un personal especialitzat i propi de protecció civil i impulsar la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, tot dotant-la d'un caràcter més dinàmic i participatiu.

Els municipis, com a entitat bàsica de la protecció civil catalana, mantenen la responsabilitat de prestar serveis primaris de protecció civil, tant a nivell de planificació com d'implantació, amb l'afegit que, per determinats municipis, s'hagin de prestar uns serveis suplementaris degut al nombre d'habitants o al valor especialment important d'algun risc concret que els facin més vulnerables.

Els consells comarcals exerceixen funcions de gestió, informació, difusió, impuls, col·laboració, coordinació i suplència en matèria de la protecció civil municipal, sense perjudici de les funcions d'autoritat que corresponen als

alcaldes i a les alcaldesses. Es fa un esment especial a les competències d' "Era Valh d'Aran" d'acord amb la seva nova llei de règim especial.

A continuació s'estableix un llistat d'autoritats i òrgans de protecció civil, amb les atribucions que corresponen a cadascun dels òrgans o administracions amb funcions de protecció civil, entre els que cal destacar el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT) i la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, com a òrgan col·legiat de caràcter consultiu i homologador superior en aquesta matèria, habilitada per crear els grups de treball tècnicament especialitzats que tingui per necessaris.

El següent punt que tracta aquesta llei són els serveis, públics i privats, de protecció civil, fent un esment especial al Servei de la Protecció Civil de Catalunya, format pel personal tècnic en aquesta matèria, amb unes funcions especials, com ara les d'anàlisi, avaluació del risc, inspectores, però també amb una dedicació especial a l'hora de realitzar les funcions necessàries del seu lloc de treball, com ara les guàrdies localitzables i presencials que els dota d'unes particularitats que els diferencia de la resta de personal del Cos General d'Administració i les fa més properes a altres cossos com els de Bombers, policia de la Generalitat - mossos d'esquadra i Agents Rurals, col·lectius que d'altre banda, ja presten serveis al CECAT i, en qualsevol cas, posseeixen funcions de protecció civil.

Finalitza aquest apartat amb els voluntaris i les voluntàries de Protecció Civil i les seves associacions, donant un caire diferent al que existeix en la realitat amb aquest col·lectiu, de forma que no es solapin les funcions del personal propi de l'Administració de la Generalitat o dels ens locals amb aquest col·lectiu. En qualsevol cas, s'haurà de desenvolupar per via reglamentària o bé modificar els reglaments que sobre aquest tema ja existeixen.

El capítol cinquè del Títol 3, dedicat a les relacions entre les Administracions, les autoritats, els òrgans i els serveis de protecció civil, tracta d'encabir les relacions de la diversitat d'administracions i òrgans en aquesta estructura integrada, basada en el deure de col·laboració recíproca i amb lleialtat institucional. En primer lloc es dibuixa clarament quines són les competències de les diferents Administracions (Generalitat, municipal i comarcal). En segon lloc, s'identifiquen les autoritats de la protecció civil, amb la novetat del Síndic d'Aran, a més d'alcaldes o alcaldesses, de la persona titular del departament competent en matèria de protecció civil i del Govern de la Generalitat,

Aquest nou sistema per la prestació del servei de protecció civil reforça les estructures de l'Administració de la Generalitat per tal de donar cabuda, d'una

forma coordinada i en règim de cooperació recíproca, a totes les autoritats, serveis i administracions implicades davant una emergència. En aquest nou marc de coordinació i cooperació entre tots els implicats en matèria de protecció civil, s'emfatitza la corresponsabilitat, fent més eficients i eficaços els recursos dels que ja disposen aquests, amb la generació de noves dinàmiques en la utilització dels recursos tant materials com personals.

El Títol 4, sobre els instruments de Protecció Civil dóna una especial importància a tres punts: El Mapa de Protecció Civil entès com a document que assenyala, descriu, qualifica i localitza en el territori els diversos elements de risc col·lectiu greu que concorren a cada indret, i la visió territorial de totes les actuacions de la protecció civil que se'n deriven, tant des del punt de vista de la planificació i la gestió d'emergències, com de regulació i control dels processos que determinen la implantació de noves poblacions, activitats socials i humanes i elements vulnerables en zones de risc col·lectiu. Neix amb la visió de donar resposta a les noves conjuntures de risc en el nostre territori, amb orígens tan diferents com ara l'increment del parc mòbil i l'augment del número de carreteres; la complexitat de les empreses amb riscos més elevats de determinades matèries i noves tecnologies; l'increment de la xarxa de comunicacions; l'increment poblacional o períodes de sequera i el canvi climàtic. Tot aquest conglomerat de situacions comporten nous enclavaments de risc que fan necessari replantejar els elements necessaris per elaborar el Mapa de Protecció Civil amb la determinació de noves localitzacions territorials amb especials circumstàncies. Alhora, reflecteix també la implantació territorial dels processos de planificació i de les infraestructures i recursos operatius necessaris per a la gestió de les emergències.

La prevenció, en especial en la regulació dels usos del sòl. Tracta de posar l'urbanisme al servei de la protecció civil, amb la creença de que els plans urbanístics han de tenir en compte els possibles riscos, de manera que la ubicació dels nous elements vulnerables sempre tingui en compte la gestionabilitat del risc.

La formació, tant escolar, com universitària i del personal al servei de la protecció civil. Figura cabdal que pretén un cert nivell de coneixement, i actualització, per a gran part de la societat, així com una especialització tècnica dels recursos humans destinats a la Protecció Civil.

El capítol segon d'aquest Títol 4 tracta la planificació com un dels nuclis essencials de l'acció pública en matèria de protecció civil; així l'adequada planificació de les respostes operatives a les possibles emergències a través dels plans, la millora dels sistemes d'alarma i avís a la població i la

generalització de les comunicacions en xarxa d'aquests pren especial importància per assolir l'eficàcia, eficiència, rendibilització i coordinació necessària entre les autoritats i serveis actuants en la protecció civil.

La Llei contempla a aquests efectes tres tipus de plans: els Plans territorials (Pla Territorial de Protecció Civil de Catalunya - PROCICAT, plans bàsics municipals i Plans d'Assistència i Suport comarcals), els Plans Especials o Específics (per riscos determinats) i els Plans d'Autoprotecció. Els plans han d'el·laborar-se conforme a una estructura homogènia determinada reglamentàriament. Els plans poden ser municipals o supramunicipals.

Aquests plans han de comptar amb unes infraestructures i recursos suficients per a l'aplicació de les seves previsions, ja siguin aquests públics (de la mateixa o distintes administracions) o privats. D'aquí l'elaboració d'un catàleg d'activitats susceptibles de generar greus riscos col·lectius, de catàstrofe o de calamitat pública i també dels centres i instal·lacions, públics o privats, que poden resultar afectats, els quals són prèviament detectats per tal de prevenir-los i actuar amb eficàcia en el moment que esdevenen un perill real per a la població i el medi ambient. D'aquesta manera es generen nous sistemes que donin els paràmetres adequats per a la previsió de futurs riscos, i es preveuen els mitjans que han de donar resposta immediata a qualsevol emergència.

L'activació d'aquests plans, a més, pot anar acompanyada d'unes mesures d'intervenció, amb una supervisió i direcció de les operacions necessàries per a la execució del mateixos que facin gestionable l'emergència i aconseguir els mínims danys possibles en el menor temps necessari. Així mateix, calen unes accions de recuperació que prevegin el necessari restabliment de certa normalitat, per tal que, un cop produïda l'emergència els serveis essencials afectats quedin restablerts en el termini més curt possible. A aquests efectes es preveu que els poders públics han de fer tot el necessari per tal de restaurar la normalitat social, fent una avaluació a posteriori de la intervenció.

El Títol 5, que tracta del finançament, referma el gravamen de protecció civil que serà meritat per les activitats, equipaments, centres i instal·lacions de titularitat privada definits a la Llei que siguin generadors de riscos. Aquesta revisió implicarà un finançament per a les actuacions de previsió, prevenció, planificació i informació a les quals està subjecte aquest gravamen, obtenint recursos per a la implantació dels objectius fixats a la Llei.

Així mateix es crea el Fons de Protecció Civil amb el producte del gravamen esmentat i altres aportacions, públiques i privades, amb la voluntat de distribució entre la Generalitat i els ens locals, d'acord amb els serveis prestats

per aquestes entitats i les obligacions assumides derivades de l'aplicació d'aquesta Llei.

Una de les novetats importants la trobem al Títol 6 amb un règim d'inspeccions que obligarà a mantenir en òptimes condicions els serveis i recursos afectats pels plans, inclosos els d'autoprotecció. Es preveu un règim de controls i d'inspeccions d'activitats, instal·lacions, edificis, establiments i centres generadors de riscos, que va acompanyat d'un règim sancionador basat en les sancions que ja existien a la Llei 4/1997, de 20 de maig, però amb la inclusió de nous tipus en funció de les noves previsions que efectua aquesta Llei. Per últim, s'estableixen els òrgans competents segons la gravetat de la sanció, la possibilitat d'establir mesures cautelars o provisionals i la responsabilitat per danys i perjudicis.

Títol 1

Disposicions generals

Capítol 1

Objectes i finalitats

Article 1

Objecte

1. Aquesta Llei regula la protecció civil de Catalunya, entesa com el servei públic essencial de gestió del risc col·lectiu que integra el conjunt d'accions adreçades a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones, béns i medi ambient per tota classe de perills o d'amenaques d'origen natural, tecnològic o antròpic en temps de pau, quan l'amplitud o la gravetat de llurs efectes, potencials o efectius, els fa assolir el caràcter d'afectació col·lectiva, de catàstrofe o de calamitat pública.

2. També forma part de la protecció civil la gestió del sistema general d'avisos i alarmes i la coordinació dels mitjans operatius per atendre qualsevol tipus de situació d'urgència o d'emergència, sempre que es requereixi l'actuació de serveis diversos i per tal de garantir l'eficàcia i eficiència operativa.

3. Aquesta Llei es dicta en exercici de la competència exclusiva que l'article 132 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya per regular, planificar i executar les mesures relatives a les emergències i a la seguretat civil, per dirigir i coordinar els serveis de protecció civil, per exercir les funcions executives en matèria de salvament marítim i per participar en l'execució de la seguretat nuclear.

4. Aquesta Llei és aplicable sens perjudici de les altres normes sectorials que regulen el risc i la seguretat en relació amb matèries que formen part de l'objecte o de l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma.

5. Aquesta Llei s'aplica a tot l'àmbit de Catalunya i tot el que no estigui establert en aquesta norma, s'aplica la normativa de l'Estat en matèria de protecció civil de forma supletòria.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei i de la normativa que la desenvolupa, s'entén per:

1. Afectació col·lectiva: Quan el nombre de persones afectades, realment o potencialment, per una situació de risc és plural i indeterminat.

2. Alarma social: Qualsevol situació percebuda per la població com una amenaça específica i greu de caràcter col·lectiu, es correspongui o no amb una situació de perill.

3. Amenaça: Un fet o un fenomen fortuït o intencionat que pot produir un dany.

4. Anàlisi de risc: La determinació quantitativa o qualitativa del risc. Per a l'anàlisi dels riscos cal conèixer la perillositat, la vulnerabilitat i l'exposició; si es coneixen els escenaris accidentals i les conseqüències d'aquests escenaris, segons la seva probabilitat, es pot calcular el risc.

5. Autoprotecció corporativa: Conjunt de mesures (procediments, sistemes i organització) implantades en un determinat àmbit (edificis, instal·lacions, nuclis habitats, solars, activitats, centres, etc) exposat a una o a diverses situacions de risc, destinades a preveure, prevenir i controlar-ne el risc, donar resposta adequada a les emergències i garantir la integració d'aquestes actuacions a les del sistema públic.

6. Autoprotecció ciutadana: L'autoprotecció és un conjunt de comportaments i actituds que es posen a la pràctica durant la previsió o materialització d'una situació de risc als efectes de la protecció pròpia o protecció per un mateix, els mètodes i tècniques amb aquesta finalitat.

7. Avaluació del risc: Comparació, a través de l'anàlisi del risc, entre un nivell de risc determinat i els nivells d'acceptabilitat del risc.

8. Calamitat pública: Catàstrofe en la que hi ha una afectació generalitzada a la població.

9. Catàstrofe: Emergència que per la seva gravetat genera una desproporció entre les necessitats d'atenció ocasionades pels danys produïts o factibles i les possibilitats del sistema per resoldre-les, exigint mitjans extraordinaris per atendre-les.

10. Coordinació: Establiment dels fins, de la metodologia, dels procediments o dels criteris d'intervenció que faciliten que les actuacions d'òrgans o d'administracions diferents es produeixin de forma ordenada i congruent, sense perjudici de les competències i de les responsabilitats respectives.

11. Confinament: Mesura de protecció de les persones, davant d'un accident o emergència, que consisteix a tancar-se i refugiar-se en un local protegit suficientment aïllat de l'exterior i romandre en aquest fins que les condicions a l'exterior d'aquest són segures.

12. Element vulnerable: Qualsevol element (construcció, instal·lació, servei, persona o persones, medi) que, un cop exposat a un nivell de perill concret, és susceptible intrínsecament de patir danys.

13. Element especialment vulnerable: Aquell element vulnerable que exposat a un nivell de perill concret és susceptible intrínsecament de rebre i patir més danys que la mitjana dels elements vulnerables exposats a aquest mateix perill.

14. Emergència: Situació de risc col·lectiu greu, catàstrofe o calamitat pública, en la que la vida o la integritat física de les persones, els béns o el medi ambient pateixen danys reals o potencials, de manera que s'exigeix l'adopció immediata de mesures per evitar el risc, per minimitzar els danys o per atendre les persones i béns afectats.

15. Emergència no catastròfica: Situació en la que, sense suposar risc col·lectiu greu, catàstrofe o calamitat pública, es produeix una afectació d'elements vulnerables que requereix mesures coordinades de diversos serveis operatius per tal de protegir-los.

16. Exposició: Quantificació de la ubicació d'un element o sistema en relació amb un perill, de forma que el fa vulnerable o susceptible de patir danys.

17. Evacuació o allunyament: Mesura de protecció de les persones, davant un accident o emergència, que consisteix a sortir ordenadament d'un local, centre, establiment, instal·lació o d'una zona afectada per una determinada situació de risc, dins de les quals les condicions no són segures, i desplaçar-se a un lloc segur o no afectat per l'emergència.

18. Gestió de la qualitat: Els procediments, els mecanismes o les accions que tenen per objecte la millora de la qualitat en la prestació dels serveis de protecció civil.

19. Gestió del risc: Actuació transversal que inclou les accions de previsió del risc (anàlisi del risc), la seva prevenció (minimització fins a nivells acceptables), la planificació (elaboració i implantació de plans d'emergència, que s'aplicaran en el moment en què es materialitzi el risc), la intervenció (actuació dels serveis i dels cossos d'emergències davant la manifestació del risc), la formació i la informació per fer-li front i la rehabilitació, un cop hagi finalitzat l'emergència. La gestió del risc és una activitat dinàmica i iterativa que exigeix una visió objectiva sobre el risc i una avaluació continua dels resultats de la gestió.

20. Grups crítics: Els grups de població que conformen els elements especialment vulnerables, d'acord amb els criteris d'edat, salut i malaltia, incapacitat parcial o absoluta o exclusió social.

21. Implantació: Tot el conjunt de mesures a prendre per assegurar l'eficàcia operativa dels plans de protecció civil.

22. Incidència: Situació de risc o afectació a persones, béns o medi ambient, que no té la gravetat d'una emergència.

23. Infraestructures crítiques: són aquelles instal·lacions, xarxes i equips físics i de tecnologia de la informació la interrupció o destrucció de les quals, tindria un impacte major en la salut, la seguretat o el benestar econòmic de la ciutadania o en l'eficaç funcionament dels Governos.

24. Modificació substancial: Qualsevol modificació de les característiques o del funcionament d'una activitat, centre, establiment, instal·lació o dependència que pugui tenir repercussions perjudicials o importants per a la població, els béns i el medi ambient, des del punt de vista de la protecció civil.

25. Modificació no substancial: Modificació de les característiques o del funcionament d'una activitat, centre, establiment, instal·lació o dependència que no implica conseqüències previsible per a les persones, els béns i el medi ambient, des del punt de vista de la protecció civil. També constitueixen modificacions no substancials aquelles modificacions que poden tenir conseqüències sobre la població en matèria de protecció civil i que no són de magnitud significativa.

26. Múltiples víctimes: Qualsevol situació de dany a les persones que comporta la presència d'un nombre significatiu de ferits i ferides greus o de víctimes mortals, d'acord amb els plans i els criteris que estableixi l'òrgan de la Generalitat competent en matèria de protecció civil.

27. Pandèmia: epidèmia d'una malaltia a nivell mundial, entenent com a epidèmia l'aparició de més casos d'una malaltia dels que són habituals. Les epidèmies de grip es produeixen quan apareix un virus per la qual les poblacions humanes no estan immunitzades.

28. Perillositat o perill: freqüència amb la qual es presenten fenòmens d'una determinada severitat (intensitat o magnitud) en un interval de temps i en un espai determinat i que previsiblement puguin ocasionar danys. La perillositat indica el fenomen que produeix el risc. La perillositat es pot expressar numèricament com una freqüència associada a un fenomen de certa intensitat. Per a què el perill pugui produir un dany, el fenomen ha de trobar elements exposat al dany que li siguin vulnerables.

29. Plataforma logística per a la protecció civil: el conjunt de recursos disponibles que es poden mobilitzar en cas d'activació d'un pla de protecció civil, en els termes que són definits i especificats pel Catàleg dels recursos disponibles regulat per l'article 103.

30. Prevenció i control de riscos: estudi i implantació de les mesures necessàries per mantenir sota observació, evitar o reduir les situacions de risc potencial i els danys que se'n puguin derivar. Les accions preventives es poden establir abans de què es produeixi la incidència o emergència, com a conseqüència de l'anàlisi de risc o després de l'emergència, a partir de l'experiència adquirida.

31. Pública concurrència: Qualsevol situació que suposa o pot suposar la presència d'un nombre més o menys elevat de persones en un àmbit d'espai obert al públic i temps delimitat concret, especialment quan aquest àmbit pot estar exposat al risc o el pot generar.

32. Referent: El servei o cos que, en un tipus determinat de situació, estableix i fixa l'estratègia i dirimeix eventuais discrepàncies entre els diversos serveis i cossos operatius.

33. Risc: Eventualitat de danys greus col·lectius que es poden produir per fets de qualsevol naturalesa. Se sol expressar en pèrdues o danys anuals esperats (com víctimes/any o euros/any). També se sol expressar quantitativament com el producte de la probabilitat que succeeix el fet pels danys esperats.

34. Risc acceptable o gestionable: El risc l'avaluació del qual preveu que, en situació de disponibilitat de les millors tecnologies i dels recursos teòrics i de llur eficàcia i eficiència, pot ser compatible amb la presència d'elements vulnerables, per raó de què si es produeix una emergència els serveis de protecció civil podran, a priori i d'acord amb les estimacions realitzades, contenir els seus efectes i protegir els elements vulnerables exposats.

35. Risc de protecció civil: Risc en el que concorren els supòsits de l'article 1.1. Es caracteritza per l'afectació col·lectiva potencial o real en forma d'emergència.

36. Riscos de societat : Els que tenen origen en l'activitat humana o social.

37. Risc natural: És la possibilitat que un territori i la societat que l'habita pugui veure's afectat per un fenomen d'origen natural de rang extraordinari.

38. Riscos tecnològics: Els riscos amb origen específicament en activitats industrials o assimilades.

39. Serveis essencials: Els serveis a la comunitat o a les persones que són així definits per la seva normativa específica. En tot cas s'inclouen els subministraments bàsics (aigua, alimentació, medicaments, energia i telecomunicacions) i les activitats associades a la seva distribució, així com els serveis de salut, seguretat i emergències.

40. Simulacre: Assaig d'un pla d'emergència, pla d'autoprotecció o pla de Protecció Civil, on a partir d'un escenari previst es posen en marxa tots els seus procediments als efectes de fer una comprovació de la seva operativitat i capacitat de resposta i que inclou la revisió dels resultats obtinguts amb la finalitat de millorar l'esmentat Pla.

41. Urgència: Situació de danys o de risc imminent que afecta un nombre limitat i determinat de persones, que requereix l'actuació immediata dels operatius corresponents.

42. Vulnerabilitat: grau de predisposició d'un element (persona, edifici, etc) a ser afectat per un fenomen d'una severitat (intensitat o magnitud) determinada i a patir danys.

Article 3

Els riscos de la protecció civil

1. Els riscos que constitueixen l'objecte de la protecció civil de Catalunya són tots aquells que tenen el seu origen en l'entorn natural, en la societat o en la tecnologia, i que poden suposar una afectació a persones, béns, serveis bàsics o essencials, infraestructures o medi ambient i biodiversitat en forma d'emergència o afectació col·lectiva, ja sigui de manera episòdica o puntual o a mig o a llarg termini.

2. També són objecte de la protecció civil els riscos que, si bé no suposen una emergència o afectació col·lectiva, hi poden evolucionar des d'una urgència o afectació individual, o requereixen la coordinació entre operatius o serveis diferents. En tot cas hi queden inclosos els fenòmens meteorològics susceptibles de provocar catàstrofes o calamitats públiques, especialment en la perspectiva de la influència del canvi climàtic.

Article 4

Elements vulnerables a protegir

Els elements vulnerables a protegir per la protecció civil de Catalunya són els següents:

- a) Les persones i la seva integritat.
- b) Els serveis bàsics o essencials per a la població i les infraestructures crítiques i les demés infraestructures i serveis públics.
- c) El medi ambient i la biodiversitat.
- d) Els béns en general.
- e) Les activitats humanes i socials i el seu desenvolupament normal.

Article 5

Finalitats i actuacions bàsiques

La finalitat del sistema de protecció civil és la protecció dels elements vulnerables d'acord amb el que preveu l'article 4 anterior. Aquesta finalitat es realitzarà amb la gestió del risc col·lectiu en matèria de protecció civil que alhora incorpora les actuacions bàsiques següents:

- a) La previsió dels riscos greus, mitjançant la corresponent anàlisi del risc, entesa aquesta com l'anàlisi objectiva dels factors, les activitats, els elements vulnerables o les circumstàncies de risc i la seva localització en el territori, així com, i de manera especial, la seva determinació quantitativa o qualitativa.
- b) La prevenció, entesa com el conjunt d'actuacions encaminades tant a la correcció i disminució dels riscos o a evitar o minimitzar l'exposició de les persones i béns als mateixos, com a la seva detecció immediata, mitjançant la vigilància, i també la seva detecció a mig i a llarg termini, mitjançant els indicadors adequats. Aquestes accions s'han de desenvolupar especialment

quan l'avaluació del risc en determina la seva necessitat a fi de tendir a què tots els riscos, especialment els antròpics i els tecnològics, siguin gestionables o acceptables. La prevenció inclou també les accions encaminades a evitar que els riscos que l'avaluació del risc considera gestionables o acceptables s'incrementin fins a nivells no gestionables o inacceptables, tant pel que fa a l'activitat generadora de perill, com a l'exposició dels elements vulnerables. Entre les actuacions de prevenció cal destacar les de regulació i planificació del territori i de les activitats humanes i socials, que ha de dur a terme les administracions públiques competents en la matèria i que han d'assegurar la seva compatibilitat amb els diferents riscos de protecció civil, tenint en compte les característiques dels riscos i les capacitats de gestió i autoprotecció en cas d'emergència.

La prevenció és una matèria que es desenvolupa amb la participació activa dels òrgans de l'Administració Pública amb competències sectorials sobre les diferents activitats generadores de risc.

c) La planificació anticipada de les respostes que caldrà donar davant de les situacions que es puguin produir de risc greu col·lectiu i de les emergències, especialment quan la previsió del risc en determini la necessitat.

d) L'establiment i la gestió de l'estructura de coordinació, el sistema de comunicacions i avisos, el comandament i el control dels diferents organismes, entitats i serveis que actuen en aquestes respostes.

e) La intervenció, entesa com l'adopció de les mesures especials o extraordinàries, hagin estat o no planificades, adequades per anular les causes de les catàstrofes o les calamitats públiques i per pal·liar, corregir i minimitzar els efectes de les mateixes sobre la integritat de les persones, dels béns o del medi ambient. La intervenció inclou l'avaluació continua de la situació d'emergència i la seva progressió, amb integració de tots els recursos disponibles d'anàlisi i seguiment que siguin escaients. En la intervenció també s'inclou l'atenció i l'assistència immediates i urgents a les persones afectades per catàstrofes o calamitats públiques, per tal de proporcionar-les els elements bàsics d'assistència sanitària i psicològica, manutenció, soplug i abric, mentre no puguin iniciar el seu retorn a la normalitat.

f) El restabliment dels serveis i de les infraestructures, la confecció de plans de recuperació de la normalitat i l'adopció de mesures tendents a iniciar i impulsar la reconstrucció de les infraestructures, les construccions o els equipaments malmesos per catàstrofes o calamitats públiques.

g) La preparació adequada de les persones que exerceixen funcions o responsabilitats determinades en l'àmbit de la protecció civil, especialment les que pertanyen als grups d'intervenció.

h) La promoció d'una cultura ciutadana d'autoprotecció que estimuli a la població a estar en condicions d'adoptar mesures preventives eficaces davant dels riscos i de minimitzar les conseqüències lesives dels que es produeixen.

i) La informació i la formació de les persones i els col·lectius que puguin ser afectats per riscos, catàstrofes i calamitats públiques.

Capítol 2

Principis generals

Article 6

Enumeració

La protecció civil de Catalunya s'inspira en els principis generals següents, i ha de ser coherent amb els mateixos:

- a) Solidaritat en l'assumpció de riscos i danys.
- b) Autoprotecció de les persones i responsabilitat pública.
- c) Proporcionalitat.
- d) Transparència, informació a la ciutadania i multiculturalitat.
- e) Universalitat, continuïtat i adequació dels serveis de protecció civil.
- f) Qualitat, eficàcia, celeritat i eficiència de l'acció pública.
- g) Proximitat i integració.
- h) Corresponsabilitat
- i) Complementarietat entre autoritats

Article 7

Solidaritat

1. Les activitats i el servei públic de protecció civil es basen en el principi general de solidaritat de la comunitat amb les persones directament afectades per l'assumpció dels riscos i dels danys regulats per aquesta Llei.
2. Es reconeix, empara i fomenta la solidaritat de les persones privades amb aquelles que de manera directa pateixen o poden patir els efectes de les catàstrofes i les calamitats públiques. Aquesta solidaritat ha de ser especialment objecte de promoció per part de les administracions i de l'acció pública en el seu conjunt.
3. El Govern ha d'establir un sistema de distincions i honors en matèria de protecció civil, amb la finalitat de reconèixer públicament les persones físiques o jurídiques que es distingeixin en la tasca de protecció de les persones, els béns i el medi ambient, tant en els aspectes preventius, com en els operatius.

Article 8

Autoprotecció i responsabilitat pública subsidiària

La protecció civil de Catalunya es fonamenta en els necessaris equilibri i col·laboració entre el deure i l'obligació d'autoprotecció de les persones, les entitats i les empreses, d'una banda, i la responsabilitat de les administracions públiques, de l'altra. De conformitat amb aquest principi general:

- a) Les persones titulars d'activitats, centres o establiments generadors o receptors de risc tenen l'obligació d'adoptar les mesures preventives i d'autoprotecció i fer els avisos i les actuacions i reparacions que es determinin reglamentàriament i per la planificació de protecció civil. En qualsevol cas aquestes persones han de respondre íntegrament i plenament pels danys ocasionats per les seves activitats, han d'avisar als serveis d'emergència a través del 112 i del CECAT segons correspongui i en cas d'accident han de prendre les mesures adients per eliminar o minimitzar el risc mentre no arriben els serveis públics de protecció civil.
- b) La responsabilitat pública de protecció civil és complementària i subsidiària de la de les persones, entitats i empreses privades de les quals estan obligades protegir-se adequadament i d'evitar situacions de risc.
- c) La ciutadania en general té el deure d'adoptar les precaucions adequades per evitar o minimitzar les situacions de risc.
- d) Les administracions públiques tenen la responsabilitat d'exercir les funcions de regulació, planificació i de supervisió i control de les activitats privades afectades.

Article 9

Proporcionalitat

1. Les mesures preventives, de planificació i d'intervenció en matèria de protecció civil han de guardar proporció amb la previsió dels riscos i amb el valor dels elements vulnerables a protegir. Quan les mesures de protecció civil comporten privacions o restriccions als drets i llibertats de la ciutadania, aquesta relació de proporcionalitat ha de quedar especialment justificada.
2. Si l'administració pot optar entre diverses mesures de protecció civil, sempre ha d'escollir la que sigui menys lesiva per als drets i llibertats de la ciutadania afectada.

Article 10

Transparència, informació a la ciutadania i multiculturalitat.

1. Les administracions públiques han d'assegurar la transparència de les regulacions, plans, programes i protocols de protecció civil i la difusió a la ciutadania de la informació sobre riscos i sobre les precaucions i mesures adoptades i que cal adoptar per minimitzar-los i per reaccionar davant de situacions de catàstrofe o calamitat pública.
2. Les accions públiques d'informació i transparència en matèria de protecció civil han de tenir en compte la diversitat cultural i social existent a la nostra societat, a fi de què la informació i la formació en matèria de protecció civil siguin plenament accessibles i intel·ligibles.
3. En aplicació del principi general de transparència, els plans de protecció civil, en els termes que s'establiran reglamentàriament:

a) Han d'establir mecanismes concrets per assegurar la transparència en les diferents etapes de gestió del risc, inclosa l'avaluació independent posterior a què s'hauran de sotmetre les emergències més significatives.

b) Han d'establir mecanismes determinats per recollir l'opinió de la població i dels grups socials afectats, amb la finalitat de millorar la qualitat del servei.

4. Les mesures de transparència, publicitat i informació han de ser sense perjudici del que estableix la legislació sobre protecció de dades.

Article 11

Universalitat, continuïtat i adequació dels serveis de protecció civil

1. Les administracions públiques han de garantir l'existència i la vigència a tot el territori i a tots els indrets de Catalunya dels instruments bàsics, adequats a les necessitats i demandes de cada lloc, de previsió, prevenció i planificació i dels serveis, potestats i recursos necessaris d'intervenció, per tal d'assegurar a tota la ciutadania l'accés efectiu al servei públic de la protecció civil.

2. Les administracions públiques han de garantir la coordinació i la prestació adequades dels serveis de protecció civil segons principis de continuïtat i disponibilitat permanents, les vint-i-quatre hores del dia, els set dies de la setmana, els dotze mesos de l'any.

Article 12

Qualitat, eficàcia, celeritat i eficiència

1. Les administracions públiques han d'establir sistemes de gestió de la qualitat dels seus serveis de protecció civil per poder donar una resposta eficaç i eficient en totes les etapes de gestió del risc que garanteixi la immediatesa de l'acció i de les decisions públiques requerides en cada moment . En tot cas, són obligats els següents:

a) La formulació i aprovació de cartes de serveis de protecció civil.

b) L'avaluació transparent, independent i rigorosa dels plans de protecció civil i de les intervencions operatives i la seva coordinació en les emergències més significatives.

c) Els altres que s'estableixin reglamentàriament.

2. Les administracions públiques han de vetllar per l'assignació eficient dels recursos i mitjans, públics i privats, destinats a la protecció civil.

3. Els objectius de qualitat establerts per aquest article afecten especialment les administracions, organismes i entitats titulars de recursos i serveis que participen en la planificació i en els operatius de protecció civil.

Article 13

Proximitat i integració

L'estructura administrativa i el sistema de competències públiques en matèria de protecció civil s'inspiren en els principis de proximitat i d'integració, en virtut dels quals:

- a) Les competències i les responsabilitats públiques en matèria de protecció civil s'atribueixen preferentment, d'acord amb criteris de descentralització, a les administracions territorials més properes a la ciutadania, sempre que tinguin la capacitat adequada per assumir-les i que, per la seva dimensió, els riscos o les emergències a combatre afectin el seu àmbit territorial.
- b) La pluralitat de competències públiques sobre les matèries objecte d'aquesta Llei, així com les autoritats i els recursos corresponents, s'integren en un sistema de protecció civil de Catalunya, que garanteix l'exercici eficaç, eficient i equitatiu de les mateixes a tot el territori.
- c) L'Administració de la Generalitat té atribuïdes les funcions de coordinació que han d'assegurar que les autoritats i els serveis locals de protecció civil actuaran segons mètodes, procediments i fins compartits, sense detriment de la seva autonomia.
- d) L'acció de l'Administració de la Generalitat, en l'àmbit dels interessos locals, serà subsidiària del compliment efectiu de les competències i de les responsabilitats que corresponen a aquest nivell de govern i administració.
- e) Les polítiques públiques de protecció civil han de garantir la transversalitat entre els diversos departaments i organismes públics afectats.

Article 14

Corresponsabilitat

Tots els serveis previstos a l'article 57 estan obligats i són responsables de dur a terme totes les actuacions de previsió, prevenció, planificació, anàlisi, avaluació, informació, formació i la gestió de l'emergència que aquesta Llei els atribueix en matèria de protecció civil, de manera que no poden traslladar la seva responsabilitat a d'altres òrgans de l'Administració ni poden eludir la seva realització, llevat del supòsit de dispensa previst en aquesta Llei.

Article 15

Complementarietat

Tots els organismes competents han de poder ser assistits per d'altres en els supòsits de dificultats justificades per dur a terme una actuació en matèria de protecció civil, per tal de poder garantir els objectius de l'article 5.

Capítol 3

Àmbit d'aplicació

Article 16

Àmbit general d'aplicació directa

L'àmbit general d'aplicació directa d'aquesta Llei, d'acord amb el principi general de competència exclusiva de la Generalitat en la matèria, és la protecció civil dels elements vulnerables establerts a l'article 4 que es troben o formen part del territori de Catalunya i de les seves aigües territorials, essent per tant d'aplicació a totes les situacions de risc col·lectiu, emergència, catàstrofe o calamitat que s'hi produeixin. D'acord amb aquest criteri general, aquesta Llei:

a) Estableix el règim jurídic de la protecció civil a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de les mesures relatives a la gestió dels riscos col·lectius o de protecció civil i a qualsevol tipus d'emergències i d'aspectes de la seguretat civil, sobre els riscos i béns definits per l'article 3, que han d'adoptar les administracions públiques catalanes i els serveis, infraestructures i establiments de l'Administració General de l'Estat i de les entitats i empreses que en depenen situats en el territori de Catalunya, així com també les entitats, empreses i persones privades generadores o receptores d'aquests riscos.

b) Fixa i regula l'organització i els serveis públics i les potestats de direcció i de coordinació dels òrgans de protecció civil de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya, sense perjudici de les competències i de l'autonomia d'aquests.

c) Vincula a les autoritats i a la planificació de protecció civil de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya tots els serveis i recursos de protecció civil situats en el seu territori, així com els altres recursos de l'Estat, d'altres comunitats autònomes o d'autoritats d'altres països o internacionals que actuïn a Catalunya.

Article 17

Seguretat nuclear

1. De conformitat amb el previst per l'article 132.4 de l'Estatut d'autonomia, en matèria de seguretat nuclear, les autoritats i els serveis de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya participaran amb els de l'Estat en l'execució de les funcions de prevenció i de protecció civil vinculades a aquesta matèria, d'acord amb el que estableixin les lleis i acordin els convenis que preveu l'article 77.

2. Les centrals nuclears de potència resten subjectes al gravamen regulat per l'article 120, atès que tenen elements patrimonials situats en el territori de Catalunya que es troben afectes a activitats que poden originar l'activació de plans de protecció civil, i que l'activació d'aquests plans comporta la incorporació de mitjans de la Generalitat.

3. Les previsions generals d'aquesta Llei s'apliquen a les centrals i demás instal·lacions nuclears radicades a Catalunya amb caràcter supletori a les disposicions i mesures específiques previstes per l'apartat 1 d'aquest article.

Article 18

Salvament marítim

1. En matèria de salvament marítim, les autoritats i els serveis de la Generalitat executaran les funcions pròpies d'aquesta matèria d'acord amb el règim establert per la legislació de l'Estat.

2. En allò no previst per la legislació de l'Estat citada per l'apartat anterior, són d'aplicació supletòria les disposicions d'aquesta Llei que resultin adequades a les actuacions i serveis de salvament marítim.

3. La Generalitat formularà i aprovarà el Pla de Salvament Marítim de Catalunya, al qual hi restaran vinculats i potencialment assignats dels recursos escaients de l'Administració General de l'Estat radicats en el territori de Catalunya.

Article 19

Riscos i emergències d'abast superior a Catalunya

1. En els casos relatius a emergències i protecció civil d'abast superior a Catalunya, la Generalitat ha de promoure mecanismes de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat, de conformitat amb el previst per l'article 132.2 de l'Estatut d'autonomia. Amb aquesta finalitat:

a) El departament competent en matèria de protecció civil ha d'elaborar una relació dels riscos i de les emergències que poden transcendir el territori de Catalunya i l'ha de posar en coneixement de les altres administracions i autoritats públiques que puguin resultar afectades.

b) En els casos de l'apartat anterior, la Generalitat ha de proposar a les administracions afectades la formalització de convenis, acords o protocols de col·laboració i de coordinació.

c) En l'exercici de les seves potestats de planificació en matèria de protecció civil, la Generalitat ha de donar, si s'escau, participació a les altres comunitats autònomes afectades i a l'Administració General de l'Estat en relació amb els riscos i les emergències considerats que puguin transcendir el territori de Catalunya.

2. En qualsevol cas, les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen als casos previstos per l'apartat anterior, amb caràcter supletori als mecanismes de col·laboració citats pel mateix.

Article 20

Emergències derivades d'actuacions criminals

1. Les previsions generals d'aquesta Llei també s'apliquen a les emergències provocades amb intenció criminal tenint en compte el tractament específic que requereix la protecció de múltiples víctimes o de determinades infraestructures.

2. Les funcions de policia judicial i d'investigació criminal en matèria de terrorisme que la policia de la Generalitat – mossos d'esquadra exerceix en els

termes establerts per les lleis, s'integren de manera prioritària i es coordinen amb les corresponents mesures de protecció civil i en els plans d'emergència en els supòsits corresponents.

3. L'Administració de la Generalitat formularà i aprovarà el Pla d'emergències per a aquests supòsits, al qual hi estaran vinculats i potencialment assignats els recursos escaients de l'Administració General de l'Estat en el territori de Catalunya.

Títol 2

Drets, deures i obligacions

Capítol 1

Drets

Article 21

Dret a la informació i a una comunicació àgil amb l'administració

1. La ciutadania té dret a ser informada dels riscos col·lectius greus que la poden afectar, de les mesures públiques i d'autoprotecció i de les precaucions generals que han d'adoptar per afrontar-los, de les regulacions i els plans de protecció civil vigents i de les autoritats competents i els serveis existents de protecció civil.

2. Les persones que, per les seves circumstàncies o per la situació en què es troben, es poden veure afectades per situacions de risc col·lectiu greu han de rebre informació i instruccions de manera àmplia, precisa i eficaç sobre les mesures d'autoprotecció específiques a prendre i la conducta a seguir en cas d'emergència

3. Aquesta Llei garanteix l'existència de serveis i dispositius clars de comunicació de les autoritats i els serveis de protecció civil amb la ciutadania, amb la finalitat de prestar-li l'atenció deguda, enviar i rebre amb celeritat i eficàcia qualsevol informació i alarma o per atendre qualsevol dubte. Amb aquesta finalitat s'utilitzaran les diverses possibilitats que ofereixen les tecnologies de la informació i el coneixement.

4. Per a l'efectivitat dels drets regulats per aquest article, l'Administració de la Generalitat, de conformitat amb el que s'establirà reglamentàriament, ha de redactar i mantenir actualitzat un Pla i un Dispositiu d'Informació i Comunicació de la protecció civil, amb serveis i connexions a tot el territori i plenament accessible als mitjans de comunicació social i a la ciutadania, sense perjudici de la responsabilitat disciplinària en què poden incórrer els càrrecs i el personal empleat públic si incompleixen el seu deure d'informació a la ciutadania en matèria de protecció civil. El Dispositiu d'Informació i Comunicació establert per aquest precepte es basarà en la informació actualitzada proporcionada pels

serveis i pels grups d'actuació i proveirà, entre d'altres, la informació oficial sobre emergències amb múltiples víctimes.

5. La informació facilitada a la ciutadania en aplicació de les previsions d'aquest article en cap cas no pot incloure dades protegides per la legislació vigent.

Article 22

Dret als serveis i a les prestacions públiques de protecció civil

1. Totes les persones tenen dret a què arreu del territori de Catalunya estigui garantida l'existència de:

a) La prevenció i planificació de protecció civil, de caràcter autonòmic i de caràcter local, adequada a les circumstàncies de risc de cada lloc.

b) Les autoritats i òrgans de protecció civil capacitats per adoptar les mesures necessàries de precaució i de reacció davant de situacions de risc o d'emergència.

c) Els serveis de protecció civil per detectar les situacions de risc, informar-ne a la població i a les persones directament afectades, aplicar mesures de precaució i de reacció, atendre a les persones damnificades i restablir els serveis essencials i les infraestructures, en els termes que s'establiran reglamentàriament.

2. El contingut i la qualitat de les prestacions garantides per aquest article seran els determinats pel Pla de Qualitat i per la Carta dels serveis de protecció civil que han d'aprovar, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, el conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil, amb participació de la resta de serveis i departaments que integren el Sistema de protecció civil, i per les cartes de serveis de protecció civil municipals, que han d'aprovar els ajuntaments, en l'àmbit de les competències que els correspon. Els ciutadans i les ciutadanes de protecció civil o les entitats que els representen poden demanar comptes a l'administració quan el servei que ofereix no arriba als nivells de qualitat establerts per la seva carta de serveis.

Article 23

Dret a participar en els plans de protecció civil

1. Totes les persones que resideixen a Catalunya tenen dret a participar en el procés d'elaboració, modificació i seguiment dels plans de protecció civil i d'autoprotecció que puguin afectar-les directament.

2. Les normes reglamentàries que regularan l'exercici d'aquest dret han d'assegurar mecanismes especialment intensos de participació quan aquesta es fa a través de les entitats i associacions constituïdes amb la finalitat de participació ciutadana en la protecció civil.

3. Per a l'efectivitat d'aquest dret de participació, els procediments d'elaboració de les normes i dels plans de protecció civil han de preveure els corresponents tràmits d'informació pública i consulta.

Article 24

Dret a formular queixes, peticions i propostes

1. La ciutadania té dret a adreçar-se a les autoritats, als demés òrgans i als serveis de protecció civil per tal de formular-los queixes, peticions i propostes en relació amb els riscos, les previsions i els dispositius relacionats amb aquesta matèria, en l'àmbit de les seves competències.
2. Les administracions que exerceixen competències en matèria de protecció civil han de disposar d'un servei, del que n'hauran de fer difusió pública, i que en tot cas serà accessible a través de la seva pàgina web, per a la recepció, tramitació i resposta d'aquestes queixes, peticions i propostes.
3. La carta de serveis referida en la disposició addicional segona establirà els terminis i mecanismes de resposta a les queixes, peticions i propostes dels ciutadans en matèria de protecció civil.

Article 25

Dret a col·laborar en les tasques de protecció civil

1. Les persones que resideixen a Catalunya tenen dret a col·laborar en les tasques de protecció civil mitjançant:
 - a) L'elaboració, actualització i aplicació dels seus plans i demés mesures d'autoprotecció, si s'escau, i de prevenció i precaució.
 - b) La seva incorporació a les estructures i organitzacions de voluntariat en el servei de protecció civil.
 - c) La seva participació i la seva contribució puntual a les tasques de protecció civil.
2. L'exercici d'aquest dret resta condicionat al respecte de les normes i de les instruccions i indicacions de les autoritats i dels i les responsables dels serveis de protecció civil.

Capítol 2

Deures i obligacions

Article 26

Deures generals de precaució i de prevenció

1. La ciutadania té els deures generals de la precaució, per tal d'evitar, en tot moment i en la mida del possible, de posar-se en situació de risc, i de la prevenció, en virtut del qual ha de prendre les mesures necessàries per protegir-se dels riscos i de les situacions de catàstrofe o calamitat pública que puguin afectar-la, de conformitat amb el previst pel sistema de protecció civil.

2. L'existència de plans, serveis i d'altres dispositius públics de protecció civil no eximeix de la necessitat de què totes les persones compleixin els deures indicats per l'apartat anterior.

3. Les persones que incorrin en l'incompliment dels deures de precaució i de prevenció definits en aquest article han de compensar el cost dels serveis d'intervenció de què hagin de ser destinatàries com a conseqüència de l'esmentat incompliment, sens perjudici de les mesures sancionadores que procedeixin.

Article 27

Deures de col·laboració en les tasques de protecció civil

1. La ciutadania té el deure general de col·laborar en les tasques de protecció civil, d'acord amb aquesta Llei, els plans i les instruccions de les autoritats de protecció civil. El deure general de col·laboració s'estén als simulacres que organitzin les autoritats de protecció civil.

2. En aplicació del deure general de col·laboració i del principi de solidaritat, la ciutadania ha de contribuir especialment en ajudar a cobrir les necessitats bàsiques de les persones afectades per situacions d'emergència.

3. Sense perjudici de les obligacions i càrregues específiques establertes pels articles 28, 31, 32, 33 i 34, les entitats públiques i privades, l'activitat de les quals estigui relacionada amb la seguretat de les persones i dels béns, així com els serveis sanitaris i d'extinció d'incendis i salvament de totes les entitats i empreses públiques i privades i els serveis de manteniment, conservació i subministrament de telecomunicacions, aigua i energia, tenen el deure específic de col·laborar en les tasques de protecció civil, tant en proporcionar informació, com en les operacions de previsió, prevenció i planificació i, de manera especial, en les actuacions que procedeixin en cas d'emergència o d'activació dels plans.

4. Els titulars d'ubicacions, edificis o infraestructures necessàries per al desplegament de la xarxa de Radiocomunicacions d'Emergències i Seguretat de Catalunya i la xarxa d'alarmes, quan no existeixi altre alternativa, pel temps estrictament necessari i a través de les formes que estableixi l'ordenament jurídic, hauran de cedir l'ús de l'espai suficient per ubicar la instal·lació de la infraestructura de les xarxes.

Article 28

Obligació específica d'autoprotecció

1. Les persones, físiques o jurídiques, que es troben en alguna de les situacions previstes per l'article 82 o per la normativa reguladora de l'autoprotecció són obligades a adoptar les mesures següents d'autoprotecció, en els termes que s'establiran reglamentàriament:

- a) Formular, si s'escau, el respectiu Pla o altres mesures d'autoprotecció, amb els continguts i d'acord amb el procediment regulats per aquesta Llei i pels Reglaments que la desenvolupin, i comunicar a l'administració competent el Pla i les altres mesures d'autoprotecció que adoptin, així com les seves modificacions.
 - b) Nomenar una persona responsable de la seva autoprotecció, si així resulta del previst reglamentàriament o del corresponent Pla d'autoprotecció.
 - c) Informar amb celeritat a les autoritats i als serveis de protecció civil de qualsevol emergència i també de qualsevol incidència que pugui comportar un increment significatiu del risc derivat de les seves activitats.
 - d) Aplicar les mesures previstes pel respectiu Pla d'autoprotecció, o les que siguin més adients, si es produeixen les circumstàncies que ho justifiquen.
 - e) Col·laborar en difondre informació i en proporcionar mesures d'autoprotecció al seu entorn, si l'activitat, instal·lació o establiment comporta riscos que poden requerir resposta immediata en cas d'emergència.
 - f) Facilitar a les autoritats de protecció civil i als seus agents la informació que els requereixin sobre la seva activitat, i accés a la mateixa, als efectes de comprovar el compliment de les obligacions establertes per aquesta Llei, i d'obtenir dades per a l'exercici adequat de les seves competències de protecció civil.
 - g) Mantenir els mitjans personals i materials necessaris per afrontar situacions de risc i d'emergència.
 - h) Subscriure un contracte de responsabilitat civil en l'àmbit de la protecció civil, sempre que no estiguin ja coberts per contractes d'assegurances o garanties financeres exigides per altres autoritats competents en les matèries.
2. Per tal de facilitar el compliment d'aquesta obligació, el Govern de la Generalitat ha de promoure les mesures i la cultura de l'autoprotecció i especialment la formació d'organitzacions d'autoprotecció entre les empreses i entitats que fan activitats d'especial risc, i ha de facilitar-los assessorament tècnic i assistència.
3. Reglamentàriament es determinaran les obligacions i les responsabilitats d'autoprotecció, els instruments en els que aquesta es manifesta i les mesures de control i d'inspecció que adoptarà el Govern per assegurar el compliment d'aquestes obligacions específiques d'autoprotecció, especialment les relatives a la inspecció i revisió de l'estat de les mesures i dels mitjans corresponents.

Article 29

Subjecció a instruccions

1. La ciutadania està subjecta a l'obligació de seguir les instruccions i recomanacions emanades dels serveis públics de protecció civil i especialment a la de complir les ordres emanades de les autoritats competents, un cop

declarada l'activació en alerta o emergència d'un pla de protecció civil. Poden ser objecte d'aquestes instruccions:

- a) La limitació o prohibició de determinades activitats a indrets donats.
- b) L'obligació d'adoptar determinades precaucions o prevencions.
- c) Altres comportaments determinats.

2. En cas d'emergència o de risc imminent, la ciutadania resta obligada a facilitar l'entrada als edificis i establiments de la seva titularitat a les autoritats de protecció civil i als seus agents, en exercici de les seves funcions d'inspecció, d'intervenció o de prevenció i, en cas de la seva negativa, es sol·licitarà la corresponent autorització judicial. Aquesta obligació inclou l'entrada en domicili si és per evitar danys imminents i greus en casos de catàstrofe, calamitat, ruïna imminent o altres situacions de necessitat extrema i urgent, de conformitat amb el previst per la legislació de protecció civil.

3. L'autoritat competent de protecció civil pot dictar ordres i instruccions que afectin drets de la ciutadania en els termes establerts per les lleis.

4. Les mesures restrictives i les que imposen càrregues personals tenen vigència durant el temps estrictament necessari i han de ser proporcionals a la situació d'emergència, d'acord amb el principi general que estableix l'article 8.

Article 30

Subjecció a les mesures d'emergència per a la població

1. La ciutadania està subjecta a l'obligació de complir les mesures d'emergència que adopti l'autoritat de protecció civil. Entre d'altres, pot adoptar les següents:

- a) El confinament de persones en llurs domicilis o en llocs segurs.
- b) L'evacuació o l'allunyament de les persones dels llocs de perill.
- c) Restringir l'accés a zones de perill o a zones d'operació.
- d) Limitar o condicionar l'ús de serveis públics i privats o el consum de béns.
- e) Les altres que es considerin necessàries per les característiques de l'emergència i dels béns a protegir.

2. Les mesures d'emergència per a la població s'han d'adoptar, amb caràcter general, de conformitat amb els plans vigents de protecció civil. A falta de planificació de protecció civil, o si la vigent no preveu la mesura d'emergència pertinent, aquesta pot ser adoptada per l'autoritat competent de protecció civil, que fins i tot pot adoptar mesures d'emergència contràries a la planificació de protecció civil, si la situació així ho requereix i sempre que sigui de forma motivada.

Article 31

Prestacions personals i requisitòries

1. Un cop activat un pla de protecció civil o declarada una situació d'alerta o d'emergència, l'autoritat competent de protecció civil pot ordenar a les

persones, les entitats o les empreses la prestació de serveis destinats a afrontar l'emergència, de manera proporcionada a la situació creada i a les possibilitats de cadascú. La prestació d'aquests serveis és obligatòria i no dóna lloc a indemnització per aquesta causa.

2. Un cop activat un pla de protecció civil o declarada una situació d'emergència, si la naturalesa de l'emergència ho fa necessari, l'autoritat competent de protecció civil pot ordenar la requisita, la intervenció o l'ocupació temporal i transitòria dels béns necessaris per afrontar l'emergència. Les persones que sofreixin danys i perjudicis per aquestes actuacions tenen dret a ser indemnitzades, d'acord amb les lleis. En les mateixes condicions pot ordenar l'ocupació dels locals, d'indústries i de tota classe d'establiments.

3. Les autoritats de protecció civil han de promoure convenis amb les persones, les empreses o les entitats en general, o amb les associacions que les representen, a fi de preveure la posada a disposició eficaç de llurs mitjans i serveis en casos d'emergència. De manera especial, cal promoure aquests convenis amb els titulars de béns susceptibles de formar part del Catàleg de recursos i serveis previst per l'article 103 i dels serveis bàsics en general.

Article 32

Obligacions específiques dels mitjans de comunicació

1. En les situacions d'alerta o d'emergència regulades per aquesta Llei els mitjans de comunicació social de titularitat pública són obligats a col·laborar amb les autoritats de protecció civil i han de transmetre o publicar, de manera prioritària i immediata, si l'alerta o l'emergència així ho requereix, i gratuïta la informació, els avisos i les instruccions que aquestes autoritats els facilitin. En tots els casos s'ha d'indicar l'autoritat de protecció civil que genera el comunicat.

2. A més del previst per l'apartat anterior, els mitjans públics de comunicació social han de col·laborar, sense cost per a l'administració, en campanyes d'informació i sensibilització de la població sobre riscos determinats, tant de caràcter permanent, com estacionals.

Article 33

Obligacions específiques de les empreses de serveis i subministres bàsics

1. Les empreses titulars i les gestores de serveis i subministres bàsics, en qualsevol cas les de distribució i subministrament d'aigua, gas i electricitat i les prestadores de serveis de telefonia i telecomunicacions, han de proporcionar a les autoritats de protecció civil la informació que els sol·licitin sobre les seves xarxes per tal d'assegurar-ne la protecció adequada i, si s'escau, el restabliment del servei en cas d'emergència. També han de facilitar la informació que detectin sobre riscos de protecció civil i la seva evolució.

2. En les situacions d'alerta i d'emergència regulades per aquesta Llei les empreses titulars de les xarxes i dels serveis de telecomunicació han de posar-los a disposició de les autoritats de protecció civil per emetre avisos o alertes a la població i han de desenvolupar les tecnologies que facilitin aquestes emissions, tot de conformitat amb les disposicions de les autoritats de protecció civil i d'acord amb el règim establert per l'article 31.

3. Les companyies subministradores d'energia elèctrica a centres d'infraestructures de xarxa de radiocomunicacions d'emergències i seguretat de Catalunya i de la xarxa d'alarmes hauran de tractar com a crític el subministrament dels mateixos, prioritzant el servei i garantint els mitjans de contingència de l'alimentació i altres recursos necessaris.

Article 34

Obligacions específiques de les infraestructures crítiques

1. Aquelles infraestructures crítiques i que figuren previstes als apartats a), c) d) i f) de l'annex II han de proveir de les comunicacions necessàries per tal que siguin operatives les comunicacions de la xarxa de radiocomunicacions d'emergències i seguretat de Catalunya i de la xarxa d'alarmes, amb la cessió de l'espai necessari.

2. La instal·lació i la seva posada en funcionament ha de ser validada pels òrgans competents en aquestes xarxes, així com s'ha de garantir el seu accés per a dur a terme el seu manteniment en els termes que s'estableixin mitjançant protocol.

Títol 3

El sistema de protecció civil de Catalunya

Capítol 1

Aspectes generals

Article 35

Concepte

El sistema de protecció civil de Catalunya és el conjunt integrat de les administracions, les autoritats i els serveis de protecció civil, amb la finalitat de garantir a tota la ciutadania i a tot el territori uns nivells substancialment homogenis, eficaços i eficients de previsió, prevenció, planificació i capacitat de reacció per evitar i anticipar riscos col·lectius i per combatre i pal·liar els efectes de les situacions de catàstrofe o calamitat pública i recuperar la normalitat.

Article 36

Elements bàsics

Integren el sistema de protecció civil de Catalunya els elements bàsics següents:

- a) Les administracions públiques i les competències i les responsabilitats de protecció civil respectives.
- b) Les autoritats i els òrgans de protecció civil.
- c) Els cossos i els serveis públics i privats de protecció civil.
- d) El sistema de relacions entre les administracions, les autoritats, els òrgans i els cossos i serveis de protecció civil.

Capítol 2

Competències de les Administracions Públiques

Article 37

Les competències de la Generalitat

El Govern i l'Administració de la Generalitat han d'exercir les competències següents en matèria de protecció civil:

- a) El desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei i, en general, l'exercici de la potestat reglamentària sobre la protecció civil en l'àmbit de Catalunya, sense perjudici de les ordenances locals.
- b) L'elaboració i aprovació del Mapa de protecció civil de Catalunya, que té caràcter de pla territorial sectorial.
- c) L'elaboració, homologació i aprovació dels plans de protecció civil de la Generalitat, l'homologació dels locals i l'homologació dels d'autoprotecció, quan ho requereixi el reglament que els regularà.
- d) Les mesures d'intervenció per a la protecció civil previstes en els seus plans i les demés que siguin necessàries per atendre situacions d'emergència d'àmbit supralocal.
- e) Les funcions de previsió i prevenció dels riscos de protecció civil, incloses les inherents a informar plans i projectes urbanístics i territorials i activitats que poden generar risc o estar exposats a situacions de risc d'acord amb els articles 81 a 85.
- f) La coordinació de les competències locals en matèria de protecció civil, la col·laboració amb els ajuntaments i els consells comarcals i l'exercici supletori de competències locals en aquesta matèria si no les exerceixen les administracions competents.
- g) La col·laboració i la coordinació amb les autoritats i els serveis de protecció civil d'altres comunitats autònomes, de l'Administració General de l'Estat i d'altres països.

h) Qualsevol altra que es pugui considerar inclosa dins de les competències en matèria de protecció civil que atribueix a la Generalitat l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Article 38

Competències municipals

1. Els municipis són les entitats bàsiques de la protecció civil a Catalunya i disposen de capacitat general de planificació i d'actuació en aquesta matèria. Exerceixen les funcions que els atribueix aquesta Llei i tenen capacitat per exercir-ne qualsevol altra que, sense contravenir-la ni estar atribuïda legalment a cap altra administració pública, resulti necessària en el seu àmbit per a la protecció de les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes o de calamitats públiques.

2. Correspon als municipis l'exercici de les competències següents:

a) La regulació i l'execució de les condicions de seguretat de les activitats organitzades en els espais públics i en els locals de concurrència pública.

b) L'elaboració, l'aprovació i la implantació del Pla bàsic d'emergència municipal i de la planificació especial i específica de protecció civil que els correspongui.

c) Les relatives a l'homologació, informe i control dels plans d'autoprotecció previstes per aquesta Llei i pel seu desenvolupament reglamentari.

d) Les declaracions o altres mesures d'intervenció que corresponguin en cas d'emergència d'àmbit municipal.

e) La rehabilitació i restauració dels béns i serveis de la seva titularitat damnificats com a conseqüència de catàstrofes o calamitats públiques.

f) La prestació del servei de salvament a les platges i als passeigs marítims.

g) La potestat sancionadora, en els termes establerts en aquesta Llei.

h) Si s'escau, les relatives a la prestació dels serveis obligatoris definits per l'apartat següent i les demés que els atribueixin aquesta i les altres lleis.

i) Col·laborar en el manteniment actualitzat del Mapa de Protecció Civil a través de les informacions de perill, vulnerabilitat i cartografia del detall del municipi, que estiguin previstos en els seus plans de protecció civil.

3. El municipi ha d'assegurar directament o per delegació, llevat de les funcions previstes en els apartats b, c i f, la prestació dels següents serveis tècnics en protecció civil:

a) Elaborar, aprovar i implantar el pla bàsic d'emergència municipal i la demés planificació de protecció civil que els correspongui de conformitat amb els plans de la Generalitat.

b) Tenir comissió local de protecció civil.

c) Disposar d'un Centre de coordinació operativa.

d) Tenir els serveis personals i tècnics mínims establerts per l'Annex I d'aquesta Llei i els que es determinin reglamentàriament a proposta de la Comissió de protecció civil de Catalunya.

e) Mantenir una xarxa d'alertes, avisos i comunicacions, adreçada tant a la seva població, com a la resta del sistema de protecció civil.

f) Subscriure un conveni amb una associació de voluntariat, si s'escau, i inscriure-la al registre especial previst per l'article 64.5.

4. En tot cas, els municipis de més de 20.000 habitants i aquells amb menor població pel seu caràcter turístic o per les seves especials circumstàncies de risc, segons estableixi la Comissió de protecció civil de Catalunya, tenen l'obligació de prestar directament els serveis de protecció civil establerts a l'apartat tercer.

5. Els municipis de menys de 20.000 habitants i que no tinguin caràcter turístic o especials circumstàncies de risc, segons estableixi la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, poden delegar la prestació dels serveis establert a l'apartat tercer en el servei de protecció civil del consell comarcal corresponent. Aquesta delegació s'ha de formalitzar en qualsevol de les formes admeses per l'ordenament jurídic i se n'ha de donar coneixement a la direcció general competent en matèria de protecció civil, que a l'hora ho posarà n'informarà a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

6. Els municipis que directament prestin els serveis establerts pels apartats anteriors tenen dret a rebre les aportacions econòmiques que s'estableixin amb càrrec al Fons de Protecció Civil regulat per l'article 125.

7. Els municipis també poden exercir les competències que els atribueix aquest article, especialment els serveis obligatoris definits pels apartats 3, pel seu compte, associant-se amb altres o encàrrec de gestió en el consell comarcal respectiu.

8. En els municipis que no disposin de pla de protecció civil l'ajuntament és competent per declarar la situació d'emergència i per adoptar, si s'escau, les mesures establertes pels articles 29, 30, 31, 32, 33 i 35.

Article 39

Competències comarcals

1. Els consells comarcals exerceixen funcions de gestió, informació, difusió, impuls, col·laboració, coordinació i suplència en matèria de la protecció civil municipal, sense perjudici de les funcions d'autoritat que corresponen als alcaldes i a les alcaldesses.

2. Correspon als consells comarcals en matèria de protecció civil:

a) Impulsar i col·laborar en l'aprovació i la implantació de plans municipals d'emergències.

b) Col·laborar en activitats de formació per al personal municipal i per al voluntariat en matèria de protecció civil.

c) Col·laborar en la gestió de les competències i dels serveis municipals de protecció civil, inclòs el seu exercici per delegació o encàrrec.

d) Tenir cura de la difusió d'informació i de bones pràctiques en matèria de protecció civil entre els municipis de la comarca i promoure la coordinació entre les funcions i els serveis locals de protecció civil en el seu àmbit territorial.

d) Vetllar per la prestació efectiva en tot l'àmbit de la comarca dels serveis municipals obligatoris de protecció civil.

e) Les funcions necessàries per prestar adequadament els serveis obligatoris definits per l'apartat següent i les altres que els atribueixin les lleis.

3. En qualsevol cas, els consells comarcals han de prestar els serveis següents de protecció civil:

a) Elaborar, consultar als seus ajuntaments i aprovar un Pla comarcal d'assistència i suport als municipis en matèria de protecció civil. Aquest pla, que ha de ser homologat per la Comissió de protecció civil de Catalunya, definirà el contingut i els objectius bàsics de l'activitat comarcal en aquesta matèria, en exercici de les competències atribuïdes per l'apartat anterior.

b) Disposar del personal qualificat i dels recursos i mitjans de protecció civil que, segons les previsions de l'Annex I i les recomanacions de la Comissió de Protecció civil de Catalunya, es determinin pel Pla previst al paràgraf anterior i posar-los al servei dels municipis de la comarca.

c) Garantir l'accés als serveis obligatoris de protecció civil definits per l'article 38.3 a tots els municipis de la comarca que en deleguin formalment la prestació, sense perjudici de les funcions d'autoritat que corresponen als alcaldes i a les alcaldesses.

4. Els consells comarcals que directament prestin els serveis de protecció civil establerts als apartats anteriors per delegació dels municipis tenen dret a rebre les aportacions econòmiques que s'estableixin amb càrrec al Fons de Protecció Civil regulat per l'article 125.

Article 40

Competències del Conselh Generau d'Aran

1. El Conselh Generau d'Aran participa en l'exercici de les funcions executives en matèria de protecció civil i exerceix les competències sobre aquesta matèria que li atribueix la seva legislació específica, les que li delegui el Govern i l'Administració de la Generalitat i les demés funcions que acordi amb aquesta mitjançant conveni o altres instruments de col·laboració.

2. En qualsevol cas, el Conselh Gerenu d'Aran pot exercir, per al conjunt del seu àmbit territorial i en tot allò que transcendeix l'àmbit municipal d'interessos, els mateixos tipus de competències que aquesta Llei atribueix als municipis, incloses les que comporten exercici d'autoritat, sense perjudici de les dels ajuntaments dins del seu àmbit territorial.

3. El Conselh Generau d'Aran té dret a rebre les aportacions econòmiques que s'estableixin amb càrrec al Fons de Protecció Civil regulat per l'article 125.

Capítol 3

Organització administrativa

Article 41

Autoritats de protecció civil

1. Són autoritats de protecció civil:

a) El conseller o la consellera del Departament competent en matèria de protecció civil, en l'àmbit de Catalunya, que pot delegar funcions determinades d'autoritat de protecció civil en la persona titular de la direcció general competent en aquesta matèria. També pot delegar funcions directives en els delegats o delegades territorials del Govern, en els directors o directores territorials del seu Departament, en els alcaldes o les alcaldesses i en el Síndic d'Aran.

b) El Síndic d'Aran, en l'àmbit de la Val d'Aran.

c) L'alcalde o l'alcaldessa, en l'àmbit municipal, que pot delegar o encomanar a les persones membres electes del seu ajuntament funcions de direcció del pla municipal de protecció civil.

2. Les autoritats de protecció civil ostenten la direcció dels plans dels respectius àmbits territorials, sense perjudici de les delegacions previstes per aquesta Llei. En tot cas poden delegar funcions tècniques de direcció operativa en la persona o en les persones previstes en el pla corresponent.

Article 42

Òrgans de protecció civil de la Generalitat

1. Exerceixen les competències i les responsabilitats del Govern i de l'Administració de la Generalitat en matèria de protecció civil els òrgans següents:

a) El Govern.

b) El conseller o la consellera del departament competent en matèria de protecció civil.

c) La direcció general responsable de la protecció civil.

d) Les delegacions territorials del Govern.

e) Les direccions de serveis territorials del departament competent en protecció civil.

2. Per al desenvolupament de les competències cal comptar amb:

a) La Comissió de protecció civil de Catalunya i les comissions de protecció civil locals.

- b) El Centre de coordinació operativa de Catalunya (CECAT).
- c) El centre d'atenció i gestió de trucades d'urgència 112 de Catalunya.
- d) Els altres òrgans que determini l'organització interna del Departament competent en matèria de protecció civil.

Article 43

Atribucions del Govern

1. El Govern de la Generalitat és l'òrgan col·legiat superior de direcció i coordinació de protecció civil de Catalunya.
2. Correspon al Govern:
 - a) Aprovar els reglaments de desenvolupament i execució d'aquesta Llei i els altres que procedeixin en exercici de les competències de la Generalitat en matèria de protecció civil.
 - b) Aprovar el Reglament de la Comissió de protecció civil de Catalunya.
 - c) Aprovar el Mapa de protecció civil de Catalunya, que té caràcter de pla territorial sectorial.
 - d) Aprovar el Pla de protecció civil de Catalunya (PROCICAT), els plans d'actuació del PROCICAT, els plans directors i els plans especials.
 - e) Exercir la potestat sancionadora, en els termes establerts per aquesta Llei.
 - f) Les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

Article 44

Atribucions del conseller o de la consellera del departament competent en matèria de protecció civil

1. El conseller o la consellera del departament competent en matèria de protecció civil és l'autoritat superior de protecció civil de Catalunya, sense perjudici de les funcions de direcció i coordinació que corresponen al Govern.
2. Corresponen al conseller o la consellera del departament competent en matèria de protecció civil les funcions següents:
 - a) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del Govern els instruments previstos pels epígrafs a), b), c) i d) de l'apartat 2 de l'article anterior.
 - b) Desenvolupar les normes i disposicions que en matèria de protecció civil dicti el Govern.
 - c) Desenvolupar, complementar i, si s'escau, proposar actualitzar el Mapa de protecció civil de Catalunya i els plans de protecció civil aprovats pel Govern, d'acord amb el previst pels mateixos.
 - d) Elaborar i mantenir el Catàleg de recursos i serveis mobilitzables per a la protecció civil de Catalunya.
 - e) Aprovar la Carta dels serveis de protecció civil i, en tant que responsable màxim de la gestió de la qualitat d'aquests serveis, vetllar pel manteniment i per la millora continuada de la qualitat de la protecció civil.

- f) Declarar l'activació dels plans de protecció civil d'àmbit de Catalunya, així com la posada en funcionament de la resta de fases preventives contemplades en els mateixos i, si s'escau i subsidiàriament, les mateixes funcions en relació amb els plans d'emergència municipal i els d'autoprotecció. Així mateix, també li correspon declarar la desactivació o la finalització de les fases preventives que no impliquen activació dels plans de protecció civil d'àmbit de Catalunya, i comunicar als afectats aquesta situació.
- g) Elevar al Govern l'informe sobre l'aplicació dels plans de protecció civil.
- h) Exercir la direcció i el comandament superiors i la coordinació i la inspecció de tots els serveis, mitjans i recursos afectes al pla activat i de les actuacions que es facin com a conseqüència d'aquesta activació.
- i) Presidir la Comissió de protecció civil de Catalunya i la Comissió de coordinació de la protecció civil local.
- j) Exercir la direcció superior del Centre de coordinació operativa de Catalunya i del Centre d'atenció i gestió de trucades 112 i inspeccionar-ne, si s'escau, les seus territorials i les associades.
- k) Requerir a les altres administracions, a les entitats privades i als i a les particulars la col·laboració necessària per al compliment de les obligacions establertes per aquesta Llei.
- l) La coordinació, les relacions i la participació en matèria de protecció civil amb altres autoritats autònomes, amb les autoritats de l'Estat i en instàncies internacionals.
- m) L'aprovació del Pla i del Dispositiu d'Informació i Comunicació de la protecció civil.
- n) Impulsar les facultats d'inspecció establertes pels articles 126 a 129.
- o) Exercir la potestat sancionadora en els termes establerts per aquesta Llei.
- p) Establir els criteris en matèria de protecció civil en relació amb la gestionabilitat de risc per a l'establiment de les obres i activitats previstes a l'Annex II.
- q) Exercir les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

3. El conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil pot delegar les seves funcions, llevat de les establertes pels apartats a), b), c), d), f) i m). Les competències establertes per l'apartat 2.e) i g) són delegables en els termes indicats per l'article 41.

Article 45

Atribucions de la direcció general competent en matèria de protecció civil

1. La direcció general competent en matèria de protecció civil és l'òrgan directiu responsable de la direcció, la vigilància, la supervisió i la coordinació dels òrgans de rang igual o inferior al seu i dels serveis de protecció civil de la Generalitat i dels serveis, mitjans i recursos afectats als plans de protecció civil

d'àmbit supracomarcal, sense perjudici de les atribucions del Govern i del conseller o consellera competent, segons el previst pels articles 43 i 44.

2. Corresponen a la direcció general competent en matèria de protecció civil les funcions següents:

a) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del conseller o de la consellera competent en matèria de protecció civil els instruments previstos per l'apartat 2.b), c), d), e) i f) de l'article 44.

b) Donar suport i col·laborar amb el conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil en l'exercici de les funcions previstes per l'apartat 2.e), g), j), k) i l) de l'article 44.

c) Dirigir el Centre de coordinació operativa de Catalunya.

d) Articular les relacions entre el departament competent en matèria de seguretat pública i els departaments competències en matèria d'intervenció d'una emergència amb el Centre d'atenció i gestió de trucades d'urgència 112 Catalunya, als efectes de garantir la seva coordinació operativa amb el CECAT, i fer seguiment, control i avaluació de les seves activitats.

e) Dirigir i gestionar els recursos humans i materials i les estructures organitzatives de la Generalitat destinats a la protecció civil, sens perjudici de les competències d'altres òrgans competents en la matèria.

f) Confegir i aplicar un pla de gestió de la qualitat dels serveis de protecció civil.

g) La coordinació ordinària dels òrgans i serveis de protecció civil de Catalunya.

h) Ordenar l'exercici de les facultats d'inspecció establertes pels articles 126 a 129.

i) Exercir la potestat sancionadora en els termes establerts per aquesta Llei.

j) Exercir les competències que li delegui el conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil.

k) Exercir les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

3. La direcció general competent en matèria de protecció civil pot delegar en altres òrgans del seu departament, en els òrgans territorials previstos per l'article següent o en les administracions locals funcions previstes en els apartats 1 i 2.d), e), f) i i) d'aquest mateix article.

Article 46

Atribucions dels òrgans territorials

Les delegacions territorials del Govern i les direccions territorials del departament competent en protecció civil exerceixen les funcions que els atribueixen els reglaments d'organització interna de la Generalitat i les que els encomanin o deleguin el conseller o la consellera i la direcció general competents en matèria de protecció civil.

Article 47

La Comissió de protecció civil de Catalunya

1. La Comissió de protecció civil de Catalunya és l'òrgan col·legiat de caràcter consultiu, deliberant, coordinador i homologador superior en aquesta matèria a Catalunya.
2. La Comissió de protecció civil de Catalunya és presidida pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de protecció civil i s'integra orgànicament i funcionalment en aquest mateix departament, sense perjudici de l'autonomia de funcionament que li reconeix aquesta Llei.
3. Integren la Comissió de Protecció civil de Catalunya, en els termes que es determinaran reglamentàriament, les persones que representin les diverses administracions i serveis vinculats al sistema de protecció civil de Catalunya.
4. La Comissió de Protecció civil de Catalunya pot funcionar en ple, en comissions sectorials, en comissions territorials o en grups de treball, segons determini el Reglament d'organització interna i de funcionament que pot aprovar ella mateixa amb el vot favorable de la majoria absoluta de les seves persones membres.

Article 48

Atribucions de la Comissió de protecció civil de Catalunya

Són funcions de la Comissió de protecció civil de Catalunya:

- a) Emetre informes preceptius previs sobre les normes tècniques i les disposicions legals i reglamentàries relacionades amb la protecció civil que es dictin a Catalunya.
- b) Participar en la coordinació de les actuacions dels òrgans que exerceixen competències en matèria de protecció civil.
- c) Homologar els plans de protecció civil d'àmbit municipal i supramunicipal i els d'autoprotecció que s'estableixi reglamentàriament.
- d) Ser informada del funcionament material dels plans i de les actuacions de resposta, avaluar-ne els resultats i formular les propostes adequades per a la seva millora.
- e) Verificar el funcionament dels plans de protecció civil després de produir-se incidències de rellevància, sobre la base de l'informe emès per l'òrgan corresponent del Departament competent en matèria de protecció civil.
- f) Proposar els serveis personals i materials mínims de què hauran de disposar els municipis en matèria de protecció civil.
- g) Fer estudis, informes i propostes en matèria de protecció civil.
- h) Informar els plans de la Generalitat, prèviament a la tramitació d'aquests al Govern per procedir a la seva aprovació.
- i) Les altres que li atribueixi la normativa vigent.

Article 49

El Centre de coordinació operativa de Catalunya

1. El Centre de coordinació operativa de Catalunya (CECAT) és el centre superior de coordinació i informació de l'estructura de protecció civil de Catalunya. És un òrgan administratiu adscrit al departament competent en matèria de protecció civil, amb l'estructura i el funcionament que es determinaran reglamentàriament.
2. El CECAT és atès per personal que ocupen els llocs amb especialització de protecció civil regulat per l'article 60, que actua sota la direcció de la persona titular de la direcció general competent en matèria de protecció civil.
3. Formen part, amb caràcter permanent, de la sala de guàrdia del CECAT les persones membres en representació dels principals grups d'actuació, entre els quals hi ha d'haver en tot cas representants dels serveis i cossos referents definits per l'article 57.3, els quals constituïran un grup d'avaluació de les situacions de risc que es puguin detectar.
4. Participen també en el CECAT i tenen accés a les seves dades persones degudament qualificades dels departaments, organismes, empreses i serveis, tant públics com privats, que poden exercir un paper rellevant, o tenir informació de gran importància, per a la prevenció i gestió de riscos i per a l'actuació en cas d'emergència, en els termes que es determinaran reglamentàriament. En qualsevol cas, el CECAT ha de donar cabuda, de forma coordinada i en règim de cooperació recíproca, a totes les autoritats, serveis i administracions implicades davant d'una emergència.

Article 50

Atribucions del CECAT

1. Són funcions del CECAT:

- a) Estar en contacte permanent amb els centres d'emergència definits en els plans de protecció civil, acords i convenis. I, si cal per raó de l'emergència, coordinar les actuacions entre les diferents sales i mantenir el contacte amb el Centre de Coordinació Avançada.
- b) Recollir la informació relacionada amb situacions de risc potencial o real, valorar-la, analitzar-la, i transmetre-la als grups actuants i a les entitats que gestionen l'emergència i als dispositius d'informació i comunicació.
- c) Proposar l'activació i la desactivació dels plans de protecció civil i dels òrgans previstos en els mateixos.
- d) En situacions de risc greu i d'emergència declarada, establir i executar les respostes adequades d'acord amb els protocols d'actuació.
- e) Controlar i vigilar els sinistres i els riscos significatius que poden derivar en una situació d'emergència i avaluar-ne les conseqüències.
- f) Mobilitzar, per raó de l'emergència i a través de l'autoritat de protecció civil de la Generalitat de Catalunya, qualsevol recurs que sigui necessari, tan públic com privat.

- g) Gestionar els sistemes associats a la xarxa d'alarmes i comunicacions de protecció civil.
 - h) Participar en la difusió d'informació sobre previsió i prevenció, elaborada pels organismes competents.
 - i) Les altres que es determinin reglamentàriament.
2. Per tal de poder exercir adequadament les seves funcions, el CECAT:
- a) Ha de tenir, puntualment i en tot moment, coneixement de la situació dels mitjans dels diferents operatius previstos en els plans de protecció civil.
 - b) Ha d'estar informat en tot moment dels serveis dels diferents grups actuant previstos en els plans de protecció civil.
 - c) Ha de disposar dels plans d'actuació vigents dels grups operatius.
 - d) Ha de disposar en temps real de tota la informació que tinguin els centres d'emergència previstos en els plans de protecció civil.
 - e) Pot requerir la participació de qualsevol organisme o servei de la Generalitat o de les altres administracions públiques previstos en els plans de protecció civil, i aquestes l'han d'atendre amb la major celeritat.
 - f) Pot requerir informació sobre la disponibilitat de recursos per a emergències als diversos Departaments de la Generalitat, als ens locals i a la resta d'administracions, així com també a empreses i particulars.
 - g) Ha de disposar dels recursos personals i del personal dels grups referents previstos en aquesta llei de forma proporcionada a l'emergència i de la seva evolució real o possible.

Article 51

Atribucions del Centre d'atenció i gestió de trucades d'urgència 112 de Catalunya

1. El Centre d'atenció i gestió de trucades d'urgència 112 de Catalunya exerceix les funcions previstes per la seva normativa específica, d'acord amb el marc organitzatiu i de funcionament establert per aquesta.
2. El Centre es relaciona amb el departament de la Generalitat competent en matèria de seguretat pública a través de la direcció general competent en matèria de protecció civil. En conseqüència:
 - a) El Centre ha d'exercir les seves activitats de conformitat amb les potestats de direcció política d'aquesta direcció general, als efectes de garantir la seva coordinació operativa amb el CECAT i, per tant, estar al servei de la superior gestió i coordinació de les emergències que exerceix el CECAT.
 - b) Li corresponen a aquesta direcció general la preparació del Contracte programa regulat per l'article 10 de la Llei 9/2007, de 30 de juliol, reguladora del Centre, i les funcions de seguiment, control i avaluació de l'activitat d'aquest.

Article 52

Atribucions de la resta de departaments i organismes de l'Administració la Generalitat

1. La protecció civil incumbeix a tots els departaments i organismes de l'Administració de la Generalitat, els quals han de tenir-ne en compte les necessitats en llur àmbit sectorial d'actuació.

2. En especial, i respecte a llur àmbit de competències, correspon als diferents departaments i organismes de la Generalitat:

a) Incorporar sistemàticament en l'exercici de les seves competències les funcions de previsió, avaluació i prevenció dels riscos, en coordinació amb els òrgans competents de protecció civil, de manera que la seva actuació sigui orientada amb caràcter general a la reducció del risc, especialment quan afecta els usos del sòl i les activitats humanes i socials.

b) Participar en l'elaboració del Mapa de protecció civil de Catalunya, que té caràcter de pla territorial sectorial.

c) Participar en l'elaboració dels plans de protecció civil, integrar-hi els recursos i els serveis propis i formar part del consell assessor corresponent, en el cas que els mateixos plans ho estableixin.

d) Potenciar els serveis i les infraestructures de la seva responsabilitat que siguin necessaris per millorar l'operativitat dels plans de protecció civil.

e) Identificar, en l'àmbit de les seves competències, els serveis bàsics essencials i les infraestructures crítiques que han de ser objecte de la protecció civil.

f) Fer els treballs de rehabilitació que els són propis i impulsar, dins llur àmbit competencial, els que corresponguin a altres administracions públiques o al sector privat.

3. Les unitats directives dels departaments i els organismes i empreses de la Generalitat amb funcions relacionades amb les activitats indicades per l'article 77 han de disposar d'una anàlisi de risc d'aquesta activitat i adoptar les mesures d'autoprotecció que es determinen reglamentàriament.

4. Els departaments i organismes competents en matèria de meteorologia, geologia, aigües, medi natural, qualitat ambiental, residus, seguretat industrial, salut pública, serveis socials, radiològica, energia i els demés que s'estableixi reglamentàriament han d'assegurar una disponibilitat continuada als efectes de la seva participació en l'avaluació i seguiment dels riscos de protecció civil.

5. El Govern pot crear, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria de protecció civil, els òrgans i establir els instruments adequats per assegurar la coordinació dels diversos departaments i organismes afectats en matèria de protecció civil.

Article 53

Atribucions dels plens dels ens locals

1. Correspon als plens dels ajuntaments:

- a) Aprovar els plans de protecció civil d'àmbit municipal.
- b) Crear la Comissió municipal de protecció civil i aprovar-ne el reglament.
- c) Aprovar el Conveni amb la respectiva associació de voluntariat de protecció civil, que determinarà les funcions que haurà de desenvolupar aquesta entitat en la protecció civil del municipi.
- d) Crear i definir l'estructura i la normativa de funcionament del Centre municipal de coordinació operativa.
- e) Adoptar les disposicions que assegurin la coherència de l'activitat municipal amb les polítiques de protecció civil, especialment les preventives.
- f) Les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

2. Correspon als plens dels consells comarcals:

- a) L'aprovació del Pla comarcal d'assistència i suport als municipis en matèria de protecció civil.
- b) Les previstes pels epígrafs c), e) i f) de l'apartat anterior, en el seu àmbit.

Article 54

Atribucions dels alcaldes i de les alcaldesses

1. L'alcalde és l'autoritat local superior de protecció civil, sense perjudici de les funcions del conseller o de la consellera del departament competent en matèria de protecció civil en el cas d'activació d'un pla de la Generalitat.

2. Correspon a l'alcalde o alcaldessa:

- a) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del ple municipal l'aprovació dels instruments i de les resolucions indicades per l'apartat 1 de l'article 53.
- b) Elaborar i mantenir el Catàleg de recursos i serveis mobilitzables per a la protecció civil en el municipi.
- c) Declarar l'activació dels plans de protecció civil d'àmbit municipal davant de qualsevol situació de risc greu col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública que ho requereixi i, subsidiàriament, dels plans d'autoprotecció, declarar-ne la desactivació si l'evolució de la situació ho permet i comunicar al CECAT aquestes declaracions. Declarar la situació d'emergència i adoptar les mesures previstes per l'article 38.7.
- d) Exercir la direcció i el comandament superiors i la coordinació i la inspecció de tots els serveis i els recursos afectes al pla municipal activat i de les actuacions que es facin, sense perjudici de les funcions que corresponen al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de protecció civil en el cas d'activació d'un pla de la Generalitat.
- e) Presidir la Comissió municipal de protecció civil.
- f) Exercir la direcció superior del Centre de coordinació operativa local.
- g) Requerir a les entitats privades i als i les particulars la col·laboració necessària per complir les obligacions establertes per aquesta Llei.

h) Ordenar l'exercici de les facultats d'inspecció regulades pels articles 126 a 129, dins l'àmbit de les seves competències.

i) Exercir la potestat sancionadora, en els termes establerts per aquesta Llei.

j) Exercir les altres funcions i facultats que li assigni la legislació vigent o que li puguin delegar.

3. L'alcalde o l'alcaldessa pot delegar les seves funcions, llevat les establertes per l'apartat 2.a), c), e) i i), en les altres persones membres electes o directives de l'ajuntament, sense perjudici de les delegacions previstes per l'article 41.2.

Article 55

Les Comissions locals de protecció civil

1. Els municipis de més de 20.000 habitants i els altres que així es determini en aplicació de l'article 38.4 han de crear i tenir en funcionament una Comissió municipal de protecció civil, presidida per l'alcalde o l'alcaldessa i integrada per representants de l'ajuntament i de les altres administracions que disposen de serveis afectes als plans municipals; per una persona en representació dels serveis territorials de protecció civil de la Generalitat; per representants de les entitats col·laboradores en funcions de protecció civil i de l'associació de voluntariat, en l'àmbit municipal, si n'hi ha; pels directors o les directores dels plans d'autoprotecció de les empreses i dels centres del municipi que hi siguin convocats o convocades, i pel personal especialitzat en protecció civil que la presidència consideri necessari. Per a la resta de municipis, aquesta Comissió és opcional. Aquesta Comissió s'ha de reunir, almenys, un cop a l'any.

2. La Comissió municipal de protecció civil té caràcter consultiu, deliberant i coordinador i exerceix les funcions que li atribueixen les lleis, els reglaments i les ordenances municipals, entre d'altres l'homologació dels plans d'autoprotecció de les activitats determinades reglamentàriament com activitats d'interès per la protecció civil local.

3. Els consells comarcals poden crear una Comissió comarcal de protecció civil, si així ho preveu el Pla comarcal d'assistència i suport als municipis en matèria de protecció civil, amb la composició i funcions que aquest determini.

Article 56

Els centres locals de coordinació operativa

1. Els ajuntaments dels municipis de més de 20.000 habitants i els altres que així es determini en aplicació de l'article 38.4 han de crear i mantenir el respectiu Centre local de coordinació operativa, de conformitat amb el que s'estableixi reglamentàriament, i que en qualsevol cas haurà d'actuar en coordinació amb el CECAT. Per a la resta d'ajuntaments, aquest Centre és opcional.

2. Els consells comarcals poden crear el seu centre de coordinació operativa, si així ho preveu el Pla comarcal d'assistència i suport als municipis en matèria de protecció civil, amb la composició i funcions que aquest determini.

Capítol 4

Els serveis de protecció civil

Article 57

Els serveis que integren la protecció civil

1. Els serveis que integren la protecció civil són constituïts pel conjunt de mitjans humans i materials destinats a les tasques de previsió, prevenció, planificació, formació, informació, vigilància, coordinació, intervenció i recuperació previstes per aquesta Llei amb la finalitat de prevenir i gestionar els riscos col·lectius i evitar i combatre les situacions de catàstrofe o calamitat pública. Poden ser:

a) Els serveis públics de protecció civil definits per l'article 58, que són els que tenen la responsabilitat de garantir l'exercici i la prestació efectiva de les funcions i activitats previstes per l'article 22. Les persones membres dels serveis públics de protecció civil que tenen la condició d'autoritat o de funcionari o funcionària ostenten la potestat d'exercir les funcions que comportin l'exercici d'autoritat.

b) Els serveis privats de protecció civil definits per l'article 59, que exerceixen funcions de col·laboració en la protecció civil.

c) Els serveis competents en matèria de Salut Pública.

2. Els serveis que integren la protecció civil han d'estar connectats permanentment amb sistemes de comunicació automàtics compatibles i en tot moment han de tenir una disponibilitat d'actuació immediata, actuen d'acord amb les previsions dels plans de protecció civil o d'autoprotecció als quals estan vinculats i en tot cas sota les facultats de direcció i de coordinació de les autoritats de protecció civil.

3. En l'àmbit dels diversos serveis que integren la protecció civil, tenen la condició de serveis o cossos referents, en els que se sustenta la intervenció de la protecció civil i són per tant part necessària del sistema de protecció civil i tenen, en conseqüència, la capacitat de prendre les decisions en els centres i grups d'actuació en els que participen:

a) En els centres de comandament avançat, el personal especialitzat de protecció civil de la Generalitat.

b) En els grups d'ordre, la policia de la Generalitat - mossos d'esquadra.

c) En els grups d'intervenció, els Bombers de la Generalitat, si el pla de protecció civil activat no disposa altrament.

- d) En els grups logístics, el personal especialitzat de protecció civil de la Generalitat.
- e) En els grups sanitaris, el Servei d'emergències mèdiques.
- g) El Cos d'Agents Rurals com a referent en les actuacions que incideixen en el medi ambient i la biodiversitat.

Article 58

Serveis públics de protecció civil

Constitueixen els serveis públics de protecció civil, en la mesura que exerceixen funcions establertes per aquesta Llei:

- a) El personal especialitzat de protecció civil al servei dels òrgans de protecció civil de la Generalitat i dels ens locals.
- b) El Cos de Bombers de la Generalitat i els dels ajuntaments.
- c) El Cos de la policia de la Generalitat - mossos d'esquadra, el Cos d'Agents Rurals, les policies locals, la Policia portuària i els demés cossos, forces i efectius de seguretat pública.
- d) El Centre d'atenció i gestió de trucades d'urgència 112 Catalunya.
- e) Els serveis d'emergències mèdiques.
- f) Els serveis de la xarxa pública de serveis socials de la Generalitat i dels ens locals, inclosos els concertats.
- g) Els serveis o organismes de la Generalitat competents en matèria de meteorologia, geologia, aigua, residus, qualitat ambiental i radiològic.
- h) La Xarxa de Radiocomunicacions d'Emergències i Seguretat de Catalunya.
- i) Els cossos, forces, serveis i efectius de seguretat, protecció i salvament que depenen de l'Administració General de l'Estat radicats a Catalunya.
- j) Els efectius de seguretat, protecció i salvament de l'Administració General de l'Estat o d'administracions o entitats públiques d'altres països o de caràcter internacional, quan són destinats puntualment a Catalunya per fer front a emergències produïdes en aquesta Comunitat.
- k) Els serveis, organismes, entitats i empreses públiques responsables de l'explotació i gestió dels serveis i infraestructures de transports i comunicacions i de distribució i subministrament d'aigua i energia i, en general, els empleats i les empleades i els mitjans materials del sector públic afectats a plans de protecció civil o a plans d'autoprotecció.

Article 59

Serveis privats de protecció civil

Formen part dels serveis privats de protecció civil:

- a) Els bombers i altres serveis de vigilància i protecció de les empreses i entitats privades i els demés mitjans humans i materials afectats als plans d'autoprotecció de les mateixes.
- b) Les associacions de voluntaris i voluntàries del servei de protecció civil.

c) Les empreses i serveis privats d'exploració i gestió dels serveis i infraestructures de transports i comunicacions i de distribució i subministrament d'aigua i energia i, en general, els empleats i les empleades i els mitjans materials del sector privat afectats a plans de protecció civil o a plans d'autoprotecció.

d) Creu Roja, agrupacions de defensa forestal i altres organitzacions i associacions de caràcter col·laborador que estiguin vinculades als plans de protecció civil.

Article 60

Llocs amb especialització de protecció civil

1. Són llocs amb especialització de protecció civil aquells que en la Relació de Llocs de Treball de la Generalitat es defineixen amb les singularitats establertes per aquest article i aquelles que s'estableixin en l'àmbit funcional corresponent d'acord amb la normativa de funció pública.

2. Aquests llocs de treball han de ser coberts per persones funcionàries, les quals tindran la condició d'agent de l'autoritat en l'exercici de les funcions que els atribueix l'article següent, als efectes que procedeixin legalment.

3. Els règims de dedicació, disponibilitat i horari de treball que s'aplica a aquests llocs són especials, amb la finalitat de garantir el funcionament permanent dels serveis de la seva responsabilitat les vint-i-quatre hores del dia, tots els dies de l'any.

4. Les bases de les convocatòries de provisió de llocs de treball, quan així s'estableixi en les relacions de llocs de treball, podran exigir la superació de cursos d'especialització impartits per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, que siguin adequats a les funcions pròpies dels llocs de treball, com a requisit per a poder-hi participar.

5. El Govern de la Generalitat, a proposta conjunta dels departaments competents en matèria de funció pública i de protecció civil, desenvoluparà per Decret les particularitats aplicables a aquests llocs de treball d'acord amb els apartats anteriors.

6. Les retribucions del personal que ocupen els llocs amb especialització de protecció civil es determinaran d'acord amb les normes de classificació de la relació de llocs de treball previstes en la normativa de funció pública.

7. El règim especial establert per aquest article també s'aplica als llocs amb especialització de protecció civil dels ens locals, de conformitat amb el previst per la legislació de règim local i la de funció pública de Catalunya i la normativa interna de les respectives entitats.

8. El personal que ocupi llocs amb especialització de protecció civil hauran de dur uniforme per tal que es distingeixin dels altres cossos que intervinguin en la gestió de l'emergència. Les característiques d'aquest uniforme i d'altres elements identificadors del lloc especialitzat de protecció civil es

desenvoluparan mitjançant reglament. A més, s'haurà d'unificar els uniformes i elements distintius del personal empleat de l'Administració de la Generalitat i el personal empleats de l'Administració local.

Article 61

Funcions pròpies dels llocs amb especialització de protecció civil

1. Són funcions pròpies dels llocs amb especialització de protecció civil de la Generalitat:

a) L'assistència professional requerida pel funcionament permanent del CECAT, en especial la seva sala de guàrdia, incloses les funcions de coordinació dels cossos de seguretat i d'emergències i dels demés serveis públics i privats de protecció civil.

b) L'assistència professional a les autoritats i òrgans de protecció civil de la Generalitat en la formulació i activació dels plans de protecció civil corresponents, en l'aplicació de les mesures previstes pels mateixos i, en general, en cas de situacions d'emergència, i l'exercici de les funcions d'intervenció que els correspongui en aquestes situacions, incloses les de servei referent en els grups logístics i en els Centres de comandament avançat i la corresponent capacitat de coordinar l'actuació dels demés cossos, personal i serveis implicats en la gestió de l'emergència.

c) Exercir les funcions de previsió, prevenció, planificació, anàlisi, avaluació, informació, formació i implantació, així com les de coordinació dels serveis públics i privats de protecció civil i integració de la informació que proporcionen, tot en relació amb l'exercici de les competències de protecció civil de la Generalitat.

d) Exercir les funcions d'inspecció i la instrucció dels expedients sancionadors regulats per aquesta Llei, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, sota la direcció de les autoritats i dels òrgans de protecció civil competents.

e) Les demés que els encomani la legislació vigent.

2. Poden col·laborar en l'exercici de les activitats previstes per l'apartat anterior altre personal empleat públic que no ocupen llocs amb especialització de protecció civil, en els termes que s'establiran reglamentàriament.

3. Corresponen als llocs amb especialització de protecció civil dels ens locals, en el seu àmbit territorial i institucional, les funcions definides per l'apartat primer.

Article 62

Els serveis privats d'autoprotecció

1. Dins els serveis privats de protecció civil, els serveis de vigilància, protecció i lluita contra incendis de les empreses, públiques o privades, i també el conjunt de recursos i serveis propis d'autoprotecció de les empreses, les entitats, els

centres i les instal·lacions dotats de plans d'autoprotecció, es consideren, a tots els efectes, serveis col·laboradors en la protecció civil.

2. Els recursos i els serveis indicats en l'apartat anterior poden ser afectats als plans de protecció civil de les diverses administracions i mobilitzats en el cas que s'activin, sempre que no vagin en detriment del pla d'autoprotecció al qual estiguin adscrits. En aquest supòsit, actuen sota l'autoritat i la direcció superior del director o directora del pla activat, garantint en qualsevol cas que quedi un mínim de mitjans i de personal d'intervenció a l'empresa, entitat, centre o instal·lació a la que protegeixen. Aquesta mobilització de recursos es farà de conformitat amb les compensacions i cobertures que s'estableixin reglamentàriament.

Article 63

El voluntariat del servei de protecció civil.

1. La ciutadania pot col·laborar regularment de manera voluntària i desinteressada en les funcions de protecció civil per mitjà de les associacions de voluntariat del servei de protecció civil establertes per l'article 64, sense perjudici i amb independència del dret i el deure de col·laboració a què es refereixen els articles 25 i 27.

2. La col·laboració dels voluntaris i les voluntàries de protecció civil ha de tenir per objecte activitats pròpies d'aquest servei, singularment les següents:

- a) Activitats de prevenció, planificació, simulacres i alarmes.
- b) Formació sobre els riscos adreçada a les escoles, a la població en general i a les persones especialment exposades als mateixos.
- c) Informació sobre riscos i sobre mesures que cal adoptar per combatre'ls.
- d) Suport a les següents funcions operatives dels serveis de protecció civil en cas d'emergències: logística, atenció a les persones evacuades i informació.

3. En qualsevol cas, els voluntaris i les voluntàries del servei de protecció civil i les seves associacions actuaran d'acord amb les funcions que els assignin i les instruccions que els donin la direcció dels plans de protecció civil i les autoritats, els òrgans i els serveis públics de protecció civil competents, amb els qui resten vinculats funcionalment i orgànicament, en els termes que fixaran els reglaments, les ordenances locals i els plans de protecció civil.

4. Els voluntaris i les voluntàries en el servei de protecció civil només podran donar suport als grups operatius més enllà de les estrictament específiques del servei de protecció civil a partir de les seves necessitats i procediments i sempre que es tracti d'activitats de suport per a les quals els voluntaris i les voluntàries que hi participen tenen la preparació adequada segons el que estableixin els operatius professionals i només si hi actuen a requeriment i a les ordres directes d'un dels serveis o cossos referents de l'article 57.3. A tal efecte, els organismes referents de establerts a l'esmentat article per a les actuacions d'intervenció, ordre i sanitàries establiran per reglament les

actuacions de suport a les seves que pot prestar personal voluntari, les condicions d'execució, que sempre han d'estar recolzades per les necessitats i estructura d'un pla de protecció civil, la formació per l'habilitació dels voluntaris i de les voluntàries per l'exercici d'aquestes actuacions i el sistema de coordinació dels voluntaris i les voluntàries en el seu exercici. Hi constaran aquelles que han de ser sempre exercides sotes les directes ordres d'un comandament de l'operatiu professional i seguint els procediments establerts pels professionals en base al risc i de forma especial per zona calenta i d'acord amb la qualitat en la prestació del servei.

5. Les administracions competents en protecció civil promouran el voluntariat en el servei de protecció civil i especialment la vinculació de voluntaris o voluntàries amb qualificació professional als plans de protecció civil. La Generalitat oferirà als voluntaris i voluntàries del servei de protecció civil formació específica per exercir activitats determinades en aquest àmbit.

Article 64

Les associacions de voluntariat del servei de protecció civil

1. Són considerades associacions de voluntaris o voluntàries del servei de protecció civil les constituïdes d'acord amb la legislació general d'associacions que tenen com a finalitat social la col·laboració desinteressada en tasques de protecció civil, i són reconegudes per alguna de les administracions competents en aquesta matèria, d'acord amb el previst per aquest article.

2. Els plans de protecció civil municipals només poden reconèixer una associació de voluntariat del servei de protecció civil. A aquests efectes, correspon a l'ajuntament determinar l'associació que ha de quedar vinculada funcionalment, mitjançant el corresponent conveni, al pla i a l'autoritat local de protecció civil.

3. Els consells comarcals poden reconèixer associacions de voluntariat d'àmbit comarcal i promoure la seva vinculació als plans municipals de protecció civil respectius, bé en funcions d'assistència i suport de les associacions de voluntariat del servei de protecció civil municipals, o bé substituint aquestes, segons determinin els ajuntaments.

4. El departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de protecció civil pot reconèixer una o més d'una associacions de voluntariat al servei de protecció civil d'àmbit supralocal, especialment si tenen per objecte donar-li suport en tasques altament qualificades o molt especialitzades. Les autoritats de protecció civil de la Generalitat també poden mobilitzar i requerir el suport de les associacions de voluntariat d'àmbit local, si així ho preveu la seva planificació de protecció civil o ho requereixen una situació d'emergència.

5. Les associacions regulades per aquest article han de ser inscrites en un registre especial que ha de portar el departament competent en matèria de protecció civil, d'acord amb el que es determinarà reglamentàriament.

Article 65

L'estatut del voluntariat de protecció civil

1. Les persones membres de les associacions de voluntariat del servei de protecció civil inscrites en el registre establert per l'article 64.5 tenen dret a:

a) Portar el nom de "voluntaris i voluntàries del servei de protecció civil" del municipi o de la comarca corresponent o, si s'escau, de la Generalitat de Catalunya.

b) Portar, si participen en exercicis, simulacres i emergències, les insígnies que el Govern determinarà reglamentàriament.

c) Rebre els reconeixements, les mencions i les recompenses honorífiques que s'estableixin per reglament.

d) Estar coberts en l'exercici de les seves funcions de voluntariat, fins i tot si les exerceixen a fora del seu àmbit territorial, per una pòlissa d'assegurança que ha de subscriure l'administració que reconegui la respectiva associació.

2. Les persones membres de les associacions del servei de protecció civil tenen l'obligació de:

a) Participar en les activitats de preparació i formació a les quals siguin convocats pels òrgans rectors de l'associació i per les autoritats i òrgans de protecció civil.

b) Desenvolupar les tasques de suport als serveis de protecció civil que hagi assumit la seva associació.

c) Acudir a la crida de les autoritats de protecció civil en els casos d'activació de plans i de simulacres, presentant-se amb la màxima urgència en el lloc indicat, llevat dels casos en què això els pugui ocasionar problemes de caràcter laboral o professional, degudament justificats.

d) Realitzar, en cas d'emergència, les actuacions que, d'acord amb les indicacions del pla, siguin ordenades pel director o la directora d'aquest o per la persona en qui aquests deleguin.

3. Reglamentàriament s'aprovarà l'Estatut del voluntariat de la protecció civil, que desenvoluparà els drets i deures, funcions i règim jurídic establerts per aquest article i els anteriors, i fixarà els principis i criteris d'actuació dels mateixos, que han de ser coherents amb el que estableix aquesta Llei.

Article 66

Qualificació tècnica i professional

Reglamentàriament es determinaran els requisits mínims de qualificació i d'experiència professional que hauran de complir les persones responsables de la confecció dels plans de protecció civil, singularment els d'autoprotecció, de la redacció d'informes o auditories d'especial significació i de les altres operacions de protecció civil que estableixin els esmentats reglaments.

Capítol 5

Les relacions entre les Administracions, les autoritats, els òrgans i els serveis de protecció civil

Article 67

Deure de col·laboració

El sistema de protecció civil de Catalunya forma una estructura integrada, que es basa en el deure de totes les administracions públiques de col·laborar-hi, recíprocament i amb lleialtat institucional, en l'exercici de llurs competències respectives.

Article 68

Intercanvi d'informació

1. Totes les administracions s'han de facilitar mútuament la informació que requereixi l'exercici eficaç de les funcions respectives en matèria de protecció civil.

2. En especial, cada administració ha de comunicar a les altres administracions afectades per la seva activitat:

- a) Els instruments de planificació que elabora.
- b) Els estudis sobre recursos, serveis i tècniques de prevenció i intervenció que fa.
- c) Les mesures de prevenció aplicades als elements vulnerables i a les activitats que generen risc.
- d) Els programes i les actuacions que desenvolupa en aquesta matèria.
- e) Les previsions i els fets i les incidències que coneix i que poden causar una situació de risc col·lectiu o d'emergència.
- f) L'activació i la desactivació dels plans, així com les seves diferents fases.
- g) Les actuacions dutes a terme en els casos d'emergència.

Les administracions afectades poden sol·licitar la informació prevista en aquest apartat o la seva ampliació.

3. Les administracions titulars de centres de coordinació operativa o de bases de dades que continguin informació rellevant per a la prevenció i gestió de riscos han d'oferir a les altres administracions afectades accés directe i en temps real a la informació de què disposin i que pugui ser del seu interès.

4. El departament competent en matèria de protecció civil ha de desenvolupar i difondre entre les altres administracions públiques els programes informàtics i les xarxes de comunicacions que garanteixin la tramesa i l'accés immediats a la informació referida per aquest article.

Article 69

Assistència, auxili i cooperació

1. L'Administració de la Generalitat, els consells comarcals i els consells de vegueria han de prestar assistència tècnica en matèria de protecció civil als ajuntaments, especialment per a:

- a) La formació del personal especialitzat de protecció civil.
- b) La realització de campanyes informatives i de preparació de la població.
- c) L'elaboració dels plans de protecció civil i el Catàleg de recursos i serveis mobilitzables.

2. L'Administració de la Generalitat ha de prestar, si cal, auxili a l'exercici de les funcions locals d'intervenció per combatre emergències. L'auxili es canalitza per mitjà dels centres de coordinació operativa i es presta a requeriment del director o directora del pla activat o per iniciativa del conseller o consellera del departament competent en matèria de protecció civil, i consisteix a fer disponibles els mitjans personals i tècnics i a prestar el suport logístic necessari.

3. L'Administració de la Generalitat ha de cooperar econòmicament amb els ajuntaments, especialment mitjançant subvencions per a la confecció de plans municipals de protecció civil i per dotar-los dels mitjans i recursos necessaris per a la prestació dels seus serveis de caràcter obligatori.

4. La cooperació, assistència i auxili establerta per aquest article ha de tenir també la finalitat de promoure la qualitat dels serveis de protecció civil; amb aquesta finalitat es redactaran i difondran models de cartes de serveis, bones pràctiques i d'altres instruments de gestió de la qualitat.

Article 70

Audiència prèvia

1. Les actuacions d'una administració que poden afectar les competències d'una altra en matèria de protecció civil requereixen l'audiència prèvia de l'administració afectada.

2. Si la naturalesa de l'actuació ho permet, l'audiència consisteix en la sol·licitud d'un informe o d'al·legacions prèvies, que no tenen valor vinculant llevat que la legislació específica estableixi el contrari, sens perjudici de les que corresponen a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

3. Aquest principi d'audiència s'ha d'aplicar especialment en els procediments de formulació i aprovació dels instruments de planificació.

Article 71

Convenis

L'Administració de la Generalitat i les entitats locals, i aquestes entre si, poden establir convenis per col·laborar en les tasques de protecció civil en els terrenys tècnic, econòmic, administratiu i operatiu per mitjà d'actuacions i programes

d'interès comú, especialment per fer estudis i activitats de formació, concretar formes i mecanismes d'assistència a la planificació, compartir informació i recursos humans i materials de protecció civil, realitzar obres i infraestructures previstes en els plans i rehabilitar serveis i infraestructures danyats per catàstrofes i calamitats.

Article 72

Delegació i encàrrec de competències entre administracions públiques

1. L'Administració de la Generalitat pot delegar en els ens locals interessats l'exercici de competències determinades en matèria de protecció civil, tret de les previstes per l'article 37.a) b) i f). També pot encarregar-los la gestió de determinades activitats i funcions de la seva competència.
2. Els ens locals poden encarregar-se entre si o a l'Administració de la Generalitat la gestió de determinades activitats o funcions de la seva competència.
3. Els municipis poden delegar l'exercici de les competències i la prestació dels serveis de protecció civil que els atribueix aquesta Llei al consell comarcal corresponent.
4. Les delegacions i els encàrrecs de gestió previstos en els apartats anteriors s'han d'efectuar de conformitat amb el règim jurídic establert per a les mateixes per la legislació de règim local i per la reguladora del règim jurídic bàsic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. En qualsevol cas, han de ser acordades per ambdues parts, s'han de formalitzar per conveni i les delegacions només seran eficaces a partir de la seva publicació en el Diari o Butlletí oficial corresponent.

Article 73

Coordinació de la protecció civil dels ens locals

1. El Govern i l'Administració de la Generalitat poden coordinar les actuacions de protecció civil dels ens locals, mitjançant la determinació dels mitjans i dels sistemes de relació que fan possible l'acció conjunta de les autoritats, òrgans i serveis de protecció civil municipals i comarcals, a fi d'aconseguir la integració de les seves actuacions en el sistema de protecció civil establert per aquesta Llei. Aquesta coordinació es pot estendre, en tot cas, a les funcions següents:
 - a) Promoure l'homogeneïtzació dels mitjans tècnics i la uniformitat dels altres elements comuns.
 - b) Establir els instruments i els mitjans que fan possible un sistema permanent de comunicació i d'informació recíproca.
 - c) Establir els requisits mínims de titulació, de qualificació professional, d'accés i de promoció que han de complir les persones responsables dels serveis municipals i comarcals de protecció civil, i prestar-los serveis de formació específica.

- d) Establir requisits mínims i criteris d'homogeneïtat que han de complir els plans locals de protecció civil.
 - e) Programar i coordinar la participació conjunta d'efectius i serveis de la Generalitat i dels ens locals en activitats d'informació i sensibilització, funcionament de la xarxa d'alarmes, simulacres i altres activitats preventives.
 - f) Establir procediments i mecanismes de coordinació de la intervenció de serveis i efectius locals en emergències d'abast supralocal.
2. Les funcions de coordinació previstes en aquest article han de respectar en tot cas l'autonomia i les competències dels municipis i dels consells comarcals afectats per les mateixes.

Article 74

La Comissió de coordinació de la protecció civil local

1. Es crea la Comissió de coordinació de la protecció civil local que és l'òrgan estable de col·laboració i participació dels municipis i dels consells comarcals en l'exercici de les funcions de coordinació de la protecció civil local previstes per l'article 73.
2. La Comissió de coordinació de la protecció civil local és presidida pel conseller o la consellera del departament de la Generalitat competent en matèria de protecció civil i integrada per representants de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya que exerceixen competències atribuïdes per aquesta Llei. Reglamentàriament es determinarà la seva composició, de conformitat amb els criteris següents:
 - a) La representació dels ens locals ha de ser designada a proposta de les seves associacions representatives.
 - b) La representació dels ens locals ha de sumar com a mínim més de la meitat de les persones membres de la Comissió.
 - c) La Comissió ha de tenir dues vicepresidències, una d'elles a càrrec d'un o una representant dels ens locals.
3. Li correspon a la Comissió de coordinació de la protecció civil local:
 - a) Debatre i informar prèviament a la seva aprovació els instruments de coordinació de la protecció civil local establerts per l'article 73.
 - b) Fer seguiment de les funcions de coordinació de la protecció civil local.
 - c) Debatre i proposar mesures per millorar el funcionament dels serveis i les activitats de protecció civil dels ens locals i la seva coordinació amb els de la Generalitat.

Article 75

Substitució

1. Si, en els supòsits previstes per l'article 38.3 i 4, un municipi no fa l'actuació a què l'obliga la Llei, l'Administració de la Generalitat pot substituir-lo, amb el requeriment previ del conseller o consellera competent en matèria de protecció

civil i si l'ajuntament no porta a terme l'actuació requerida o no en justifica degudament la impossibilitat de compliment en el termini d'un mes, i després de què el conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil en declari la seva manca de compliment. No cal deixar transcórrer el termini d'un mes des de la formulació del requeriment si l'actuació requerida és urgent i si, en el cas que no es faci, es poden posar en perill persones i béns o es pot agreujar la situació de risc.

2. La substitució consisteix en què l'actuació local és realitzada per l'òrgan o servei, del departament competent en funció de l'actuació a realitzar, a càrrec del municipi que hi és obligat. El departament competent en matèria de protecció civil adreçarà escrit a l'òrgan afectat per realitzar l'actuació per substitució. En cas de discrepància de l'òrgan competent per dur a terme l'actuació en concret, serà necessari l'informe determinant del Gabinet Jurídic de la Generalitat de Catalunya.

3. El conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil ha d'informar immediatament el conseller o la consellera competent en matèria d'administració local de l'adopció del requeriment i de totes les resolucions que adopti en aplicació del previst per aquest article, així com tots aquells altres departaments que puguin ser afectats per raó de la matèria en relació amb l'actuació concretar a adoptar.

Article 76

Col·laboració i coordinació amb l'Administració General de l'Estat

1. Els serveis i els efectius, tant humans com materials, de l'Administració General de l'Estat o dels organismes o empreses que en depenen, radicats a Catalunya o enviats a aquest territori, poden ser vinculats als instruments de planificació i als centres de coordinació operativa previstos per aquesta Llei, si les seves característiques així ho justifiquen.

2. La coordinació operativa amb les autoritats de l'Estat s'exerceix ordinàriament per mitjà del CECAT i pels mecanismes establerts pels articles següents.

3. Els centres, establiments, infraestructures, organismes i empreses de l'Administració General de l'Estat radicats a Catalunya que reuneixin les característiques previstes per l'article 82 han d'adoptar els plans i les altres mesures d'autoprotecció establerts per aquesta Llei, que hauran de ser homologats d'acord amb el que estableix l'article 98.

4. Es garanteix a les autoritats, òrgans i serveis de protecció civil de l'Estat l'accés a la informació dels centres de coordinació operativa i dels plans regulats per aquesta Llei, quan sigui necessari per al compliment de les seves competències.

Article 77

Col·laboració i participació en matèria de seguretat nuclear

1. La participació de la Generalitat de Catalunya en l'exercici de les competències estatals d'execució de les funcions de prevenció i de protecció civil en matèria de seguretat nuclear es fixarà en el corresponent conveni, de conformitat amb les determinacions següents:

- a) Li correspon a la Generalitat participar en l'elaboració, aprovació i revisió del PENTA i executar-ne i gestionar-ne les seves determinacions relatives a les centrals nuclears ubicades en el territori de Catalunya. La seva direcció en l'àmbit de Catalunya correspondrà a les autoritats de la Generalitat, i serà compartida amb les de l'Estat en tot allò que transcendeixi aquest territori.
- b) S'han d'assignar els serveis i cossos d'emergències i de salvament i els cossos i forces de seguretat de Catalunya com a recursos del PENTA.
- c) El sistema de protecció civil de Catalunya ha d'integrar els recursos de seguretat nuclear de l'Administració General de l'Estat.
- d) S'ha d'assegurar la capacitat de la Generalitat de col·laborar amb les demés comunitats autònomes i amb els estats limítrofes davant d'una emergència nuclear comuna.

2. El conveni previst per l'apartat anterior ha d'establir també la participació de les entitats locals afectades en l'execució de les funcions de prevenció i protecció en matèria de seguretat nuclear, d'acord amb la conformitat prèvia de les mateixes.

Article 78

Col·laboració i coordinació amb les comunitats autònomes veïnes

1. L'Administració de la Generalitat promourà i formalitzarà convenis, acords o protocols de col·laboració i coordinació amb les comunitats autònomes confrontants amb Catalunya o properes al seu territori, amb l'objecte de:

- a) Definir un catàleg dels riscos o de les situacions d'emergència que poden requerir mesures conjuntes o compartides de prevenció o d'intervenció, i determinar les característiques i l'establiment d'aquestes.
- b) Preveure mecanismes de participació en la formulació dels plans de protecció civil respectius i d'accés a la informació associada als mateixos.
- c) Establir mecanismes de relació i de compartició de dades i d'informació en temps real entre els centres de coordinació operativa respectius.
- d) Comunicar-se immediatament les activacions dels plans de protecció civil i les altres declaracions d'emergència que puguin afectar les altres comunitats.
- e) Prestar-se la col·laboració dels mitjans humans i materials de protecció civil que pugui ser necessària per afrontar situacions de risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat que ho requereixin.
- f) Els demés que procedeixin.

2. Els acords i protocols que es formalitzin de conformitat amb l'apartat anterior seran públics i s'hauran de comunicar a l'Administració General de l'Estat.

Article 79

Col·laboració i coordinació amb les administracions locals veïnes

1. Amb els mateixos objectes de l'article anterior, i en el seu àmbit territorial i competencial, les administracions locals catalanes també poden promoure i formalitzar acords i protocols de col·laboració i coordinació en matèria de protecció civil amb les administracions locals confrontants o properes al seu terme respectiu, radicades a dins o a fora de Catalunya.

2. Els acords i protocols que es formalitzin de conformitat amb els apartats anteriors seran públics i els ens que els subscriuen els hauran de comunicar a l'Administració de la Generalitat i, si transcendeixen de l'àmbit territorial de Catalunya, a l'Administració General de l'Estat.

Article 80

Col·laboració i coordinació amb les administracions d'altres estats

1. L'Administració de la Generalitat i les administracions locals que exerceixin les competències de protecció civil previstes per aquesta Llei poden promoure i formalitzar acords i protocols de col·laboració i coordinació en matèria de protecció civil amb les administracions públiques competents d'altres països, amb els mateixos objectes establerts per l'article 78.

2. Prèviament a la formalització dels acords i protocols referits per l'apartat anterior se'n ha d'informar a l'Administració General de l'Estat, a qui també se li han de comunicar un cop aprovats, a més a més de donar-los publicitat.

Títol 4

Instruments de protecció civil

Capítol 1

Instruments per prevenir els riscos

Article 81

El Mapa de protecció civil

1. El Mapa de protecció civil de Catalunya és el document que assenyala, descriu, qualifica i localitza en el territori els diversos elements de risc col·lectiu greu que concorren a cada indret, i la visió territorial de totes les actuacions de la protecció civil que se'n deriven, tant des del punt de vista de la planificació i la gestió d'emergències, com de regulació i control dels processos que determinen la implantació de noves poblacions, activitats socials i humanes i elements vulnerables en zones de risc col·lectiu. També fixa els criteris en base als quals es podrà determinar la gestionabilitat dels riscos i pot limitar o prohibir

activitats determinades a llocs donats per motiu de la no gestionabilitat del risc. Finalment, també té com a objectiu reflectir la implantació territorial dels processos de planificació en protecció civil i de les infraestructures i recursos operatius necessaris per a la gestió de les emergències.

2. El Mapa de protecció civil de Catalunya té el caràcter de pla territorial sectorial, de conformitat amb el previst per la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, és redactat i periòdicament revisat i actualitzat pel departament competent en matèria de protecció civil, en col·laboració i amb l'informe preceptiu del departament competent en matèria de política territorial. El Mapa i les seves revisions han de ser aprovats pel Govern, previ informe dels diversos departaments de la Generalitat i de les altres administracions afectades.

3. L'elaboració del Mapa de protecció civil de Catalunya es farà sobre la base dels antecedents i dels estudis elaborats pels òrgans i serveis de les administracions amb competències sectorials sobre les activitats que generen risc i els que participen en la seva prevenció i gestió operativa, i tenint en compte els criteris de previsió i avaluació del risc, de planificació d'emergències i els altres que es poden establir reglamentàriament en aplicació del previst per l'article 84.

4. El Govern ha d'informar al Parlament de l'aprovació del Mapa i de les seves revisions i actualitzacions.

Article 82

La determinació de les activitats, instal·lacions i establiments de risc

1. El Govern ha de determinar per reglament, a proposta del departament competent en matèria de protecció civil, i escoltades les administracions, organismes, entitats i empreses afectades:

a) Les activitats susceptibles de generar riscos greus col·lectius, catàstrofes o calamitats públiques.

b) Els establiments, instal·lacions i centres, públics o privats, que poden resultar afectats de manera especialment greu per situacions de risc col·lectiu, catàstrofe o calamitat pública.

2. Les activitats, establiments, instal·lacions i centres determinats de conformitat amb l'apartat anterior hauran de tenir un pla d'autoprotecció, de conformitat amb el previst per l'article 98, i també hauran d'adoptar les demés mesures d'autoprotecció i mantenir els mitjans personals i materials necessaris per afrontar les situacions de risc i d'emergència, segons el que s'estableixi reglamentàriament.

3. El reglament previst per l'apartat 1 d'aquest article ha de determinar les activitats, establiments, instal·lacions i centres que tenen la condició de serveis bàsics o essencials o d'infraestructures crítiques, als efectes de la seva especial protecció i restabliment prioritari en cas d'emergència, i fixar les

mesures d'autoprotecció, inclosos els plans de contingència, que hauran d'adoptar les entitats o empreses, públiques o privades, responsables de la seva explotació o gestió.

4. El reglament previst per l'apartat 1 d'aquest article també ha de desenvolupar i definir sistemes que donin els paràmetres adequats per al seguiments dels riscos i la previsió de futurs riscos col·lectius.

Article 83

La prevenció en l'activitat administrativa

1. Les actuacions de totes les administracions públiques a Catalunya, en l'exercici de les competències respectives, han de ser orientades a la contenció i a la reducció del risc i a la gestionabilitat de les emergències que puguin esdevenir.

2. Els instruments de regulació i de planificació, així com els projectes d'obres, d'infraestructures i de serveis de les administracions públiques han de tenir en compte expressament les necessitats de protecció civil en els àmbits respectius i establir, si s'escau, mesures de prevenció de riscos col·lectius i de minimització de l'impacte d'eventuals catàstrofes i calamitats, d'acord amb els criteris que s'establiran reglamentàriament en aplicació del previst per l'article 84.

3. La regulació i la intervenció administratives que incideixen en les activitats de concurrència social o pública han de garantir la prevenció dels riscos i les capacitats de gestió i respostes que caldrà donar en cas d'emergència.

Article 84

Implantació de nous elements vulnerables

1. Mitjançant el Mapa de protecció civil i els reglaments que dictarà la Generalitat en desenvolupament i aplicació d'aquesta Llei es fixaran els criteris de regulació i control dels processos que determinen la implantació de noves poblacions, activitats socials i humanes i elements vulnerables en zones de risc col·lectiu, que les facin compatibles amb la previsió i gestió dels riscos. Aquests criteris han de tenir en compte:

- a) Les emergències possibles en l'àmbit de la protecció civil.
- b) La vulnerabilitat de les persones, béns i medi ambient i la biodiversitat.
- c) Les mesures de protecció que cal aplicar pels serveis de protecció civil i pels d'autoprotecció, així com les capacitats reals òptimes del sistema de protecció civil.
- d) Les millors tecnologies disponibles.
- e) La fiabilitat de l'aplicació de l'autoprotecció per part de la població.
- f) Els altres factors que, motivadament, es considerin adients.

Aquests criteris s'hauran d'aplicar específicament per evitar situacions o valors de riscos que poden generar emergències en les que la capacitat de gestió de

la protecció civil i especialment la capacitat d'autoprotecció de la població, pot resultar condicionada per la impossibilitat de previsió de l'emergència, per la celeritat o ràpida evolució de l'afectació o per la intensitat o afectació potencialment extraordinària a la població.

2. S'han de sotmetre a informe de la direcció general competent en matèria de protecció civil, durant el mateix termini previst per la normativa específica respectiva per als tràmits d'informació pública, audiència o consulta institucional a què s'han de sotmetre els seus projectes, els instruments de regulació i de planificació següents, en els termes que es determinaran reglamentàriament:

a) Els avantprojectes de llei i els projectes de reglament que tinguin per objecte la regulació, general o específica, d'activitats, establiments o centres afectats per la normativa reglamentària reguladora dels plans d'autoprotecció, així com els altres que afectin la presència de la població o d'altres elements vulnerables en les zones de risc.

b) Els plans territorials, els urbanístics i els sectorials i, en general, tots els instruments de planificació que comportin presència de població nova en zones de risc.

c) Els projectes d'infraestructures, equipaments, construccions i els projectes d'activitats econòmiques que puguin tenir efectes sobre la protecció civil.

d) Els procediments de modificació i els de revisió de les normes, plans i projectes indicats als tres paràgrafs anteriors que impliquin la implantació de nous elements vulnerables, sempre que per la seva normativa específica hagin de ser objecte d'informació pública, audiència o consulta institucional.

3. Les Administracions públiques han de tenir en compte les necessitats de protecció civil en els seus àmbits respectius d'acord amb l'article 83, així com tenir en compte també les mesures preventives i compensatòries que s'indiquin en l'informe de la direcció general competent en matèria de protecció civil.

Article 85

Informe de protecció civil en obres i activitats susceptibles de generar risc

1. L'Administració de la Generalitat ha d'emetre un informe sobre protecció civil abans de l'inici de qualsevol de les activitats previstes a l'Annex II, per tal de verificar l'existència d'elements vulnerables i les situacions de risc, així com, en tot cas, podrà establir mesures correctores.

2. El Departament competent en matèria de protecció civil és l'òrgan responsable per emetre aquest informe, el qual haurà de ser sol·licitat, preceptivament, pel promotor de l'obra o activitat.

3. La documentació que cal presentar per a fer la verificació en matèria de protecció civil mitjançant l'informe esmentat serà fixada per l'Ordre de la persona titular del departament competent en matèria de protecció civil.

4. Aquest informe s'ha de trametre en el termini d'1 mes des de l'entrada al registre del departament competent en matèria de protecció civil. Transcorregut

aquest termini sense que s'hagi emès l'informe de protecció civil, l'Administració sol·licitant no podrà entendre en cap cas que no es donen situacions de risc en matèria de protecció civil.

5. En el cas que l'activitat sigui promoguda per una Administració Pública, l'informe en matèria de protecció civil s'haurà de sol·licitar directament al departament competent en matèria de protecció civil amb caràcter previ a l'aprovació del projecte constructiu o projecte bàsic de l'obra o infraestructura per part de l'òrgan competent.

6. La sol·licitud d'aquest informe podrà ser substituïda per una comunicació prèvia el projecte o activitat s'ajusta als criteris de riscos gestionables establerts prèviament pel departament competent en matèria de protecció civil i sempre i quan en aquesta comunicació s'acrediti el compliment dels criteris establerts.

Article 86

Preparació de la població

1. L'Administració de la Generalitat i les entitats de govern local han de dur a terme les activitats que calguin per preparar la població davant de situacions de risc col·lectiu greu, catàstrofes i calamitats públiques, especialment per mitjà de campanyes d'informació i divulgatives.

2. En les activitats indicades per l'apartat anterior hi hauran de col·laborar, en els termes que es determinaran reglamentàriament, les entitats i les empreses, públiques i privades, responsables de les activitats afectades per la normativa reguladora de l'autoprotecció.

3. Les autoritats i els òrgans de protecció civil també poden fer, als efectes del previst per l'apartat 1, simulacres i altres activitats de preparació i sensibilització de la població. En tot cas, s'hauran de fer simulacres periòdics en les poblacions o les zones ubicades a les zones de risc contemplades als plans de protecció civil de la Generalitat, així com a la resta d'instal·lacions incloses a la normativa sobre plans d'autoprotecció. Les administracions, entitats i empreses han de donar facilitats per a la participació de la població en aquests simulacres.

Article 87

Formació escolar i universitària

1. Els centres educatius que formen part del sistema educatiu i universitari català han de programar i realitzar activitats d'informació, prevenció i divulgació en matèria de protecció civil i han de fer els simulacres que corresponguin, de conformitat amb el que estableixi la normativa d'autoprotecció.

2. Les autoritats, els òrgans i els serveis de protecció civil han de col·laborar amb els centres escolars, als efectes del que estableix l'apartat anterior.

Article 88

Estudi i recerca

L'Administració de la Generalitat i els ens de govern local han de promoure la recerca i el desenvolupament em qualsevol àmbit relacionat amb la protecció civil com ara l'estudi científic dels riscos que poden afectar la població, els béns i el medi ambient; la recerca sobre els mitjans i les tècniques de resposta, i els estudis sociològics necessaris per determinar les necessitats informatives de la població.

Article 89

Formació del personal

1. Han de rebre informació i formació específica en matèria de protecció civil, de conformitat amb les directrius que fixarà el Departament competent en la mateixa: el personal dels serveis públics inclosos en els plans de protecció civil, el voluntariat integrat en les associacions regulades per l'article 64 i el personal dels serveis d'autoprotecció previstos pels plans regulats per l'article 98.
2. Les activitats de formació del personal es desenvoluparan per l'Institut de seguretat pública de Catalunya i, si s'escau, per altres centres, de conformitat amb els programes mínims que determinarà el Departament competent en matèria de protecció civil.

Capítol segon

Plans de protecció civil

Article 90

Classes de plans

1. Els plans de protecció civil poden ser:
 - a) Territorials, que són els que fan front a les emergències de caràcter general que es poden presentar en un determinat àmbit territorial. Són plans territorials:
 - El Pla de protecció civil de Catalunya (PROCICAT).
 - Els Plans bàsics municipals d'emergències.
 - b) Especials o específics, que són els que fan front a un risc concret i a un tipus d'emergència, que requereixen tractament especialitzat. Són els següents:
 - Els Plans Especials de protecció civil de la Generalitat.
 - Els Plans d'actuació municipal, com a plans especials municipals.
 - Els Plans Específics de protecció civil, que són d'àmbit municipal.
2. També tenen la condició de plans de protecció civil:
 - a) Els plans directors de protecció civil del Pla de Protecció Civil de Catalunya.
 - b) Els plans comarcals d'assistència i suport als municipis en matèria de protecció civil.
 - c) Els protocols d'emergència de riscos per a àmbits territorials concrets.

d) Els plans d'autoprotecció.

3. Tots els plans de protecció civil han d'estar coordinats i integrats de manera eficaç, a fi de poder donar resposta adequada a les situacions de risc col·lectiu greu i a les catàstrofes o les calamitats públiques que es produeixin.

4. Els plans territorials i els plans especials de protecció civil tenen naturalesa reglamentària.

5. La classificació establerta per aquest article és sense perjudici del Mapa de protecció civil de Catalunya, que té la naturalesa de pla territorial sectorial i el contingut específic previst per l'article 81.

Article 91

El Pla de protecció civil de Catalunya

1. El Pla de protecció civil de Catalunya (PROCICAT) és el pla que, amb caràcter general, utilitza la Generalitat per a la gestió de les emergències, llevat d'aquells riscos que en disposin d'un de propi. El Pla de protecció civil de Catalunya (PROCICAT) ha de contenir, com a mínim:

a) La previsió de les emergències per a riscos no especials a què es pot veure sotmès el país a causa de situacions de catàstrofe o calamitat pública.

b) El Catàleg dels recursos humans i materials disponibles i els protocols d'actuació per afrontar les situacions d'emergència incloses dins del seu àmbit d'aplicació.

c) Les directrius bàsiques per restablir els serveis i les infraestructures i recuperar la normalitat, en cas de produir-se situacions de catàstrofe o calamitat pública incloses dins del seu àmbit d'aplicació.

2. El Pla de protecció civil de Catalunya és aprovat i modificat pel Govern de la Generalitat, a proposta del departament competent en matèria de protecció civil, de conformitat amb el procediment següent:

a) Elaboració del projecte de Pla per part del departament competent en matèria de protecció civil, a qui correspon la iniciativa.

b) Sotmetiment a informació pública i a informe dels diversos departaments i organismes de la Generalitat, de l'Administració de l'Estat, dels ajuntaments, de les associacions de voluntariat de protecció civil i de les demés entitats especialment interessades, per un termini mínim d'un mes.

c) Informe favorable de la Comissió de protecció civil de Catalunya.

d) Aprovació per Decret.

3. El Govern de la Generalitat ha d'informar anualment al Parlament de la gestió del Pla, de les seves activacions i de les modificacions de què hagi estat objecte.

4. El Pla de protecció civil de Catalunya es nodreix de les figures de planificació pròpies i exclusives següents:

- a) Plans d'Actuació per a emergències de determinats riscos que, malgrat no ser considerats especials, sí requereixen una anàlisi i operativa de resposta concreta d'acord a la seva avaluació.
- b) Procediments de resposta a emergències que amb caràcter multirisca preveuen operatives específiques a les emergències possibles en un territori o àmbit territorial concret.

Article 92

El Pla de protecció civil de Catalunya com a pla director.

1. El Pla de protecció civil de Catalunya també té caràcter de pla director, que recull i complementa el marc organitzatiu general de la protecció civil a Catalunya, marc establert per aquesta llei i per la normativa que la desenvolupa. També inclou els mecanismes i lèxic que fan possible el funcionament integrat de tots els serveis públics i plans. Finalment, analitza l'estat actual de la protecció civil i recull les directrius i línies bàsiques d'actuació futures.
2. El Pla director de la Protecció Civil de Catalunya pot preveure el seu desenvolupament i aplicació mitjançant plans directors per a cada una de les diferents actuacions de la protecció civil. Els plans directors han de ser elaborats i aprovats de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article.

Article 93

Els plans bàsics municipals d'emergències

1. Els plans bàsics municipals de protecció civil són els plans que, amb caràcter general, utilitza el municipi per a la gestió de les emergències, llevat d'aquells riscos que en disposin d'un municipal propi. Han de contenir les mateixes previsions de l'article 91.1 en l'àmbit del territori respectiu i han de garantir la coordinació i l'aplicació correctes en el seu territori dels Plans de protecció civil de Catalunya.
2. Els plans regulats per aquest article han de ser confeïts de conformitat amb el següent procediment:
 - a) Redacció a càrrec dels òrgans o dels serveis corresponents de protecció civil.
 - b) Aprovació inicial del ple.
 - c) Sotmetiment a informació pública i a consulta dels organismes, entitats i empreses especialment afectats, per un termini mínim d'un mes.
 - d) Informe favorable de la Comissió local de protecció civil respectiva.
 - e) Resolució de les al·legacions i aprovació provisional pel ple. L'aprovació provisional esdevé automàticament definitiva si l'homologació li és enterament favorable.
 - f) Homologació per la Comissió de protecció civil de Catalunya, als únics efectes de garantir la seva conformitat i coherència amb les determinacions del

Pla de protecció civil de Catalunya i dels Plans especials de protecció civil que els afectin. Si l'homologació no és adoptada en el termini de quatre mesos, s'entendrà favorable.

g) Aprovació final pel ple de l'ajuntament. El contingut de l'aprovació final ha de garantir l'adequació plena del pla a allò que resulti de la seva homologació.

Article 94

Plans especials

1. Els plans especials tenen per objecte les emergències, tipificades per aquest article o pel Govern, generades per riscos concrets la naturalesa dels quals requereix uns mètodes tècnics, científics o d'intervenció especialitzats per avaluar-los i tractar-los.

2. Han de ser objecte de plans especials, en els àmbits territorials que ho requereixin, les emergències produïdes pels riscos següents:

a) Inundacions.

b) Sísmes.

c) D'accidents greus en instal·lacions que manipulen substàncies perilloses.

d) D'accidents greus en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril.

e) D'accidents greus en el transport de mercaderies perilloses per conductes fixes.

f) Incendis forestals.

g) Nevades.

h) Contaminació accidental marina.

i) Allaus.

j) Emergències aeronàutiques.

k) D'accidents en instal·lacions amb presència de material radioactiu.

l) Radiològic.

m) Els altres que determinin el Govern o el Departament de la Generalitat competent en matèria de protecció civil.

3. Els plans especials són d'interès general de Catalunya i es redacten i aproven de conformitat amb el previst per l'article 91.2. El Govern pot elaborar directrius per a la confecció de plans especials.

Article 95

Plans d'actuació i plans específics municipals

1. Els Plans d'actuació municipals tenen per objecte l'aplicació en els termes municipals afectats de les previsions dels Plans especials de la Generalitat, tot tenint en compte els criteris d'obligació i els resultats de les anàlisis de risc que aquests recullen.

2. Els municipis que tenen riscos concrets diferents dels establerts per l'article 94 poden elaborar plans específics municipals per afrontar-los de manera

especialitzada. Els plans específics municipals tenen la mateixa naturalesa jurídica que els Plans d'actuació municipal.

3. Els plans d'actuació municipal i els plans específics s'han d'elaborar i aprovar seguint el procediment establert per l'article 93.2.

4. Els plans d'actuació municipal queden vinculats al Pla Especial de la Generalitat corresponent com a pla superior del que formen part, i de la mateixa forma els plans específics municipals al PROCICAT.

Article 96

El Pla d'Assistència i Suport

1. El Pla d'Assistència i Suport és un pla d'ajuda i recolzament de l'organització comarcal als municipis, abans, durant o després d'una emergència. El pla d'assistència i suport no s'ha d'entendre com un pla de resposta a situacions d'emergència i no substitueix els plans de protecció civil municipals, és el document que estipula com es realitzarà l'ajut i el recolzament de la comarca als municipis que s'integren en el Pla.

2. El contingut del pla ha de preveure l'assistència i suport als municipis en la preparació a la resposta a l'emergència a través de les actuacions de prevenció i planificació, és a dir, en les tasques de redacció i implantació dels plans d'emergència, tant municipals com d'autoprotecció, de previsió i prevenció dels riscos, i de les campanyes d'informació a la població, entre d'altres actuacions.

3. També pot establir l'assistència i suport durant les emergències i en la recuperació per fer possible el retorn a la normalitat.

4. Perquè sigui operatiu per cada un dels municipis pels quals es preveuen activitats d'assistència i suport, aquests han d'adherir-se formalment al Pla mitjançant un acord del corresponent Ple i un conveni.

Article 97

El Pla de salvament marítim de Catalunya

1. El Govern de la Generalitat, a proposta i a iniciativa dels departaments competents en matèria de protecció civil, costes i litoral marí, i seguint el procediment establert per l'article 91.2 ha d'aprovar el Pla de Salvament marítim de Catalunya.

2. Aquest Pla s'ha de redactar de conformitat amb la legislació estatal, sent coherent amb aquesta i integrant la planificació d'àmbit supracomunitari que l'afecti i amb la finalitat d'assolir els objectius següents:

a) Coordinar l'actuació dels diferents mitjans radicats a Catalunya, de les administracions públiques catalanes, d'altres administracions o serveis públics i d'entitats o empreses privades, capaços de fer operacions de recerca, de salvament de vides humanes en el mar.

b) Potenciar els mitjans de salvament i formar el personal especialitzat.

c) Coordinar els plans d'autoprotecció que, d'acord amb el que estableix l'article 98, han de confegir els ports radicats a Catalunya.

Article 98

Els plans d'autoprotecció

1. Els plans d'autoprotecció són els documents que preveuen, per a una determinada activitat, instal·lació, centre, establiment o dependència, les emergències que es poden produir com a conseqüència de llur pròpia activitat i les mesures de resposta davant de situacions de risc, de catàstrofes o de calamitats públiques que els poden afectar. Els plans d'autoprotecció s'han de fonamentar en una anàlisi del risc i l'han d'incloure. A més, han d'establir, juntament amb els riscos generats per la pròpia activitat, la relació de coordinació amb els plans de protecció civil que els afectin. Els plans d'autoprotecció dels serveis essencials i de les infraestructures crítiques han d'incloure estudis de vulnerabilitat de les respectives xarxes.

2. Són obligades a tenir plans d'autoprotecció, sota la responsabilitat de les persones titulars respectives, els centres, establiments, instal·lacions o activitats inclosos en la normativa reguladora d'aquests plans.

3. En cas d'incompliment de l'obligació establerta per l'apartat anterior, l'autoritat de protecció civil corresponent, a més a més d'adoptar les mesures sancionadores que corresponguin, pot requerir a la persona titular o responsable el compliment efectiu de la mateixa, i donar-li un termini suficient a aquests efectes. Si un cop transcorregut el termini donat l'incompliment de l'obligació persisteix, l'autoritat de protecció civil pot ordenar les mesures d'autoprotecció que consideri necessàries, a costa del subjecte obligat, el cessament de l'activitat que generi el risc o bé la clausura del centre i de les instal·lacions concernides, fins que es compleixin les actuacions d'autoprotecció requerides.

4. Les empreses, les entitats i els centres obligats a disposar d'un pla d'autoprotecció han de col·laborar amb les autoritats de protecció civil competents, especialment facilitant tota la informació que els sigui requerida sobre el seu pla, i també els mitjans tècnics i materials necessaris per a la resolució correcta de les emergències que generin, en cas que afectin l'exterior de les instal·lacions.

5. Els plans d'autoprotecció han de ser redactats per personal tècnic competent degudament capacitats, sota la responsabilitat de l'empresa o entitat titular de l'activitat, i informats, homologats de conformitat amb el que s'estableixi reglamentàriament, en funció de cada tipus de pla.

6. Els directors o les directores dels plans d'autoprotecció han de participar en totes les tasques de prevenció, previsió, planificació, coordinació i actuació, en general, sobre protecció civil per a les quals siguin requerits per les autoritats, els òrgans i els serveis públics de protecció civil, i han d'assistir a les reunions,

les entrevistes i les compareixences de les quals rebin convocatòria. També han de comunicar, amb la màxima celeritat possible, a les autoritats de protecció civil qualsevol circumstància o incidència que afecti la situació de risc coberta pel pla o l'operativitat dels recursos i els serveis previstos per combatre-la, així com donar compliment a la resta d'obligacions establertes reglamentàriament.

Article 99

Contingut dels plans

1. Els plans de protecció civil han de ser elaborats segons una estructura de contingut homogènia, als efectes de facilitar la seva integració. Aquesta estructura és determinada per reglament i ha d'incloure, si s'escau i com a mínim, informació i previsions sobre:

- a) Les característiques del territori, de la població i dels béns d'interès cultural, natural o social rellevant afectats pel pla.
- b) L'anàlisi dels riscos presents i la seva gestionabilitat, que en tot cas tindrà com a resultat la definició d'escenaris d'emergència possibles per als que es preveurà l'operativa de resposta. S'exclouran aquells escenaris d'emergència que es poden quantificar com a especialment poc probables.
- c) Les actuacions per afrontar els riscos existents, tot distingint entre mesures de prevenció i actuacions necessàries en cas d'emergència.
- d) La persona responsable de la direcció del pla, que ha de ser, llevat dels plans d'autoprotecció, l'autoritat corresponent de protecció civil, i el comitè d'emergència, que ha de ser integrat pel director o la directora, pel consell assessor i pel gabinet d'informació.
- e) Els serveis operatius, que s'organitzen, com a mínim, en els grups d'intervenció, d'ordre, sanitari i logístic, i l'estructura de coordinació, les comunicacions, el comandament i el control.
- f) El Catàleg dels mitjans i els recursos disponibles per afrontar les emergències i el procediment de mobilització, que en tot cas ha de donar preferència als recursos de titularitat pública.
- g) Les infraestructures operatives, que han d'incloure, com a mínim, un centre receptor d'alarmes, un centre de coordinació operativa i els centres de comandament avançat.
- h) Els avisos preventius del pla, així com els criteris d'activació d'aquest, amb les mesures associades a cada avís preventiu i a cada fase d'activació.
- i) El procediment d'activació del pla.
- j) Els procediments d'integració i de relació respecte als plans de rang superior i inferior.
- k) Les mesures d'informació i de protecció de la població.
- l) Les mesures de restabliment i rehabilitació urgent dels serveis bàsics i essencials i de les infraestructures crítiques.

- m) El programa d'implantació i de simulacres.
 - n) El programa de treball per al manteniment, actualització i revisió del pla.
 - o) El programa de rehabilitació i restabliment de la normalitat.
2. Els plans de protecció civil han d'incorporar la gestió de la qualitat, tant en el procediment de la seva elaboració, com en el seu contingut. Amb aquesta finalitat, han de complir els requeriments següents:
- a) Emprar un llenguatge precís i fàcilment intel·ligible, procurant que la seva redacció no resulti androcèntrica.
 - b) Definir les actuacions en termes que facilitin la seva avaluació.
 - c) Evitar l'establiment de mesures que a la pràctica no siguin realitzables.
 - d) Assegurar que les responsabilitats són atribuïdes a persones que tenen la capacitat professional per atendre-les.
 - e) Establir estructures i mesures d'organització senzilles, realistes i apropiades a l'activitat habitual de les persones afectades.
 - f) Vincular l'anàlisi i avaluació del risc a les actuacions de protecció civil.
 - g) Elaborar, si s'escau, una pla de carència, associat al pla de protecció civil, a on s'indicaran els recursos de què no disposa el pla, malgrat considerar-los indispensables.
 - h) Avaluar el temps de resposta i els mitjans de les diferents accions.
 - i) Preveure mecanismes determinats d'avaluació independent.
 - j) Les altres que amb la mateixa finalitat s'estableixin reglamentàriament.
3. Els plans d'autoprotecció no cal que incloguin, amb caràcter general, els serveis i els mitjans a què fan referència les lletres e) i k) de l'apartat 1, ni el centre de coordinació operativa i els centres de comandament avançat a què fa referència la lletra g) de l'apartat 1.

Article 100

Avaluació, control, actualització i revisió dels plans

1. Els plans de protecció civil han de ser objecte d'avaluació continuada, i les autoritats i persones responsables dels mateixos han de ser immediatament informades de les deficiències detectades.
2. Com a mínim cada quatre anys des de la seva aprovació o última actualització, revisió o control, els plans de protecció civil i els d'autoprotecció han de ser objecte d'un procediment de control, segons el que s'establirà reglamentàriament i en tot cas incloent les pràctiques següents:
 - a) El resultat de l'avaluació continuada del període establert per l'apartat 1.
 - b) Els resultats dels exercicis, simulacres, simulacions i activacions controlades d'emergències fetes en el període.
 - c) L'avaluació independent que s'ha de fer després de produir-se cada una de les emergències més significatives.
 - d) Les altres que es determinin reglamentàriament amb la mateixa finalitat.

3. Els plans han de ser actualitzats als canvis de circumstàncies, si aquestes es produeixen i afecten la seva adequació a la realitat i la seva capacitat operativa.
4. Les actualitzacions i revisions han de ser promogudes i facilitades per les administracions competents i s'han de dur a terme d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament. Les revisions han de seguir el mateix procediment previst per a l'aprovació dels plans i les actualitzacions han de ser en tot cas comunicades a la Comissió de protecció civil de Catalunya.

Article 101

Publicació i registre dels plans de protecció civil

1. Els plans de protecció civil de la Generalitat i dels ens locals són eficaços a partir de la data de la seva publicació en el butlletí o diari oficial corresponent; a partir d'aquesta mateixa data també han de ser accessibles a través de la pàgina web de l'administració corresponent.
2. El Registre dels plans de protecció civil, que és de caràcter públic, sense perjudici de la confidencialitat de les dades protegides legalment, té com a finalitat la inscripció dels que han estat aprovats pel Govern i dels homologats per la Comissió de protecció civil de Catalunya, inclosos els d'autoprotecció. La gestió i manteniment del Registre és responsabilitat de la Direcció general competent en matèria de protecció civil, i la durà a terme emprant les tecnologies de la informació i la comunicació.
3. A la seu dels ajuntaments tothom hi ha de poder consultar els plans de protecció civil vigents per al territori respectiu.
4. Les versions dels plans publicats i posats a disposició de consulta pública han de respectar el previst per la legislació de protecció de dades personals i demás normativa que protegeixi dades reservades.

Capítol 3

Infraestructures i recursos

Article 102

Assignació de recursos als plans

1. Les administracions, empreses o entitats que aproven plans de protecció civil han d'assignar-los els recursos necessaris per a l'aplicació de les seves previsions.
2. Els plans de protecció civil aprovats per una administració poden incloure recursos i serveis d'altres administracions si els propis resulten insuficients, de conformitat amb els convenis que es subscriuguin amb l'administració titular dels serveis i dels recursos.
3. Si els recursos públics disponibles assignats a un pla són insuficients, aquest pot preveure l'assignació de recursos privats. Aquesta assignació, en tot cas, es farà d'acord amb les persones titulars dels recursos afectats, sense perjudici

del que estableix l'apartat 6. L'Administració de la Generalitat promourà l'assignació de recursos privats als plans de protecció civil; a aquests efectes, pot reconèixer beneficis fiscals en relació amb el gravamen regulat pel Títol 5.

4. L'assignació de recursos i de serveis aliens a un pla municipal o comarcal de protecció civil comporta l'adscripció funcional per a un període determinat, en les condicions que hom convingui, les quals han de ser indicades expressament en el pla.

5. Els recursos i els serveis locals incorporats al respectiu pla municipal de protecció civil queden assignats directament als plans d'àmbit superior en els quals s'integri.

6. Els recursos i serveis dels plans d'autoprotecció es regiran pel que es determini reglamentàriament; en tot cas, queden assignats directament als plans d'àmbit superior en els quals s'integrin, sense comprometre la seguretat de les instal·lacions objecte del pla d'autoprotecció.

7. Qualsevol recurs que el pla consideri imprescindible i no sigui disponible, ha de ser inclòs en un pla de carència associat al pla de protecció civil.

Article 103

El Catàleg dels recursos disponibles

1. El Departament competent en matèria de protecció civil és responsable d'elaborar i mantenir un Catàleg amb tots els recursos i els serveis disponibles a Catalunya per a la protecció civil, amb les respectives especificacions. A aquests efectes, pot requerir informació, i hauran de col·laborar, als altres departaments de l'Administració de la Generalitat, a les entitats locals i a la resta d'organismes, entitats i empreses, tant públiques, com privades, especialment les afectades per la normativa d'autoprotecció.

2. El conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil ha de sol·licitar a la Delegació del Govern de l'Estat a Catalunya informació sobre els recursos i els serveis de l'Estat radicats a Catalunya disponibles i llurs especificacions.

3. Les administracions locals i els diversos departaments del Govern que disposen de recursos i de serveis susceptibles de ser assignats han d'establir les especificacions generals de les possibles assignacions i les han de comunicar al departament competent en matèria de protecció civil.

4. Els recursos disponibles definits per aquest article integren la Plataforma logística per a la protecció civil que, de conformitat amb les especificacions de cada recurs, pot ser mobilitzada en cas d'activació dels plans, en cas dels avisos preventius recollits als plans de protecció civil.

Article 104

Xarxa d'alarmes i comunicacions

1. El Govern ha de desenvolupar, mantenir i gestionar una xarxa general d'alarmes i comunicacions de protecció civil.
2. El Govern ha de determinar la localització de les instal·lacions, amb l'audiència prèvia de l'ajuntament en el terme del qual s'ha d'emplaçar.
3. Es declara la utilitat pública, a efectes d'expropiació forçosa, de les instal·lacions que integren la xarxa general d'alarmes i comunicacions de protecció civil. Així mateix, els projectes i obres necessaris per a la instal·lació i manteniment dels elements d'aquesta xarxa queden exempts de les taxes i impostos que pugui generar l'esmentada instal·lació i la seva posada en funcionament.
4. El Departament competent en matèria de protecció civil establirà un sistema de comunicació, control i coordinació de les transmissions de la xarxa general d'alarmes.
5. Les empreses de telecomunicacions, en particular les proveïdores de serveis de telefonia mòbil, fixa, banda ampla i radiodifusió, han de donar prioritat, fins on sigui tècnicament viable, a les comunicacions de protecció civil i a la recuperació dels serveis mínims, en cas de fallada dels serveis, per tal de garantir tant les comunicacions entre els serveis de protecció civil com els avisos a la població.

Article 105

Infraestructures associades als plans

1. La realització i el manteniment en estat operatiu de les infraestructures necessàries per a l'aplicació d'un pla, i establertes per aquest, correspon a l'administració, entitat o empresa assenyalada pel mateix pla.
2. En cas que l'administració, entitat o empresa indicada per l'apartat anterior no compleixi aquesta responsabilitat, el Govern la pot executar, per substitució, de conformitat amb el règim i el procediment establerts per l'article 75, sense perjudici de l'exercici de la potestat sancionadora, si procedeix.
3. Qualsevol infraestructura que el pla consideri imprescindible i no sigui disponible s'ha d'incloure en un pla de carència associat al pla de protecció civil.

Capítol 4

Mesures d'Intervenció

Article 106

Avisos preventius i activació dels plans de protecció civil

1. Si es produeix una situació de risc que no implica l'activació d'un pla de protecció civil, però que està prevista en alguna de les fases preventives d'aquest, el seu director o directora ha de garantir que es fan els avisos preventius corresponents, seguint el procediment establert pel mateix pla.

2. Si es produeixen els accidents, incidents o emergències previstes en un pla de protecció civil, el seu director o directora ha de declarar-ne formalment l'activació, seguint el procediment establert pel mateix pla. En tot cas, s'ha de donar publicitat immediata a l'activació.

3. En cas d'absència o impediment del director o directora, o quan la correcta gestió de les emergències ho faci necessari per raons de celeritat i d'afectació a la població, la declaració d'activació correspon subsidiàriament a les persones assenyalades pel mateix pla, en l'ordre previst. En absència o a manca d'aquestes, pot declarar l'activació l'autoritat de protecció civil del pla d'àmbit superior.

4. A partir de la declaració d'activació o d'alguna de les situacions preventives previstes als plans de protecció civil, cal adoptar les mesures establertes pel pla. En particular, i en la mesura que escaiguin, han de prendre les següents:

a) La transmissió dels avisos pertinents.

b) La constitució immediata del comitè d'emergència.

c) L'ordre de mobilització dels grups d'actuació.

d) La comunicació de l'activació, bé al CECAT, o bé al 112 segons s'estableixi a la normativa vigent.

e) L'avís a la població, segons els mecanismes de publicitat establerts pel pla o per la via dels mitjans de comunicació que acordi la direcció.

5. La desactivació dels plans de protecció civil ha de ser declarada formalment pel director o la directora, seguint el procediment previst pel pla o, subsidiàriament, el mateix procediment de l'activació.

6. Un cop desactivat el pla de protecció civil, l'autoritat corresponent ha d'encarregar un informe d'avaluació de l'activació, amb el propòsit de detectar eventuais deficiències i d'introduir-hi millores. En cas d'activacions per emergències significatives, l'informe d'avaluació ha de ser independent.

Article 107

Activació dels plans d'autoprotecció

1. L'activació dels plans d'autoprotecció correspon als seus directors o les seves directores, o a les persones assenyalades subsidiàriament pels mateixos plans, de conformitat amb el previst per la seva regulació reglamentària. Les autoritats de protecció civil poden declarar igualment l'activació dels plans d'autoprotecció del seu àmbit, amb el requeriment previ al director o la directora del pla, i si aquest no ho fa. En aquest cas, el director o la directora del pla activat queda subjecta a les instruccions de l'autoritat de protecció civil que n'hagi declarat l'activació.

2. Els directors o les directores dels plans d'autoprotecció tenen l'obligació de comunicar-ne immediatament l'activació a l'autoritat de protecció civil corresponent, a la que també han de comunicar, seguint els procediments

establerts pel mateix pla o per l'autoritat de protecció civil, qualsevol sinistre, incident o fet que provoquin o puguin provocar les situacions de risc previstes pel pla o alarma social, de conformitat amb el que s'estableixi reglamentàriament.

Article 108

Criteris de prelación i relacions en l'activació dels plans

1. Com a criteri general, s'ha d'activar el pla que cobreixi territorialment l'àmbit de l'emergència detectada i, si es pot optar entre més d'un, s'ha d'activar preferentment el d'àmbit territorial més reduït, en relació amb els d'àmbit més extens, i el de caràcter específic o especial, en relació amb el territorial. Aquests mateixos criteris de preferència o de prelación també s'han d'aplicar en l'exercici de les facultats de substitució en l'activació dels plans previstes pels articles 106 i 107.

2. L'activació d'un pla d'àmbit superior comporta la integració en aquest dels plans d'àmbit inferior que li siguin subordinats, hagin o no hagin estat activats, i la transferència del comandament a l'autoritat del pla superior, la qual pot delegar funcions en la direcció dels plans subordinats.

3. El conseller o la consellera competent en matèria de protecció civil, a iniciativa pròpia o a proposta d'altres autoritats o òrgans de protecció civil, pot declarar l'emergència d'interès de Catalunya, en els casos següents:

- a) Si l'evolució dels fets ho aconsella, o si l'emergència no es pot combatre de manera eficaç amb l'aplicació del pla municipal o d'autoprotecció activat.
- b) Si l'emergència, per les dimensions efectives o previsibles, requereix una direcció d'àmbit de Catalunya de les administracions implicades.

Article 109

Altres mesures d'emergència o de necessitat

1. Ultra l'activació dels plans de protecció civil i les mesures previstes pels mateixos, i en cas d'absència, insuficiència o inadequació de la planificació de protecció civil, les autoritats de protecció civil, dins de l'àmbit territorial i, si s'escau, sectorial de les seves competències, poden adoptar qualsevol altra mesura o actuació, si calgués fins i tot contrària a les previsions de la planificació de protecció civil, que sigui necessària per protegir la vida o la integritat de les persones, dels béns i del medi afectats per una catàstrofe o calamitat pública, i mentre durin les circumstàncies que la justifiquin i sempre que sigui de forma motivada.

2. Si, per l'objecte de la mesura adoptada, calgués acord o resolució del Govern de la Generalitat o del ple de l'ens local respectiu, l'autoritat de protecció civil del mateix àmbit institucional pot adoptar-los amb caràcter d'urgència, i ser posteriorment ratificats per l'òrgan competent.

Article 110

Declaració de zona catastròfica

1. Quan una emergència, per la seva magnitud o extensió, tingui o pugui tenir efectes excepcionalment greus o superi les possibilitats de resposta del sistema de protecció civil, el Govern de la Generalitat pot declarar zona catastròfica l'àmbit territorial afectat per la mateixa.
2. La declaració de zona catastròfica pot comportar, si així ho preveu expressament i en els termes establerts per la mateixa declaració:
 - a) L'assumpció directa pel president o la presidenta de la Generalitat del comandament de les tasques de rehabilitació i recuperació de la normalitat.
 - b) La disposició d'ajuts i recursos especials per restablir la normalitat i per ajudar les persones afectades. Aquests ajuts podran ser assignats sense necessitat de convocatòria prèvia.
 - c) El caràcter preferent dels ajuts públics de qualsevol administració susceptibles de ser destinats a les operacions de restabliment i recuperació de la zona afectada.
3. Si un mateix àmbit territorial és declarat zona catastròfica per la Generalitat i l'Estat, també es pot accedir als ajuts estatals previstos per a situacions d'emergència o catàstrofe. El Govern de la Generalitat ha d'assegurar la deguda coordinació i complementarietat entre els recursos disposats per ambdues administracions.
4. Les lleis de pressupostos de la Generalitat han de preveure el crèdit necessari per afrontar possibles situacions de necessitat vinculades a la declaració de zona catastròfica.

Article 111

Gestió de la Plataforma logística per a la protecció civil

1. Un cop activat un dels plans regulats per aquesta Llei o materialitzats els avisos preventius en aquests o declarada una situació d'emergència, i mentre duri l'activació o declaració, els recursos disponibles afectats que, segons el previst per l'article 103, integren la Plataforma logística per a la protecció civil passen a disposició de les autoritats i els òrgans, serveis i cossos de protecció civil, de conformitat amb les seves especificacions i amb caràcter prioritari respecte dels seus usos i utilitats habituals.
2. En les situacions previstes per l'apartat anterior, i si els plans o les autoritats de protecció civil o les seves especificacions no disposen altrament, els recursos de la Plataforma logística són gestionats, conduïts o manipulats per les mateixes persones que en tenen cura habitualment, sota la direcció i les instruccions directes del personal especialitzat de protecció civil de la Generalitat o, en l'àmbit local, del personal especialitzat municipal o comarcal de protecció civil.

Article 112

Gestió dels serveis d'atenció a les persones

1. El Servei d'emergències mèdiques és el responsable d'atendre les persones que requereixin assistència sanitària afectades per una situació de risc col·lectiu, catàstrofe o calamitat pública. A aquests efectes, és el referent per a la resta de serveis i cossos de protecció civil i, en cas de necessitar-los, pot mobilitzar i dirigir els recursos corresponents de la Plataforma logística.
2. Els serveis socials de la Generalitat i dels ens locals han de col·laborar amb els de protecció civil als efectes de tenir cura de les necessitats de desplaçament, allotjament, manutenció, abric i altres necessitats bàsiques de les persones afectades per situacions d'emergència. Amb aquesta finalitat, els equipaments i recursos humans i materials de la xarxa pública de serveis socials, inclosos els concertats, s'integraran a la Plataforma logística per a la protecció civil i podran ser mobilitzats i utilitzats pel personal especialitzat de protecció civil de la Generalitat i pel personal especialitzat de protecció civil dels ens locals.

Article 113

Responsabilitats per a la rehabilitació

1. Els poders públics, en l'àmbit de les competències respectives, han de dur a terme les actuacions necessàries per rehabilitar i restablir els serveis, les infraestructures i els subministraments de caràcter comunitari afectats per una catàstrofe o una calamitat. Les entitats i les empreses responsables de la prestació o explotació dels serveis, infraestructures o subministraments afectats tenen l'obligació de col·laborar amb diligència amb la direcció del pla activat i amb les administracions públiques competents per dur a terme les tasques de rehabilitació i restabliment amb la major celeritat possible.
2. Els poders públics han de col·laborar recíprocament en les tasques de rehabilitació, de restauració i de retorn a la normalitat. En qualsevol cas, l'Administració de la Generalitat i les administracions d'àmbit supramunicipal han de prestar assistència als municipis per elaborar i executar els plans de recuperació regulats per l'article 116.

Article 114

Restabliment dels serveis bàsics o essencials i de les infraestructures crítiques

1. El director o la directora del pla de protecció civil activat ha de disposar les mesures necessàries per al restabliment immediat dels serveis bàsics o essencials i de les infraestructures crítiques afectats per la catàstrofe o calamitat.

2. Les autoritats i els òrgans de protecció civil i les administracions públiques en general poden acordar protocols d'actuacions amb les empreses o amb les associacions empresarials dels sectors que estableixin el marc general del procediment a seguir per al restabliment immediat dels serveis que presten i de les condicions de contractació d'obres, serveis i subministraments en situacions d'emergència, incloses les tarifes de preus.

Article 115

Restauració d'infraestructures, serveis i subministraments

1. Les administracions públiques, en l'exercici de les competències respectives, poden fer ús dels procediments abreujats de contractació per la via d'urgència o emergència establerts per la legislació vigent de les obres, els serveis i els subministraments necessaris per retornar a la normalitat la vida ciutadana afectada per una catàstrofe o una calamitat pública.

2. La Comissió de protecció civil de Catalunya ha d'establir els procediments i els estàndards que han de complir els projectes de restauració d'infraestructures, serveis i subministraments per garantir la reducció del risc que els ha malmès anteriorment. Excepcionalment, els projectes que no disposen d'estàndards adequats poden ser executats amb l'informe favorable d'aquesta Comissió.

Article 116

El Pla de recuperació

1. Els plans de protecció civil han de preveure els aspectes de gestió de l'emergència propis de la fase de recuperació i restabliment de la normalitat. Nogensmenys, un cop finalitzada la situació d'emergència, els plans dels ajuntaments responsables dels plans activats o el Govern de la Generalitat poden aprovar un pla de recuperació de la normalitat, en el qual s'ha de fer constar:

- a) La identificació i l'avaluació dels danys i dels perjudicis produïts.
- b) Les mesures a adoptar directament per l'administració que aprova el pla, amb una programació temporal de les actuacions de rehabilitació previstes.
- c) La proposta de mesures que correspongui adoptar per part d'altres administracions, d'acord amb les seves competències.

2. Si el pla de recuperació preveu ajuts, mesures o actuacions de diverses administracions públiques, ha de comptar amb la conformitat d'aquestes i la seva execució ha de ser coordinada per una Comissió de recuperació, prevista en el mateix pla, integrada per representants de totes les administracions, locals, de la Generalitat o General de l'Estat, concernides. Aquesta Comissió també establirà els procediments per obtenir les diverses aportacions i ajuts i facilitarà els mateixos.

Article 117

Avaluació de la intervenció

Un cop superada una situació d'emergència i, si s'escau, restablerts els serveis bàsics o essencials i les infraestructures crítiques i iniciat el procés de recuperació i retorn a la normalitat, l'autoritat de protecció civil de l'àmbit territorial afectat ha d'encarregar a persones expertes externes a la planificació activada i a la intervenció produïda una avaluació d'aquestes, de conformitat amb els criteris següents:

- a) L'avaluació ha de servir per determinar l'eficàcia de la intervenció i per detectar eventuais deficiències de qualsevol tipus.
- b) En cas de detectar deficiències, cal precisar si són atribuïbles a la planificació o pròpiament a la intervenció, se'n ha de determinar la responsabilitat i proposar mesures per evitar-les en el futur.
- c) En qualsevol cas, l'avaluació de la intervenció ha de servir per proposar millores.
- d) L'avaluació s'ha de fer consultant les autoritats, òrgans, cossos i serveis, tant públic com privats, que hagin intervingut, així com també les persones afectades per l'emergència i les ateses com a conseqüència d'aquesta.

Article 118

Intervenció en cas d'emergències no catastròfiques

1. El CECAT ha d'intervenir, si s'escau i de conformitat amb els procediments d'actuació i criteris de responsabilitat establerts, en situacions d'emergència que, malgrat no correspondre a una situació de risc col·lectiu greu, catàstrofe o calamitat pública, requereix de la coordinació d'operatius o serveis diversos per a garantir l'eficàcia i eficiència de la intervenció.

2. La gestió d'aquestes emergències no catastròfiques comptarà, si cal, amb les xarxes i capacitats de comunicació i de coordinació del CECAT i del 112.

Títol 5

Finançament

Article 119

Finançament

1. Amb la finalitat exclusiva de contribuir a finançar de les activitats de previsió, prevenció, planificació, intervenció, informació i formació, previstes en aquesta Llei, s'estableix, en els termes continguts en els articles d'aquest Títol, un gravamen sobre els elements patrimonials afectes a les activitats de les quals pugui derivar l'activació de plans de protecció civil i que estiguin situats en el territori de Catalunya.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, s'ha de constituir un fons de seguretat, que s'ha de nodrir amb el producte del gravamen, sens perjudici d'altres aportacions públiques i privades.

3. El producte de la recaptació del gravamen s'ha de destinar íntegrament a finançar les activitats de previsió, prevenció, planificació i la seva implantació i manteniment, intervenció, informació i formació en matèria de protecció civil, i s'ha d'adjudicar a les administracions que, segons aquesta Llei, són competents en la matèria, d'acord amb un pla aprovat pel Govern.

Article 120

Subjecció i quantia del gravamen

1. Resten sotmesos al gravamen els següents elements patrimonials afectes a activitats de risc i situats al territori de Catalunya:

Primer. Les instal·lacions industrials o els magatzems en els quals s'utilitzen, s'emmagatzemen, es dipositen o es produeixen substàncies considerades perilloses d'acord amb l'annex I, part 1, "Relació de substàncies", i part 2, "Categories de substàncies i preparats no denominats específicament en la part 1", del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses, modificat pel Reial decret 948/2005, de 29 de juliol. Això sempre que la quantitat present en la instal·lació o al grup d'instal·lacions de què es tracti superi el 10% de les que figuren en la columna 3 de l'annex I, part 1 i part 2 del Reial decret 1254/1999.

a) Si es tracta de magatzems situats en terrenys classificats de sòl urbà, el gravamen és exigible si la quantitat emmagatzemada supera, en qualsevol moment al llarg de l'any natural, el 5% de qualsevol de les que figuren en els annexos esmentats i amb els mateixos criteris.

b) En els supòsits a què es refereixen l'apartat primer i la lletra a, la base del gravamen s'ha de constituir amb la quantitat mitjana anual de substància present en la instal·lació o en el grup d'instal·lacions, expressada en quilograms.

c) El tipus aplicable s'ha de determinar per a cada substància dividint 2,195 per les quantitats, expressades en tones, que apareixen en la columna 3 de l'annex I, part 1 i part 2, del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol.

Segon. Les instal·lacions i les estructures destinades al transport per mitjans fixos de substàncies perilloses, en el sentit a què es refereix l'apartat primer.

a) En les conduccions de gas canalitzat de pressió igual o superior a 36 quilograms per centímetre quadrat, el tipus de gravamen és de 0,29 euros per metre lineal.

b) Per als altres casos a què fa referència aquest apartat, el gravamen és exigible al tipus de 0,0041 euros per metre lineal.

Tercer. Els aeroports i els aeròdroms, sens perjudici del gravamen sobre les instal·lacions industrials annexes que sigui procedent, d'acord amb l'apartat primer. La base del gravamen s'ha de constituir amb el moviment mitjà dels cinc anys naturals anteriors a la meritació, expressat en nombre de vols i segons la capacitat en passatgers de cada aeronau enlairada o aterrada.

La tarifa és la següent:

- a) Aeronaus amb capacitat entre 1 i 12 passatgers: 11,55 euros
- b) Aeronaus amb capacitat entre 13 i 50 passatgers: 24,05 euros
- c) Aeronaus amb capacitat entre 51 i 100 passatgers: 46,05 euros
- d) Aeronaus amb capacitat entre 101 i 200 passatgers: 83,55 euros
- e) Aeronaus amb capacitat entre 201 i 300 passatgers: 133,55 euros
- f) Aeronaus amb capacitat entre 301 i 400 passatgers: 183,55 euros
- g) Aeronaus amb capacitat entre 401 i 500 passatgers: 233,55 euros
- h) Aeronaus amb capacitat de 501 o més passatgers: 283,55 euros
- i) Carguers: 11,55 euros

Quart. Les preses hidràuliques: la base del gravamen s'ha de constituir amb la capacitat de la presa, expressada en metres cúbics. El tipus és de 0,0002 euros per metre cúbic.

Cinquè. Les centrals nuclears i altres instal·lacions i estructures destinades a la producció o a la transformació d'energia elèctrica: la base del gravamen s'ha de constituir amb la potència nominal, expressada en megawatts. El tipus de gravamen és de 41,53 euros per megawatt a les centrals nuclears, i de 20,76 euros per megawatt a les altres instal·lacions.

Sisè. Les instal·lacions i les estructures destinades al transport o al subministrament d'energia elèctrica, d'acord amb la tarifa següent:

- a) Entre 26 i 110 quilovolts (kV): 0,00083 euros per metre.
- b) Entre 111 i 220 quilovolts (kV): 0,0041 euros per metre.
- c) Entre 221 i 400 quilovolts (kV): 0,0083 euros per metre.
- d) Més de 400 quilovolts (kV): 0,0332 euros per metre.

2. Per a cadascun dels apartats primer, segon, quart, cinquè i sisè de l'apartat 1 i dins de cada apartat per a cadascun dels elements patrimonials situats en termes municipals diferents, la quantitat màxima que ha d'ingressar el subjecte obligat al pagament del gravamen per instal·lació o xarxa no pot superar els 124.589,80 euros, i s'ha d'ajustar a l'escala següent:

- a) Fins a 4.152.993,64 euros de facturació o ingressos equivalents: una quota màxima de 8.305,99 euros.
- b) De 4.152.993,65 euros a 10.382.484,10 euros de facturació o ingressos equivalents: una quantia màxima de 14.535,48 euros.
- c) De 10.382.484,11 euros a 16.611.974,55 euros de facturació o ingressos equivalents: una quantia màxima de 20.764,97 euros.
- d) De 16.611.974,56 euros a 29.070.955,48 euros de facturació o ingressos equivalents: una quantia màxima de 31.147,45 euros.

- e) De 29.070.955,49 euros a 41.529.936,40 euros de facturació o ingressos equivalents: una quantia màxima de 41.529,94 euros.
- f) De 41.529.936,41 euros a 54.451.696,64 euros de facturació o ingressos equivalents: una quantia màxima de 55.373,25 euros.
- g) De 54.451.696,65 euros a 67.373.456,88 euros de facturació o ingressos equivalents: una quantia màxima de 69.216,56 euros.
- h) De 67.373.456,89 euros a 100.000.000,00 euros de facturació o ingressos equivalents: una quantia màxima de 83.059,87 euros.
- i) Més de 100.000.000,00 euros de facturació o ingressos equivalents: una quota màxima de 124.589,80 euros.

3. Llevat del cas dels aeroports i aeròdroms a què fa referència l'apartat tercer de l'apartat 1, si les empreses sotmeses al gravamen són afectades per un pla especial de protecció civil expressament destinat als riscos que en puguin derivar, la quantitat del gravamen es fixa en la llei de pressupostos de la Generalitat, de manera que la recaptació prevista no superi els costos del pla esmentat. En l'elaboració dels plans especials s'ha d'escoltar les empreses afectades. La resta d'empreses sotmeses al gravamen han de seguir el règim de quantificació establerta a l'apartat 1.

Article 121

Exoneració del pagament

No es genera l'obligació del pagament del gravamen en relació amb:

a) Els elements patrimonials afectes a activitats desenvolupades directament per l'Estat, per la Generalitat, per les corporacions locals o per llurs organismes autònoms de caràcter administratiu.

L'exempció no s'aplica si els esmentats ens actuen per mitjà d'empresa pública, privada o mixta o, en general, d'empreses mercantils, ni tampoc als organismes autònoms de caràcter industrial, comercial, financer o anàlegs.

b) Les instal·lacions i les estructures afectes a la producció de combustibles, de carburants o d'energia elèctrica, mitjançant la transformació de residus sòlids i líquids.

c) Les estacions transformadores d'energia elèctrica la tensió de les quals en el primari sigui igual o inferior a 25 quilovolts (kV), i també les xarxes de distribució de tensió igual o inferior a 25 quilovolts (kV).

d) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica incloses en el règim especial regulades per la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'ordenació del sistema elèctric nacional, en el capítol II i els articles 26 i següents, i el Reial decret 2818/1998, de 23 de desembre, de potència nominal inferior a 50 megawatts.

e) Les conduccions de gas propà i de gas natural canalitzat de pressió inferior a 36 quilograms per centímetre quadrat.

Article 122

Subjectes obligats al pagament

Són obligades a pagar el gravamen les persones físiques o jurídiques i les entitats que fan l'activitat a la qual són afectes els elements patrimonials enumerats en l'article 120.

Article 123

Meritació i liquidació

1. El gravamen es merita el 31 de desembre de cada any natural en el qual s'hagin fet les activitats de risc que en determinen l'exigència, llevat del cas de l'apartat tercer de l'article 120.1 relatiu als aeroports i aeròdroms, en què el gravamen es merita el darrer dia de cada trimestre natural.
2. En el cas de cessament de l'activitat, el gravamen es merita el darrer dia de l'activitat.
3. En el supòsit d'inici d'activitat o de desafectació dels elements patrimonials gravats, la quota es prorrateja en funció del nombre de dies transcorreguts.

Article 124

Gestió tributària

1. La gestió, la liquidació, la inspecció i la recaptació del gravamen correspon l'Agència Tributària de Catalunya.
2. Les persones físiques o jurídiques subjectes al gravamen són obligades a presentar declaració o, si escau, declaració – liquidació, en els termes i amb els models que s'estableixin per reglament.
3. El pagament del gravamen es pot periodificar i fraccionar en la forma que es determini per reglament.

Article 125

Fons de protecció civil

1. Amb el gravamen establert per l'article anterior s'ha de constituir i nodrir un Fons de protecció civil, que també pot rebre altres aportacions públiques i privades.
2. Els recursos del Fons de protecció civil establert per l'apartat anterior s'han de distribuir entre l'Administració de la Generalitat i els ens locals, mitjançant Decret i previ informe de la Comissió de protecció civil.
3. La part del Fons de protecció civil destinada als ens locals s'ha d'adjudicar als ajuntaments afectats per l'article 38.3 i 4, als consells comarcals i al Conselh Generau d'Aran, de conformitat amb un pla aprovat pel Govern, amb l'informe previ de la Comissió de coordinació de la protecció civil local regulada per l'article 74, en atenció als criteris següents:
 - a) La seva participació es justifica en el fet que gestionen efectivament els serveis de protecció civil a què els obliga aquesta Llei.

b) La seva participació ha de ser en funció del cost efectiu dels serveis de protecció civil que han de prestar, determinat en aplicació dels factors objectius que ha d'aprovar la Comissió de coordinació de la protecció civil local.

c) Les aportacions del Fons han de cobrir en qualsevol cas el cost efectiu de les noves obligacions de les administracions locals derivades de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Títol 6

Règim d'inspeccions i sancionador

Capítol 1

Controls i inspeccions

Article 126

Control i inspecció dels plans

1. Els plans de protecció civil, inclosos els d'autoprotecció, han de preveure procediments i protocols de control i d'autocontrol de caràcter periòdic dels serveis i dels recursos que hi són afectats, amb la finalitat de comprovar que es mantenen les seves condicions d'idoneïtat i d'operativitat.

a) Els procediments i protocols d'autocontrol han de ser realitzats per les mateixes persones titulars dels serveis o dels recursos controlats, sota l'impuls del director o la directora del pla i en la forma i periodicitat que aquest determini, que en cap cas no podrà excedir els dos anys.

b) Els procediments i protocols de control han de ser realitzats sota la direcció del director o la directora del pla, amb la forma i la periodicitat que determini el pla controlat, i com a mínim cada cinc anys a comptar des de l'últim control.

2. El director o la directora del pla ha de disposar el necessari per corregir o reparar les deficiències assenyalades pels procediments i protocols de control i d'autocontrol.

3. La documentació relativa a l'execució dels procediments i protocols de control i autocontrol i, si s'escau, a la correcció i reparació de les deficiències assenyalades pels mateixos, s'ha d'incorporar al pla respectiu.

4. El sistema de controls previst en aquest article s'ha de confegir en aplicació i garantia de criteris i estàndards de qualitat.

5. Les autoritats de protecció civil poden ordenar en qualsevol moment la inspecció dels serveis i dels recursos de l'administració respectiva associats als plans de llur àmbit o als plans d'àmbit inferior, inclosos els d'autoprotecció, així com també el funcionament dels plans indicats.

Article 127

Control de les activitats, instal·lacions, establiments i centres generadors de risc

1. Les activitats generadores de risc de l'article 82 han de ser sotmeses a controls periòdics per garantir l'adequació permanent d'aquestes als requeriments en matèria de protecció civil. La direcció general competent en matèria de protecció civil és responsable d'aquesta avaluació. A aquests efectes:

a) El servei públic o l'entitat col·laboradora amb l'administració que realitza les actuacions de control o de revisió ha de convocar a les mateixes l'òrgan o el servei de protecció civil que es determini reglamentàriament, llevat que la mateixa entitat col·laboradora amb l'administració estigui també habilitada o reconeguda per fer l'avaluació de riscos, segons el previst pel paràgraf següent.

b) L'avaluació dels riscos de protecció civil serà realitzada d'acord amb el previst per l'article 129.

c) En qualsevol cas, l'avaluació de riscos prevista en aquest article s'ha de fer coincidint en el temps amb les actuacions de control o de revisió d'autoprotecció.

d) L'avaluació de riscos prevista per aquest article ha de ser confegida per personal degudament qualificat, amb participació i audiència de les persones titulars de l'activitat, instal·lació, establiment o centre controlat o revisat, i les seves conclusions, a més de ser comunicades a la direcció general competent en matèria de protecció civil, s'han d'incorporar a les actes o documents de control o de revisió.

2. Les conclusions de l'avaluació de riscos prevista per aquest article s'han de pronunciar sobre la gestionabilitat o l'acceptabilitat d'aquests, i han de proposar les millores pertinents per reduir-los o minimitzar-los. En cas de procediments de revisió, l'homologació de la revisió s'ha de condicionar a l'efectivitat de les millores necessàries per a l'acceptabilitat dels riscos. En qualsevol cas, les persones titulars de l'activitat, instal·lació, establiment o centre són responsables de l'aplicació de les millores proposades per l'avaluació de riscos.

3. Si les conclusions referides a l'apartat anterior determinen que els riscos detectats són inacceptables i no gestionables, la direcció general competent en matèria de protecció civil ha d'ordenar immediatament una inspecció sobre l'activitat, instal·lació, establiment o centre afectat, als efectes d'adoptar les mesures provisionals o sancionadores que procedeixin.

Article 128

Inspecció de les activitats, instal·lacions, establiments o centres generadors de risc

1. Les autoritats de protecció civil poden ordenar en qualsevol moment la inspecció de les activitats, instal·lacions, establiments o centres generadors de risc previstos per l'article 82. També poden ordenar la inspecció de les

activitats, instal·lacions, establiments, centres o edificis de qualsevol tipus que han generat una emergència, després d'haver-se produït aquesta.

2. Si s'escau, les inspeccions poden tenir els mateixos efectes previstos per l'article 127.2.

3. Si es donen les circumstàncies contemplades per l'article 127.3, i la inspecció confirma la inacceptabilitat i la no gestionabilitat del risc, la direcció general competent en matèria de protecció civil la comunicarà a l'òrgan sectorial i, si s'escau, a l'ambiental i al de seguretat industrial competents en relació amb l'activitat, instal·lació, establiment o centre, als efectes de què adoptin les mesures provisionals o sancionadores corresponents. Si no ho fan, el departament de la Generalitat competent en matèria de protecció civil pot adoptar les previstes per l'article 137.

4. Aquestes actuacions d'inspecció es realitzen sens perjudici de les funcions inspectores previstes en la normativa de seguretat industrial.

Article 129

Realització dels controls i de les inspeccions

1. Les administracions competents poden atribuir a entitats col·laboradores amb l'administració funcions d'informe, verificació o control, en l'àmbit de les seves competències, en els termes i amb els requisits que es determinaran reglamentàriament.

2. Les funcions de control i verificació regulades pels articles 126 i 128 han de ser realitzades per personal degudament qualificat que, segons s'estableixi reglamentàriament o decideixi l'autoritat de protecció civil corresponent, pot ser:

a) Personal al servei de l'autoritat de protecció civil corresponent, especialment per les persones que ocupen llocs amb especialització de protecció civil de la Generalitat o persones que ocupen llocs amb especialització de protecció civil dels ens locals, o els demés personal funcionari dels serveis públics de protecció civil previstos per l'article 58.2.b).

b) Personal al servei d'entitats col·laboradores amb l'administració degudament acreditades per la Generalitat, en els termes que s'establirà reglamentàriament.

3. En tot cas, la inspecció prevista per l'apartat 3 de l'article anterior ha de ser feta necessàriament per funcionariat públic.

4. Les persones titulars de les activitats, instal·lacions, establiments o centres inspeccionats han de permetre l'accés a les mateixes del personal d'inspecció degudament acreditat i de les persones que l'acompanyin, atendre'ls degudament i facilitar-los la documentació, les mostres, les comprovacions i demés diligències que aquest els requereixi.

5. La realització de les inspeccions ha de ser oberta a les persones titulars de les activitats, instal·lacions, establiments o centres inspeccionats, o al personal

o representants que designin, que hi podran fer constar les seves al·legacions i obtenir còpia dels documents d'inspecció que s'elaborin.

6. Les funcions de control i d'inspecció realitzades per personal al servei d'administracions públiques pot ser sotmesa a taxa. Les persones titulars de les activitats controlades o inspeccionades hauran d'abonar aquestes taxes.

Capítol segon

Règim sancionador

Article 130

Infraccions molt greus

1. Són infraccions molt greus en matèria de protecció civil les conductes consistents a:

a) No adoptar els plans d'autoprotecció preceptius i no sotmetre'ls, si és procedent, a l'informe, l'homologació que corresponguin, d'acord amb l'article 98 i amb el que s'estableixi per reglament.

b) No modificar, actualitzar i revisar els plans d'autoprotecció en els supòsits en què sigui procedent, d'acord amb l'article 98, dins els terminis que s'estableixin per reglament.

c) Incomplir el sistema de controls i autocontrols establert per l'article 126.

d) Impedir i obstaculitzar la inspecció dels recursos i serveis afectes als plans o el funcionament d'aquests, segons el previst pels articles 127 i 128.

e) No tenir subscrit, les persones, entitats o empreses obligades per l'article 28, un contracte de responsabilitat civil que cobreixi els danys ocasionats pel seu centre, establiment o activitat en l'àmbit de la protecció civil.

f) Incomplir, les entitats i empreses privades que hi són obligades, de forma reiterada el deure específic de col·laboració establert per l'article 27.3.

g) Impedir la requisició i l'ocupació temporal dels béns, de les instal·lacions i dels mitjans ordenades per l'autoritat competent de protecció civil, d'acord amb l'article 31.

h) Negar-se a transmetre, les empreses de telecomunicacions i els mitjans de comunicació social, els avisos, les instruccions i les informacions que ordenin les autoritats competents de protecció civil, d'acord amb els articles 32 i 33.

i) No comunicar a les autoritats de protecció civil, qui hi sigui obligat, les previsions i els incidents que puguin donar lloc a l'activació dels plans de protecció civil, i no comunicar l'activació dels plans d'autoprotecció, d'acord amb l'article 107.

j) No mobilitzar un recurs o un servei afectes a un pla de protecció civil activat i requerits per l'autoritat competent de protecció civil o els seus delegats o delegades.

k) Incomplir en l'execució dels projectes de les determinacions de l'informe o dels criteris de riscos gestionables dels articles 84 i 85.

l) Avisar al telèfon d'emergències o per altres vies a les autoritats i serveis de protecció civil sobre incidències o emergències que són falses, quan per aquest motiu es provoca la mobilització injustificada de recursos.

2. També tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) Les infraccions greus comeses per una persona o una entitat sancionades en els dos anys anteriors per una infracció greu o més d'una.

b) Les infraccions greus comeses durant la situació d'activació d'un pla de protecció civil i que hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones o que hagin augmentat la situació de risc col·lectiu greu o les conseqüències de la catàstrofe o calamitat.

Article 131

Infraccions greus

1. Són infraccions greus en matèria de protecció civil les conductes consistentes a:

a) No respectar les instruccions dictades per l'autoritat de protecció civil competent en situacions d'activació d'un pla o d'una emergència declarada.

b) Incomplir, els centres, els establiments i les dependències, les obligacions derivades dels plans de protecció civil, i també no executar aquests plans i incomplir les mesures de seguretat i de prevenció.

c) Negar, les entitats i empreses privades que hi són obligades, el deure específic de col·laboració establert per l'article 27.3.

d) Negar-se a fer les prestacions personals ordenades per l'autoritat de protecció civil competent en situacions d'activació d'un pla.

e) No respectar les mesures de prevenció i de minimització de l'impacte d'eventuals catàstrofes i calamitats públiques, establertes per la legislació sectorial específica, i no adoptar-les activament, si és té obligació.

f) No acudir, sense causa justificada i d'acord amb la lletra c) de l'article 63.2 d'aquesta Llei, a l'ordre de mobilització les persones adscrites als serveis associats al pla i les persones membres de les associacions del voluntariat de protecció civil de la localitat afectada per l'activació d'un pla o d'una emergència declarada en el lloc indicat per aquest o per l'autoritat competent de protecció civil.

g) Denegar la informació necessària per a la planificació de protecció civil, a requeriment de l'autoritat competent de protecció civil.

h) No realitzar les obres i operacions necessàries per a la protecció civil indicades en els plans corresponents.

i) No comunicar al centre de coordinació operativa d'àmbit superior l'activació d'un pla de protecció civil.

j) No assistir, els directors o directores dels plans d'autoprotecció, a les convocatòries i a les compareixences a les quals siguin cridats per les autoritats de protecció civil, llevat de causa justificada.

k) No comunicar, els directors o directores dels plans d'autoprotecció, qualsevol circumstància o incidència que afectin la situació de risc coberta pel pla o l'operativitat dels recursos i els serveis establerts per a combatre-la.

l) Demanar o intentar obtenir contraprestacions, donatius o recompenses econòmiques o materials per la prestació de serveis en els casos en què aquesta Llei no ho permet.

m) Obstaculitzar, sense arribar a impedir-ho, la requisició i l'ocupació temporal dels béns, de les instal·lacions i dels mitjans ordenades per l'autoritat competent de protecció civil, i també obstaculitzar el compliment de les ordres i les instruccions emanades de les autoritats de protecció civil en situacions d'activació de plans.

n) Avisar reiteradament al telèfon d'emergències o per altres vies a les autoritats i serveis de protecció civil sobre incidències o emergències que són falses.

o) La denegació injustificada per part de les autoritats, persones funcionàries o personal empleat públic de la informació que la ciutadania els sol·liciten en matèria de protecció civil.

2. També tenen la consideració d'infraccions greus:

a) Les infraccions lleus comeses per una persona o una entitat sancionades en els dos anys anteriors per una infracció lleu o més d'una.

b) Les infraccions lleus comeses durant la situació d'activació d'un pla de protecció civil i que hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones o que hagin augmentat la situació de greu risc col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o la calamitat pública.

Article 132

Infraccions lleus

Són infraccions lleus en matèria de protecció civil les conductes consistents a:

a) Portar, els voluntaris o voluntàries de protecció civil, les insígnies i els distintius establerts per reglament en els casos i en les condicions en què no en sigui autoritzat l'ús.

b) No seguir o no respectar les mesures i les instruccions disposades per l'autoritat de protecció civil en els simulacres.

c) No acudir, les persones membres dels serveis afectats, d'acord amb l'article 65.2.c), als llocs respectius seguint l'ordre de mobilització en el cas de simulacre.

d) Avisar al telèfon d'emergències o per altres vies a les autoritats i serveis de protecció civil sobre incidències o emergències que són falses.

Article 133

Sancions

1. Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa de fins a 1.000.000 d'euros.
2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa de fins a 250.000 euros.
3. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de fins a 10.000 euros.
4. Les infraccions greus comeses per les persones membres de les associacions de voluntaris i voluntàries de protecció civil poden comportar, a més, la baixa forçosa de la respectiva associació.
5. Les infraccions greus comeses per les autoritats, les persones funcionàries o personal empleat públic seran sancionades amb un mínim de tres i un màxim de dotze mesos de suspensió de feina i sou.
6. Aquestes sancions s'apliquen sens perjudici de les sancions previstes en la normativa de seguretat industrial.

Article 134

Competències sancionadores

1. La potestat sancionadora correspon als municipis i a l'Administració de la Generalitat, en els termes establerts per aquest article, d'acord amb l'àmbit del pla afectat per la conducta constitutiva d'infracció.
2. La competència per a imposar les sancions correspon:
 - a) Als alcaldes o les alcaldesses dels municipis de menys de vint mil habitants, fins a un límit de 20.000 euros.
 - b) Als alcaldes o les alcaldesses dels municipis de més de vint mil habitants, fins a un límit de 100.000 euros.
 - c) Al conseller o consellera competent en matèria de protecció civil, fins a un límit de 250.000 euros.
 - d) Al Govern de la Generalitat, fins a 1.000.000 d'euros.
3. Els límits a què es refereix l'apartat 2 s'entenen referits a les quanties màximes per a sancionar infraccions molt greus. Les infraccions greus són sancionades per cada òrgan amb una quantia màxima que ha de representar el 50% del límit que li correspon per infraccions molt greus, i les infraccions lleus, amb una quantia màxima que ha de representar el 10% d'aquest mateix límit.
4. En el cas que la comissió d'una infracció greu o molt greu que correspongui sancionar a l'alcalde o l'alcaldessa, hagi causat un risc col·lectiu significatiu o bé alarma social, la potestat sancionadora pot ésser exercida pel conseller o consellera competent en matèria de protecció civil o pel Govern, a sol·licitud de l'autoritat local o per iniciativa pròpia, amb l'audiència prèvia de l'aquesta.

Article 135

Infraccions de les administracions públiques

1. Quan les infraccions siguin comeses per responsables de les administracions públiques, l'òrgan competent per imposar la sanció ha de dictar

una resolució per establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. Aquesta resolució s'ha de notificar a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament i als afectats, si n'hi ha.

2. L'òrgan sancionador també pot proposar la iniciació d'actuacions disciplinàries, si són procedents. El procediment i les sancions que s'ha d'aplicar han de ser establertes en la legislació sobre règim disciplinari de l'Administració de la Generalitat.

3. S'han de comunicar a l'òrgan sancionador les resolucions que es dictin en relació amb les mesures i les actuacions a què es refereixen els apartats anteriors.

Article 136

Mesures alternatives

D'acord amb la finalitat de la infracció tipificada i en els termes que reglamentàriament s'estableixin, per motius d'interès general i de conformitat amb la persona infractora, l'òrgan competent per imposar la sanció podrà acordar l'adopció de mesures alternatives a la sanció.

Article 137

Mesures no sancionadores

1. No tenen naturalesa sancionadora les mesures de clausura temporal de les instal·lacions, els establiments o els centres o de suspensió temporal de les activitats que generen risc i estan inclosos al reglament previst per l'article 82 que poden ser ordenades en els casos següents:

a) En els d'incompliment de l'informe o dels criteris de gestionabilitat de risc dels articles 84 i 85. En aquests casos, la clausura o la suspensió es poden adoptar com a mesura provisional i com a mesura complementària de la sanció pecuniària que procedeixi, en el marc o com a conseqüència del corresponent procediment sancionador.

b) En els d'activitats, instal·lacions, establiments o centres que, segons la inspecció prevista per l'article 128.3, comportin un risc greu de protecció civil inacceptable o no gestionable.

2. La clausura temporal del centre, l'establiment o la instal·lació i la suspensió temporal de l'activitat poden ésser ordenades pel conseller o consellera competent en matèria de protecció civil, en els casos de l'apartat 1.a), o pel Govern de la Generalitat, en els de l'apartat 1.b), en ambdós casos per iniciativa pròpia o a instàncies de l'ajuntament corresponent.

3. Per adoptar la mesura no sancionadora prevista per l'apartat 1.b) caldrà seguir el procediment que es determinarà reglamentàriament, de conformitat amb els requisits i criteris següents:

a) Un cop rebuda i comprovada l'acta d'inspecció que acredita la presència d'un risc greu de protecció civil inacceptable o no gestionable, la direcció

competent en matèria de protecció civil ha de requerir a la persona titular de l'activitat, instal·lació, establiment o centre a què adopti mesures per assegurar la gestionabilitat del risc, tot advertint-la de què si no ho fa dins del termini que li donarà a aquests efectes se li podrà ordenar la suspensió o clausura provisionals de l'activitat, instal·lació, establiment o centre. Simultàniament a aquest requeriment, se'n ha de traslladar còpia als òrgans sectorials i, si s'escau, ambientals i de seguretat industrial competents en relació amb l'activitat, instal·lació, establiment o centre requerit.

b) Si la persona titular de l'activitat, instal·lació, establiment o centre no adopta les mesures requerides de conformitat amb el paràgraf anterior, la direcció general competent en matèria de protecció civil ha de sol·licitar l'adopció de la mesura de suspensió o clausura provisionals als òrgans sectorials i, si s'escau, ambientals i de seguretat industrial competents.

c) Si en el termini de 3 mesos des del requeriment inicial els òrgans sectorials i, si s'escau, ambientals i de seguretat industrial citats pels paràgrafs anteriors no adopten la mesura de suspensió o clausura provisional de les activitats, instal·lacions, establiments o centres, la direcció general competent en matèria de protecció civil obrirà el corresponent expedient contradictori, amb l'objecte de què la pugui ordenar, si s'escau, el Govern de la Generalitat, a proposta del conseller o de la consellera competent en matèria de protecció civil.

4. Les mesures de suspensió o clausura provisionals regulades per aquest article es mantindran mentre no es corregeixin els factors de risc que les han motivat, fins a assolir una situació de risc gestionable.

Article 138

Responsabilitat per danys i perjudicis

1. Les sancions que corresponguin a les infraccions tipificades per aquesta Llei s'imposaran amb independència de l'obligació d'indemnitzar pels danys i perjudicis ocasionats per la conducta infractora.

2. Si la comissió d'una infracció causa danys o perjudicis a les administracions públiques o a béns públics, la persona infractora, a més de la sanció que li correspongui, serà obligada a rescabalar a l'administració afectada els costos originats per la seva infracció.

Article 139

Procediment sancionador

Per a la tramitació de les sancions establertes per aquesta Llei s'aplica el règim sancionador general de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Disposicions addicionals

Primera

Traspassos

1. Atès que l'Estatut d'autonomia atribueix per primera vegada a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, el Govern plantejarà formalment a l'Estat el traspàs dels serveis, mitjans humans i materials i recursos destinats per la seva Administració General a activitats de protecció civil per a l'àmbit territorial de Catalunya.
2. El Govern de la Generalitat ha d'impulsar amb caràcter prioritari el traspàs dels serveis, mitjans i recursos destinats a salvament marítim, en l'àmbit dels ports radicats a Catalunya i de les aigües territorials d'aquesta Comunitat.
3. En aquest traspàs s'han d'incloure els serveis i els recursos en matèria de seguretat nuclear que siguin necessaris per a la gestió i execució del Pla específic de seguretat nuclear a Catalunya, de conformitat amb el previst per l'article 17.

Segona

Carta de Serveis de la Protecció Civil

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el conseller o la consellera del departament de la Generalitat competent en matèria de protecció civil ha d'aprovar la Carta dels serveis de protecció civil regulada per l'article 18.

Tercera

Llocs amb especialització de protecció civil

En el termini de 6 mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat haurà de tramitar un Projecte de decret de desenvolupament de les previsions de l'article 60.

Quarta

Personal especialitzat municipal o comarcal de protecció civil

Poden nomenar-se pel respectiu ajuntament o consell comarcal personal especialitzat municipal o comarcal de protecció civil els funcionaris o les funcionàries que compleixin els requisits següents:

- a) Tenir la titulació universitària.
- b) Haver desenvolupat durant al menys un any tasques previstes per l'apartat 1 de l'Annex I d'aquesta Llei en règim de com a mínim mitja dedicació a les mateixes.

Cinquena

Actualització del gravamen

El tipus del gravamen establert serà objecte d'actualització anualment.

Sisena

Aplicació progressiva de la tarifa del gravamen de protecció civil per a aeroports i aeròdroms

La quota que han de satisfer els aeroports i aeròdroms, que resulta d'aplicació de les tarifes establertes per l'apartat tercer de l'article 120.1 d'aquesta Llei, té les bonificacions següents:

Un 50 per 100 per a l'exercici 2010

Un 25 per 100 per a l'exercici 2011

Disposicions transitòries

Primera

Vigència de plans i reglaments

Mentre no es promulguin les normes i els plans de desenvolupament i aplicació d'aquesta Llei, seguiran vigents les normes reglamentàries i els plans de protecció civil de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya, en tot allò que no s'oposi a les determinacions d'aquesta Llei.

Segona

Serveis Tècnics Municipals i Comarcals de Protecció Civil

Els ajuntaments de més de 20.000 habitants i els consells comarcals disposen de cinc anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per disposar efectivament dels serveis tècnics de protecció civil en els termes establerts per l'Annex I.

Tercera

Servei referent en els Centres de Comandament Avançat

Mentre no sigui plenament operatiu el personal especialitzat de protecció civil regulat per aquesta Llei, tindrà la condició de servei referent en els centres de comandament avançat el Cos de Bombers de la Generalitat.

Disposicions derogatòria

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei queda derogada la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei deixen de tenir vigència en el territori de Catalunya la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, el Reial Decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la norma bàsica de protecció civil i la resta de disposicions reglamentàries i de planificació dictades per als seus desenvolupament i aplicació per l'Administració General de l'Estat.

Disposicions finals

Primera

S'autoritza el Govern per a aprovar els Decret necessaris per al desenvolupament i aplicació d'aquesta Llei i per l'actualització del contingut establert a l'Annex II.

Segona

Es faculta a la persona titular del departament competent en matèria de protecció civil i a la persona titular del departament competent en matèria d'economia i finances per a dictar totes les Ordres en desenvolupament d'aquells extrems que aquesta Llei li atorga la potestat reglamentària.

Tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor als tres mesos de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

ANNEX I

Dotació personal i tècnica mínima dels municipis de més de 20.000 habitants.

1. Els municipis de més de 20.000 habitants, els municipis turístics, els municipis que tinguin riscos especials d'acord amb la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, i els consells comarcals han de disposar d'un servei tècnic de protecció civil que com a mínim ha de comptar amb una persona funcionària amb especialització en protecció civil en règim de dedicació exclusiva a les tasques de previsió, prevenció, planificació d'emergències, implantació i manteniment dels plans, organització de simulacres, informació a la ciutadania sobre riscos i, en general, les que corresponguin als ajuntament en matèria d'informe, seguiment i inspecció de l'autoprotecció corporativa de les activitats obligades de conformitat amb els articles 82 i 98 .

Aquesta dotació mínima dels serveis tècnics locals de protecció civil s'ha de dimensionar a la realitat de cada municipi i de cada comarca, en funció dels riscos i de la població respectius, i escoltant les recomanacions que a aquests efectes pot dictar la Comissió de Protecció civil de Catalunya. En qualsevol cas, els municipis de més de 100.000 habitants han de comptar com a mínim amb un funcionari especialitzat en protecció civil més per cada 100.000 habitants o fracció.

2. Els llocs amb especialització en protecció civil municipal i comarcal previst al paràgraf anterior ha de tenir titulació universitària i haver seguit i superat els cursos de formació específica impartits per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, amb els continguts i la durada que es determinaran reglamentàriament.

3. La dotació municipal de personal amb especialització en protecció civil establerta pels apartats anteriors s'ha de complementar amb altre personal tècnic qualificat que sigui idoni per executar els processos operatius previstos en els respectius plans de protecció civil, especialment la coordinació dels serveis municipals en l'emergència, la constitució del Centre de coordinació operativa municipal, el suport logístic i l'atenció a la població. Aquest personal tècnic complementari ha de tenir preferentment formació en matèria de protecció civil, ha de tenir la disponibilitat pròpia del personal d'emergències i pot ser compartit o mancomunat amb altres entitats locals.

4. El personal amb especialització de protecció civil municipal i comarcal ha de formar part d'una xarxa de coordinació amb els serveis de protecció civil de la Generalitat, de conformitat amb el que s'establirà reglamentàriament.

ANNEX II

Instal·lacions, activitats, centres d'interès per la protecció civil

a) Activitats industrials i d'emmagatzematge:

- Les activitats d'emmagatzematge de productes químics acollides a les instruccions Tècniques complementàries, en les quantitats següents:

ITC APQ-1 (emmagatzematge de líquids inflamables i combustibles), de capacitat major a 200 m³.

ITC APQ-2 (emmagatzematge d'òxid d'etilè), de capacitat major a 1 t.

ITC APQ-3 (emmagatzematge de clor), de capacitat major a 4 t.

ITC APQ-4 (emmagatzematge d'amoníac anhidre), de capacitat major a 3 t.

ITC APQ-5 (emmagatzematge d'ampolles i botellons de gasos comprimits líquats i dissolts a pressió), de categoria 4 o 5.

ITC APQ-6 (emmagatzematge de líquids corrosius), de capacitat major a 500 m³.

ITC APQ-7 (emmagatzematge de líquids tòxics), de capacitat major a 200 m³.

ITC APQ-8 (emmagatzematge de fertilitzants a base de nitrat amònic, amb alt contingut en nitrogen), de capacitat major a 200 t.

- Establiments amb instal·lacions acollides a les ITC IP02, IP03 i IP-04 amb més de 500 m³.

- Establiments afectats per la normativa per la qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervenen substàncies perilloses.

- Les instal·lacions industrials en les quals intervenen substàncies tòxiques o molt tòxiques: en quantitats iguals o superiors al 10% de les que figuren a la columna 3 de la part 2 de l'annex I del Reial Decret 948/2005 de 29 de juliol, que modifica el Reial Decret 1254/99, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses.

Les quantitat que s'han de tenir en compte són les màximes que estiguin presents, o puguin estar-ho, en un moment donat, tal i com estableix el Reial Decret 1254/99.

- Les instal·lacions industrials en les quals intervenen determinades substàncies tòxiques, en quantitats iguals o superiors al 10% de les que figuren a la columna 3 de la part 1 de l'annex I del Reial Decret 948/2005 de 29 de juliol, que modifica el Reial Decret 1254/99, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses. A aquests efectes, tenen la consideració de tòxiques les substàncies següents: brom, clor, etilenimina, fluor, isocianat de metil, diclorur de carbonil, diclorur de sofre trihidrur d'arsènic, trihidrur de fòsfor, triòxid de sofre, policlorbenzofurans i policlorodibenzodioxines així com els carcinògens indicat a la part 1 de l'annex I del Reial Decret 948/2005.

Les quantitat que s'han de tenir en compte són les màximes que estiguin presents, o puguin estar-ho, en un moment donat, tal i com estableix el Reial Decret 1254/99.

- Les instal·lacions industrials en les quals intervenen substàncies perilloses no tòxiques: aquelles en les que estan presents altres substàncies perilloses diferents de les citades als apartats anteriors, en quantitats iguals o superiors al 60% de les que figuren a la columna 2 de les parts 1 i 2 de l'annex I del Reial Decret 948/2005 de 29 de juliol, que modifica el Reial Decret 1254/99, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses.

Les quantitat que s'han de tenir en compte són les màximes que estiguin presents, o puguin estar-ho, en un moment donat.

- Instal·lacions industrials o magatzems ubicats a menys de 100 metres d'edificacions urbanes amb elements vulnerables o molt vulnerables, quan intervinguin substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors al 5 % de les que figuren a la columna 3 de les parts 1 i 2 de l'annex I del Reial Decret 948/2005 de 29 de juliol, que modifica el Reial Decret 1254/99, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses.

Les quantitats que s'han de tenir en compte són les màximes que estiguin presents, o puguin estar-ho, en un moment donat.

- Establiments no afectats per la normativa d'accidents greus però on hi ha presents productes inclosos a la normativa esmentada, en una quantitat equivalent al 5 % de les quantitats establertes per la columna 2 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I del RD 948/05

- Establiments en què intervenen explosius: aquells regulats en l'Ordre/Pre/252/2006 de 6 de febrer per la que s'actualitza la Instrucció Tècnica Complementària número 10 sobre prevenció d'accidents greus del Reglament d'Explosius, aprovat pel Reial Decret 230/1998, de 16 de febrer.

- Establiments no afectats per la ITC 10 (RD 230/98, modificat per RD 277/2005) però on hi ha productes inclosos a la normativa esmentada, en una quantitat equivalent al 50% de les quantitats establertes a la ITC 10

- Activitats de Gestió de Residus Perillosos: aquelles activitats de Recollida, Emmagatzemament, Valorització o Eliminació de Residus Perillosos, d'acord amb l'establert en la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, modificada per la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

- Explotacions i indústries relacionades amb la mineria sempre que s'hi desenvolupi activitat subterrània o bé disposin de més de 20 treballadors:

Aquelles regulades pel Reial Decret 863/1985, de 2 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament General de Normes Bàsiques de Seguretat Minera i per les seves Instruccions Tècniques Complementàries, modificat pel Reial Decret, de 2 de febrer, pel qual es modifica l'art. 109 del Reglament General de Normes bàsiques de seguretat minera.

- Aquelles amb una càrrega de foc ponderada i corregida igual o superior a 3.200 Mcal/m² o 13.600 MJ/m², (risc intrínsec alt 8, segons la taula 1.3 de l'Annex I del Reial Decret 2267/2004, de 3 de desembre, pel que aprova el Reglament de seguretat contra incendis als establiments industrials).
- Complexes i activitats industrials i d'emmagatzematge amb una ocupació igual o superior a 1000 persones.
- Instal·lacions frigorífiques amb líquids refrigerants del segon i tercer grup quan superin les quantitats totals emprades en 3 t.

b) Activitats d'investigació:

- Instal·lacions d'Utilització Confinada d'Organismes Modificats Genèticament: Les classificades com a activitats de risc alt (tipus 4) al Reial Decret 178/2004, de 30 de gener, pel qual s'aprova el Reglament General per al desenvolupament i execució de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament.
- Instal·lacions per a l'Obtenció, Transformació, Tractament, Emmagatzemament i Distribució de Substàncies o Matèries Biològiques Perilloses: Les instal·lacions que continguin agents biològics del grup 4, determinats al Reial Decret 664/1997, de 12 de maig, sobre la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics durant la feina.

c) Activitats d'infraestructures de transport:

- Túnel de carretera amb més de 1000 metres de longitud.
- Túnel entre 500 i 1000 metres de longitud amb una IMD prevista major de 2000 vehicles/dia.
- Conjunt de túnels, amb longitud total superior a 1000 m, que formin part de la mateixa via i que estiguin separats entre ells per una distància inferior a 500 m.
- Túnel Ferroviari de longitud igual o superior a 1.000 m
- Conjunt de túnels ferroviaris, amb longitud total superior a 1000 m, que formen part de la mateixa via i que estan separats entre ells per una distància inferior a 500 m.
- Estacions i Intercanviadors de Transport Terrestre: Aquells amb una ocupació igual o superior a 1.500 persones
- Línies Ferroviàries metropolitanes
- Autopistes de Peatge

- Àrees d'Estacionament per al Transport de Mercaderies Perilloses per Carretera i Ferrocarril
- Ports Comercials: Els ports d'interès general amb ús comercial i els seus usos complementaris o auxiliars definits en la Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general.
- Ports industrials definits a la Llei 5/1998, de 17 d'abril, de ports de Catalunya.
- Ports comercials, industrials, pesquers i esportius que no siguin d'interès general
- Les terminals de persones passatgeres dels ports d'interès general.
- Els aeroports:

Aquells regulats per la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aeroportuària i per la normativa internacional (Normes i Recomanacions de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional -OACI) i nacional de la Direcció General d'Aviació Civil aplicable.

Aquells regulats per la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, llevat dels hidroports.

- Aeròdroms i heliports:

Aquells regulats per la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aeroportuària i per la normativa internacional (Normes i Recomanacions de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional- OACI) i nacional de la Direcció General d'Aviació Civil aplicable.

Aquells regulats per la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries permanents que disposen d'instal·lacions fixes destinades al dipòsit i/o manteniment d'aeronaus o helicòpters, llevat dels hidroports.

- Conductes que transporten substàncies perilloses: etilenoductes, gasoductes i oleoductes. En el cas dels gasoductes, s'inclouen les conduccions que transporten gas natural per sobre de 16 bars (pressió de transport secundari).

d) Activitats i infraestructures energètiques:

- Instal·lacions Nuclears i Radioactives: Les regulades pel Reial Decret 35/2008, de 18 de gener, pel qual es modifica el Reglament sobre Instal·lacions Nuclears i Radioactives, aprovat pel Reial Decret 1836/1999, de 3 de desembre.

- Centres o Instal·lacions destinats a la Producció d'Energia Elèctrica: els de potència nominal igual o superior a 50 MW.

- Instal·lacions de generació i transformació d'energia elèctrica en alta tensió.

- Infraestructures Hidràuliques (Preses i Embassaments): Les classificades en l'Ordre, de 12 de març de 1996, per la qual s'aprova el Reglament Tècnic sobre Seguretat de Preses i Embassaments, així com en la Resolució, de 31 de gener de 1995, per la qual es disposa la publicació de l'Acord del Consell de

Ministres pel qual s'aprova la Directriu Bàsica de Planificació de Protecció Civil davant del risc d'Inundacions.

e) Activitats d'espectacles públics i recreatives, i activitats esportives.

- Llocs, recintes i instal·lacions en les quals se celebrin els esdeveniments regulats per la normativa vigent en matèria d'Espectacles Públics i Activitats Recreatives així com llocs, recintes i instal·lacions en els quals se celebrin activitats esportives, sempre que compleixin amb les següents característiques:

i) En espais tancats:

Edificis tancats: Amb capacitat o aforament igual o superior a 2000 persones, o amb una altura d'evacuació igual o superior a 28 m.

Instal·lacions tancades desmuntables o de temporada: amb capacitat o aforament igual o superior a 2.500 persones.

A l'aire lliure: En general, aquelles amb una capacitat o aforament igual o superior a 5.000 persones.

ii) En espais no tancats:

A l'aire lliure: En general, aquelles amb una capacitat o aforament igual o superior a 15.000 persones.

- Teatres, auditoris, sales de congressos o cinemes amb una ocupació superior a 500 persones.

- Discoteques, sales de festa i altres establiments oberts al públic amb una ocupació superior a 500 persones.

- Altres concerts o espectacles públics, activitats recreatives i activitats esportives en espais no tancats a l'aire lliure amb un nombre d'assistents previst superior a 1000 persones.

- Altres activitats d'espectacles públics, les activitats recreatives i les activitats esportives, a l'aire lliure, en espais tancats: aquelles amb una capacitat o aforament igual o superior a 500 persones.

- Activitats en espais públics, de risc, de caràcter festiu, tradicional o popular.

- Curses esportives fora del casc urbà o en trams

- Curses esportives dins del casc urbà amb més de 1000 participants

- Correfocs o actuacions de foc

f) Activitats sanitàries:

- Establiments d'usos sanitaris en els quals es presten cures mèdiques en règim d'hospitalització i/o tractament intensiu o quirúrgic.

- Qualsevol altre establiment d'ús sanitari amb una ocupació superior a 100 persones.

g) Activitats docents:

- Establiments docents especialment destinats a persones discapacitades físiques o psíquiques o a altres persones que no puguin realitzar una evacuació pels seus propis mitjans.
- Establiments d'ús educatiu amb una ocupació superior a 500 persones, i les llars d'infants i les ludoteques.

h) Activitats residencials públiques:

- Establiments d'ús residencial públic: Aquells en els quals es desenvolupen activitats de residència o centres de dia destinats a persones ancianes, amb discapacitat física o psíquica o mobilitat reduïda, o aquells en els quals habitualment hi hagi ocupants que no puguin realitzar una evacuació pels seus propis mitjans.
- Qualsevol establiment d'ús residencial públic amb una ocupació superior a 500 persones.
- Instal·lacions de càmping amb capacitat igual o superior a 2.000 persones.
- Càmpings que estiguin ubicats a menys de 500 m de massa forestal.
- Càmpings que estiguin ubicats a les zones de risc definides als plans de protecció civil de la Generalitat.

i) Centres comercials amb una ocupació superior a 1000 persones.

j) Aquelles altres activitats desenvolupades en centres, establiments, espais, instal·lacions o dependències o mitjans anàlegs que reuneixin alguna de les següents característiques:

- Tots aquells edificis que acullin activitats comercials, administratives, de prestació de serveis, que tinguin una ocupació superior a 500 persones.
- Tallers ocupacionals o centres de treball de persones amb disminucions físiques, psíquiques o sensorials greus i permanents.
- Instal·lacions tancades desmuntables o de temporada amb capacitat igual o superior a 2.500 persones o que treballen amb animals perillosos.
- Totes aquelles activitats desenvolupades a l'aire lliure amb un nombre d'assistents previst igual o superior a 5000 persones.
- Estacions d'esquí
- Castells de focs amb més de 50 kg de matèria explosiva, d'acord amb l'Ordre de 2 de març de 1989, que modifica l'Ordre de 20/10/1998 que regula la manipulació i ús d'artificis en la realització d'espectacles públics de focs artificials.
- Edificacions i instal·lacions aïllades situades en terrenys forestals (excepte les destinades a explotacions agrícoles i ramaderes i els habitatges que hi són vinculats).

k) Instal·lacions de prestació de serveis bàsics per la comunitat.

l) Edificis d'importància estratègica per a la gestió d'emergències o dels serveis i cossos referents en els plans de protecció civil de la Generalitat com parcs de bombers, comissaries, etc.

m) Centres penitenciaris.

n) Altres activitats d'interès per la protecció civil de Catalunya

o) Les activitats, instal·lacions o dependències no esmentades anteriorment però que presentin un especial risc o vulnerabilitat segons els criteris que s'exposen a continuació, queden incloses dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei a través de la resolució motivada del director o directora general competent en matèria de protecció civil/ inclusió en un pla de protecció civil.

- Elements vulnerables i molt vulnerables, ubicats a la zona d'intervenció d'accidents greus potencialment possibles als establiments afectats per la normativa d'accidents greus.

- Elements molt vulnerables, ubicats a la zona d'alerta dels a d'accidents greus potencialment possibles als establiments afectats per la normativa d'accidents greus.

- Elements vulnerables i molt vulnerables, ubicats en les zones de risc definides pels plans elaborats per la Generalitat, d'acord amb la naturalesa de cada risc.

- Activitats o centres, que presenten un grau significatiu de risc pels seus ocupants degut a que presenten condicions que compliquen l'accés dels serveis de rescat i salvament o degut a que, per la seva ubicació respecte els serveis de rescat i salvament, no poden rebre auxili en un termini inferior a 20 minuts.

- Altres activitats o centres, que presentin un grau significatiu de risc per la població interior o exterior.

Aquest text és transcripció del document de treball lliurat pel Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya.